

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

[Targum Yonatan ben 'Uzi'el

'al ha-Torah]

Sefer Be-reshit

Yonatan ben 'Uzi'el

Ṿarsha, [ca. 1900?]

תישארב רדס

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9783

ידעין בין טב לביש : (י) ונהרא גפיק מעון לאשקא ית גיטניטא ומתמן סתפיש וצו לארבעת ריש גרין : (יא) שום חד פישון הא דמסוף ית כל ארע הינדין דמין דבא : (יב) ודקא דארעא הדיא בחיר תמן בירוקא ואבון סבון דבורלון : (יג) ושום נהרא תנינא גיהון דהא דמסוף ית כל ארעא דבוש : (יד) ושום נהרא תליקאה דיקלת דהא דמסוף למידענא אתור ונהרא רביעאה דהא פרת : (טו) ודבר ואלהים ית ארם מן טוור פולקא אהר דאיתבריא מתמן ואשריה בגיטניטא דעון למתו פלח באירייתא ולמסור פסוקתא : (טז) ופוקד ואלהים על ארם למסור מכל אילן גיטניטא מיכל תיכול : (יז) ומאילן דאבילון פירודי חקמין למידע בין טב לביש לא תיכול כניה ארי ביוקא דתיכול תתי תיב קטול : (יח) ואמר ואלהים לא תמן דתי ארם דמיה בלחודויה אעביר ליה אהא דתתי סמיה בקבליה : (יט) וברא ואלהים מן ארסקתא כל חיות ברא וית כל עופא דשמיא אייתי לת ארם למיחמו מה יהא קרי ליה שום וכל דקרי ליה ארם גפשא מן חיותא דהא שמייה : (כ) וברא ארם שפון לכל בעריא וכל עופא דשמיא וכל חיות ברא ולארם לא אשפח ע השתא סמיה בקבליה : (כא) וברא ואלהים שנתא עמיקתא עליו ארם דמיה וטוב דהא מעלעויה היא עלאה תליסרית דמן סמיה ומינא ואתר דבישרא : (כב) וברא ואלהים ית עלאה דקב מן ארם לאתקא ואתר לת ארם : (כג) ואמר ארם תהא זמנא ולא תיב תתגרי אתתא מן נבר חיקא דאיתבריא דהא מני גרמא סגריי ובשרא סגריי דהא חמי דמקרי אתא ארם מןבר איתניסבת דהא : (כד) גיין פן לשבוק נבר ומתפרש מן בית סמיה דאבור ודאיסיה ותחבר באנתמיה ויהו מנהון לבישרא חד : (כה) והו מנהון חקמין ארם ואנתמיה ולא אמתיע בגרדוהו :

יקבת לו מן פירי אלקא ואכלית : (יג) ואמר ואלהים לאתקא מה דא עברת ואמרת אתקא חווא אשניי בחוכמתיה ואפעייני ברששותיה ואכלית : (יד) ואיתי ואלהים תלתידון לדיקא ואמר לחווא ארום עברת דא ליט את מכל בעריא ומכל חיות ברא על מיעה תהא משויל וכלל ותקצעו ומשקף תהא משלח דהא לשב שנין ואריקא דמתא בפקסו ועפרא תיכול כל יומי חיה : (טו) ודברו אישניי בניה ובין אתקא בין וזעיות בנה ובין וזעיות בנתא ותי פד יהון בנתא דאתקא נטרון מצוקתא דאירייתא יהון סבונן ומחיון ותק על בישא ובר שבקון מצוקתא דאירייתא תתי מתפונן וביה ותהון בעקבתוון פרס לחון יהא אמי ויה לא יהא אמי ועתידון אינון למעבר שפוייתא בעקבא ביומי סלקא משיחא : (טז) לאתקתא ארם אסנא אפני סיגופה בארם בתיולן ועידויה בצעז מלרון גיין וזות בעלנה תתי סמיה והא ויהא שליט בה למצוי ולקחשי : (יז) ולארם ארם ארום קבלת למסור אתתקא ואכלת מן פירי אילנא דפסוקתא למסור לא תיכול כניה לישא ארעא גיין דלא תציאת לק חוברה בעפל תיכלנה כל יומי חיה : (יח) וכבון ואמרין תמצח ומרבי ברילנה ותיכול ית עשכא דעל אפי ברא עני ארם ואמר בקעו בחסין מן דקרקס ויה דלא נתחשב בעריא דתיכול עשכא דאפי ברא גייוס גען וכלעי כל עת וידי ותיכול מוון מן מוונא דארעא ובהו וקאפרש גען דקרקס בין גני אינשא ובין גני בעריא : (יט) דלישית בה דיה תיכול מוונא עד דתקורר לעפרא דמנה איתבריא ארום עפרא אנת ולעפרא תתיב דמן עפרא אנת עתיד למיסק לממן דיקא וחישיבנא על כל מה דעברת ביום דיקא דבא : (כ) וברא ארם שום אתמיה תיה ארום היא הנת איקא דכל גני גשא : (כא) ועבר ואלהים לארם ולאנתמיה לבושין דיקר מן משח חווא דאשלה כניה על משח בסרידי חלה שופרדוון דאשלתו ואלבישנין : (כב) ואמר ואלהים למלאכייהו משישין קמיו הא ארם והו יחדיי בארעא דקקא דאנא ויחדי בשמי מרוקא ועתידון למיסק כניה דהעין למפרשא בין טב לביש אזי נטר מצוקתא סמיהיה אית דהא חו ומן גיין מניא עד לעלסין וברין עד דלא נטר מה דפסוקתא גיורו עלויה ונמרדיה מן גינתא דעון ארם עד לא יפשוט ידיה ויסב מן פירי אילן חויה דהא אין אביל הוא כניה חו חו ומן עד לעלסין : (כג) ותריביה ואלהים מנתא דעון ואול ותיב בסור סמיה למשלח ית ארסקתא דאתגרי מסמן : (כד) וסדר ית ארם מן דאשניי ובר שגנימיה מן למסין בין תרין ברוביא ארם עד לא ברא עלקא ברא אירייתא אתמין גינתא דעון לצחימיה דמכלון ותפסקון מן פירי אילנא על די פלחי בסניהון באולסן אירייתא בעלמא חוון ומימי פסוקתא אתמין גינתא לרשימייה דמילא לתרבא שגינא אבילא סמיהון סמיהון איתמין גינה ויסקון הינדו ונקרין דאשקתא לממן דרוון לרשימייה דמירדו בתיידון באולסן אירייתא סבתא היא אירייתא לפלחה מן פירי אילן חויה דאתקתא מימר דו לשפוקתא דיהו קיים ומשיל בשבילי ארעא דתתי לעלמא דהתי :

ב(יא) וחיוו תיה כנים לביש מכל חיות ברא דעבר ואלהים ואמר לאתקא הקששא דארם ואלהים לא תיכלון מכל אילן גיטניטא : (יב) ואמרת אתקא לחווא משאר פירי אילן גיטניטא אית לן ריש למיכל : (יג) ופסרי אלקא דבקיעויות גיטניטא ארם ואל תיכלון כניה ולא תמרבון ביה דלקא תמונו : (יד) ביה היא שנתא ארם חויה דלטור על ברית ואמר לאתקא לא קמת תמונוון פרס כל אומנא סני פר אוקטמיה : (ה) ארום עלי ארם ואלהים ביוקא דמילון כניה ותהון דמלאכין דברבין דחכמין למערה בין טב לביש : (ו) וחמת אתקא ית ספאל מלאך מותא ודחילת דרעת ארום טב אילנא למיכל וארום אבו הוא לטרוא דעינין וברני אילנא לאיסתכלא ביה וניסבת מאיביה ואכלת ויקבת אף לבעלה עמה ואבל : (ז) ואתעורר עני תהויון וידע ארום דמלאכין אינון דאיתערשלו מן לבוש מושרא דאיתבריא ביה והוון דמין בתתהון ותשיבו לחון כשרפי חנין ועברו לחון סמיהון : (ח) וישקש ית כל מוקרא די ואלהים משויל בגיטניטא לממן ויקא משויל בגינתא לתוקא דיוקא ואמר ארם ואנתמיה מן ארם ואלהים בקיעש ארעא גיטניטא : (ט) וברא ואלהים לארם ואמר ליה הלא כל עלקא דבריתי עלי קרמי חשוקא פנוריא והו אנת סבר בלבך לאישקרא מן קרמי הלא ארם דאנת מסמר ביה אנת חמי ואן אינון פסוקתא דפסוקתא : (י) ואמר ית כל מוקרא שמייעת בגיטניטא ודחילת ארום ערשילא ומצוקתא דפסוקתא אעברית מיני ואישקרת מן כיוספא : (יא) ואמר מן חויה ארום ערשילא את דלקא מן פירי אילנא דפסוקתא דלא למיכל כניה אכלת : (יב) ואמר ארם אתקא דיקבת גפני היא

אורתי סמיה וזעו חוון : (טז) טור פולחא סרום דר אמרוס דמתנס טור פולחא : (יז) ומאילן דאבילון סרוס וכו' פי' דקסס לוס וכו' סגן יודע טוב ודע אלא סמיה לחווי וקל : (יח) ירושליבי כד נסוק בוס פי' ספאל לו גיחה מלמן ויסק רען כחל' סבא דארס' על כל כרוס ולא נוקקסי דעמו וכו' : (כ) ולא טוב וכו' מי נרמא פי' סבאלן וליק' סבאר מן אב וחס ולא מנענה : (כד) מדמסיס דמסוס לשון טיה בעלמא אפי' סקרוכ סבא סמיה בעריות כחלול' לן אהר בוס מדמסיס : (כז) ירושליבי כסתח' תרגום על מסוס כסתסיס : (ד) דמור סרוס ססר הנת לשון הרע על נורא ספי' : (ה) ונתח' אתח' קסס לו וכו' סיד' לומר ערלחה פי' טוב אלא דחס' חולף' חות וקל' : (ו) סופאל לוס וקל' : (ז) ומשיבו פי' סנין ספוסס מלמן חווי' : (ח) ירושליבי מן היא סמיה וק' מ' וכו' טיסיס דיקו סמיהו סרסי' דלו סללו ארס על חקמוס סו' לוס לסבי סני ומססיס וילח' מ' ספאלו

ינתן

על סמיוס וקל' : מן כיוספא ס' מלך סוסס : (יז) ומסוק טור וכו' לו' טיסיס מסי ספאל ספסיס לוס טור ארס : (יט) לשון יסא אבו וכו' פי' לסס יסא ספאל למעבר ספוסל לשון טוס וססק וסול ספולחו לעסיר כיה מתי סויסי טוס ומנוח ספולח' אל ססכל סמפסין חון סססס : (טז) סרוס' לשון בער סמיון כדלוח' סמיון ארס' סמיון אל' ב' סרוס' דס דוס כמיון : משיח' לשון ספוק' : (יח) כסו' סמיון וכו' סמל' סמיון סל סל יסא כסססווס דוסה כדלוח' סמלוס רוס כסס רוצ' ומסו סקסיס ועסס סססו מן ארס לכססו וזמר מ' סיעת ארס כו' וכו' וס דיקו חוס סמלוח' ארס ומל' : (ה) וזס יודע ידע סל סמלוח' סרוס יודע סנין מוס סל סו' דמיוו סמלוח' סרוס' ארס' ומל' : (ה) וזס יודע ידע סמלוח' סמל' סמלוח' לס וסל סמיוס חו' ארס' ארס' עס סמלוח' : (ז) סמלוח' סרוס יודע : (ז) וסמיוסוון ל' ספוסס : (י) סמיוס לשון סרוס : (ח) סמל' סמלוח' סרוס

ולקרבניה לא כבר אפי' ותקוף למן לנדא ואיתקבישו אפינו דאפויה :
 (א) ואמר יי' למן לפה מקוף לה ולפה אתקבישו אפינו דאפיה : (א) הלא
 אם מיטיב עבדך ישתביח לה חיבה ואין לא מיטיב עבדך בעלמא דהין ליום
 דינא רבא תמאך גמיר ועל מרעזי לקח תמאך רבנע ובנדך מטרית
 רשותיה דיקרא בישא ולוהקד ירי מוקנה ואנת תמא שליט ביה בין למזבי
 בין למחטי : (ח) ואמר מן לנת הכל אחוזה איתא גפוק תרווין לקרא תנה
 בר נפשו תרודו לקרא עני מן ואמר להכל מסתבל אנה דברחמי' אתברי
 עלמא אכל לא קפירי עבדך סבין הוא כדבר וקטיב אפי' אית ברעא מן
 בגלל מה אתמבל קרנך ומרעזי מני לא אתמבל ברעא עני הכל ואמר למן
 ברחמי' אתברי עלמא וקפירי עבדך סבין הוא כדבר ומסב אפי' לית ברעא
 ועל דהו' פירי עבדך סבין מידך ומרעזי לדיך אתמבל ברעא קרנך עני
 מן ואמר להכל לית דין ולית דין ולי' עולם אחרן ולית למסן אגר טב לצדיקא
 ולית למפרעא מן רשעא עני הכל ואמר למן אית דין ואית דין ואית עולם
 אחרן ואית למסן אגר טב לצדיקא ואית למפרעא מן רשעא ועל עיסקתגמא
 האלן הו' מתגעזין על אנפי' קרא וקסמן על הכל אחוזה וטבע אבנא במעשה
 ומטליה : (ט) ואמר יי' למן אן הכל אחוזה ואמר לא יבעא דלקא גמיר אחי
 אנה : (א) ואמר מה עבדך כל דמי קטילת אחוזה דאתבלש בגרמישחא צוהין
 קדמי מן ארעא : (יא) וקען חלף דקטלמיה ליי' אף מן ארעא דתרתיה ות
 פוקה ומטילת ית דמי דאחוק מן דך : (יב) ארום תפלה ית ארעא לא תוסף
 למסן חיל פירקא לה קטלמל וגלי תהו בארעא : (יג) ואמר מן קדם יי' בני
 חקף מירי' מ'מסובולא ברם ויכלא חקף למקבליה ותיה : (יד) הא מרדך
 יתי ויקא דין מעל אנפי' ארעא מן קרנך דאקשר דאמיר ואין אחי קטלמל
 וגלי בארעא כל בני דישחזני וקטלמי' : (טו) ואמר ליה יי' הא בן כל
 דקטיל מן לשבעא דרין ותפרע סניה ורשם יי' על אפי' דמן אהא מן שפא
 רבא ומקרא גני' דלא למקטול ותיה כל דישחזניה באקטלותיה ביה :
 (טז) וקפ מן מן קדם יי' וימיב בארעא טלמול גלותיה דרעה עבדך עלוזה
 סלקרמי' בגיטותיה העזן : (יז) וידע מן ות אנהמיה ואעדי' את וילדת ות
 הטף תנה בני מרתא וקרא שום מרתא בשום ברית חטף : (יח) ואיתליד
 לתנה ית ערד וערד אוליד ות חתואל וכתואל אוליד ות מתושאל וכתושאל
 אוליד ות לקח : (יט) וקטיב ליה לקח מרתין גשין שום תדא ענה ושום
 התנהא עלה : (כ) וילדת ענה ית וכל הוא תנה רב דהו' דך דמי
 משבעין ומארי בעלך : (כא) ושום אחוזה ויכל הוא תנה רב דהו' דך דמסן
 לזקרא בבגדא ואבובא : (כב) וצלה אף היא וילדת ות תובל מן רב לכל
 אומן דידע בעבדת גחשא ופולא ואהמיה תובל מן געקה היא גנת מרת
 סוין ומרתין : (כג) ואמר לקח לגשו ענה וצלה מרתין קולי גשי לקח אציתן
 למיכרי' ארום לא נקרא קטילת דנתקמלא תחותרו ואוף לא עלומא תבילת
 דבגינה ודברדן ורעזי : (כד) ארום מן דחב ותב בתיובתא עד שובעא דרין
 אתלי' ליה ולקח בר ברית דלא חב דינא הוא היתמי' ליה עד שובעין
 ושבעא : (כה) וידע אדם טוב ית אנתמיה לסוף מאה ותרתין שנין דאתקטיל
 הכל וילדת בר וקרת ית שמייה שח ארום אמרת ית לוי' בר אהרן חלף
 הכל דקטליה מן : (כו) ולשת אהדוא אהוליד בר וקרא ית שמייה אגוש הוא
 דרא דמיסודי שריאו למטעי ועברו לחון טעון וכבניו לטעוהרדן בשום
 מיכרא הי' :

ה (א) בין ספר ייחוס תולדת אדם ביומא דקרא יי' אדם בדיוקנא דיי
 עבדמיה : (ב) דבר ונקבא בראנן ובריה ותרין בשום מיכריה וקרא ית

שוקדון אדם ביומא דאתבראו : (ג) ותיה אדם קאה ותלתין שנין ואוליד
 ית שת דרמי לאסניה ולדמיה ארום מן קרמת דנא אוליד מנה ית מן
 דלא דמי ליה והכל אתקמיל על ידו ומן אסרד ולא אתמיחסי ורעמיה
 דספר ייחוס אדם וקרת מן אוליד ית דרמי ליה וקרת ית שמייה שח : (ד) ותיה
 יופי אדם בחר דאוליד ית שת המני מאה שנין ואוליד גנין ובגן : (ה) ותיה
 כל יופי שת תשע מאה ותרמי כרי שנין ומיה : (ו) ותיה אגוש תשעין שנין
 ואוליד ית מינן : (ז) ותיה אגוש בחר דאוליד ית קנן המני מאה ותפיסר
 שנין ואוליד גנין ובגן : (ח) ותיה כל יופי אגוש תשע מאה ותפי' שנין
 ומיה : (ט) ותיה מינן שובעין שנין ואוליד ית כהללאל : (י) ותיה מינן
 בחר דאוליד ית כהללאל המני מאה וארבעין שנין ואוליד גנין ובגן :
 (יא) ותיה כל יופי מינן תשע מאה ועשר שנין ומיה : (יב) ותיה כהללאל
 שתין ותפי' שנין ואוליד ית ירד : (יג) ותיה כהללאל
 בחר דאוליד ית ירד המני מאה ותלתין שנין ואוליד גנין ובגן : (יד) ותיה
 כל יופי כהללאל המני מאה ותשעין ותפי' שנין ומיה : (טו) ותיה ירד מאה
 ולשתין ותרתין שנין ואוליד ית חטף : (טז) ותיה ירד בחר דאוליד ית חטף
 המני מאה שנין ואוליד גנין ובגן : (יז) ותיה כל יופי ירד תשע מאה ולשתין
 ותרתין שנין ומיה : (יח) ותיה חטף שתין ותפי' שנין ואוליד ית כתרשלח :
 (יט) ופלה חטף בקשוט קדם יי' בחר דאוליד ית כתרשלח תלת מאה שנין
 ואוליד גנין ובגן : (כ) ותיה כל יופי חטף עם דיכרי ארעא תלת מאה
 ולשתין ותפי' שנין : (כא) ופלה חטף בקשטא קדם יי' והא לתוזה עם
 דיכרי ארעא ארום אתנגיד וסליק לרקעא במימר קדם יי' וקרא שמייה
 מיטקרון כקרא רבא : (כב) ותיה כתרשלח מאה ותקנין ושבע שנין ואוליד
 ית לקח : (כג) ותיה כתרשלח בחר דאוליד ית לקח שבע מאה ותקנין
 ותרתין שנין ואוליד גנין ובגן : (כד) ותיה כל יופי כתרשלח תשע מאה
 ולשתין ותשע שנין ומיה : (כה) ותיה לקח מאה ותקנין ותרתין שנין ואוליד
 בר : (כז) וקרא ית שמייה נח למימר דין ויטמינא מפולקא דלא מעלהא
 ומלעות דנא מן ארעא דלקא יי' גנין חובי בני אנשא : (ל) ותיה לקח
 בחר דאוליד ית נח חמש מאה ותשעין ותפי' שנין ואוליד גנין ובגן :
 (לא) ותיה כל יופי לקח שבע מאה ושבעין שנין ומיה : (לב) ותיה
 נח בר חמש מאה שנין ואוליד נח ית שם ות חם ות צפת :

ך (א) ותיה ארו שריאו בני נשא למטעי על אנפי' ארעא ובגתא שפירקא
 אתגליו לחון : (ב) ותמון בני דברכיא ית גנת אנשא ארום שפירן העזן
 וכחלן ופסקן ומתלבן בגילוי בשרא ותחירו לחון וקטיבו לחון גשין מכל
 דאתרעו : (ג) ואמר יי' כמיקריה לא ותרען כל דנא בישא בעתידין למיסקם
 דפחד דננא דדרא דמבולא למובקא ולשמיחצי מנו עלמא הלא וקבית רוח
 קדשי ברזם מן בגלל די עבדון עבדון סבין והא אבאישו עבדוהון הא
 וקבית לחון ארפא מאה ועשרין שנין מן בגלל דעבדון תתובא ולא עבדו :
 (ד) שחחאי ועוזאל העזן גיליון מן שמיא ותיהו בארעא ביומיא האיעו ואוף
 בחר מן בעליו בני דברכיא לות גנת אנשא ולידת לחון ותעזן מתקרון וקרון
 דבעלמא אינשי שמיין : (ה) ותקא יי' ארום סניאת בישא אנשא בארעא
 וכל יצרא דכחשבת לביה לחוד ביש כל יומא : (ו) ותב יי' כמיקריה ארום
 עבר ית אינשא בארעא ואודיון עלהון כמיקריה : (ז) ואמר יי' אבטיל אנשא
 כמיקרי דברתי מעל אנפי' ארעא באנשא עד בערא עד ריחשא ועד עופא
 דשמיא ארום תבית כמיקרי ארום עבדמינן : (ח) ונת דנהו צדיק אשבח
 תנא קדם יי' :

אלן

בוסר ד' מ' ע"כ וכן עיין בסדרם ד' ג' ע"ד וע"ס : (כט) מופלחא דלא מלחח ס' מ'
 מעשים שלא סלחו כמעט קוים ודודיון : (פ) דכריה ס' בני דוינא וכן נקט לשון כרתי
 וכחלן ופסקן לשון גח' כשנת ופי' חל הוא נעט פסקן לשון אשכנז ולעסן : מחס ועשין
 כדפי' ע"ס : (ד) שחחאי עיין בריקטו ד' ס' : כיומא י"ג כסומיא ומגלון מסר"ד י"ב
 סומי' ואמר סכרום סלכו כסומים ע"ד סכנו טורים סכינו : ירושלמי ועדין גלון מסר"ד
 גרם וחריון לשון עזר ויגון מלשון גמחא : (ח) דסוס דניק ולא כתיב דכריס שרולמי
 סכורא לוי' כ"ס דורשין לגלוי' אלן ויונתן סכר כ"ס דורשין לשבת וק"ל :
 ג'סס

מזחמר כי אים סרנתי לפשו דכר סווא טוסס פשו' הוא אכן : ירושלמי יתרי ויסתק ס' לעוב
 ולחחול : (ט) כגוינחא ס' שפשה עלי' סירוח כמו גנ' ודייק מתקמת עזן : (כז) וזכוכא לשון
 גמחא סכרוין כזוכ סל נחש : (כח) קוין סירוח לשון קויה ותי : נעשה ס'ל סווא
 מלשון נעום ומירות כדאיתא כרס : (כט) סריו למטעי וכו' סירוח סחילו נעשות וכינו סלום כס
 ס' כדאיתא במדב : (ג) דלא דמי לים כמו שמיחא כפרוי רבי אליעזר מתאן אהב למד סלא
 סיס קין מורשו ולא מדשוהו ולמו עד סוולד סת וע"ס . ג'ס ירושלמי סכרום כן ולא ידעתי נפקוחא
 ססן : (ד) אהגוד ס' כרסא סלכו סרסס נעמחו וכחחא לא סת כדחזינו כגמחא מוס פסמי'
 וככ' סק סכוססן ע"ס וכן סלן לקח אלקים חי ומיטכו למסלס על כחס דכריס כחזוכריס

(ט) אלו וחסד הנפש נח נח נח וקאי שלים בעקרון שקין היה גדולה
 בהחלוקה דין הליף נח : (י) ואליה נח תלקח קנין ית שם ית הם
 וית יפת : (יא) ואתחבלת ארעא בגין הורקא דקסו מן ארעא דמקנן קרם וי
 ואתחבלית ארעא חסופין : (יב) וקאי וי ית ארעא וקא אתחבלת ארעא חסופין
 כל בשקרא כל תר וחד ית ארעא על ארעא : (יג) ואמר וי לנח סופא דכל
 בשקרא קסא מן קרמי ארעא איתחבלית ארעא חסופין מן עקבירחון בישא וקא
 אקא סחבלחון עם ארעא : (יד) עקב לך מיבותא דקיסין קררזין מאה וחספין
 קולין מעקבד למיבותא בשמאלה ותלתין ושת בשותיה ועשרה בתין
 בקציעא לאצנעא דרון מונא וחמש אפוסניותא בימינא וחמש בשמאלה
 ותישע וקא מן גזי ומקרא בחמרא : (טו) אול לפישון וסב ממין יורקא
 ותשועיה במיבותא לאתקרא לכן ולקרמיקא תשיגה מלעיל ומקרא דמיבותא
 בצקרא חסופין קררזין מתאין מענין ותלתאין מעקבדנה : (יז) ואקא האקא
 מתי ית טובענא מיא על ארעא למיבלא כל בשקרא דביה רוחא דחי מן
 תחות שמיא כל די בארעא תננה : (יח) ואקיס ית קיטי עקה ומיעול למיבותא
 אקא ובנה ואתקרא ונשי בגה עקה : (יט) וכן כל רחי מכל בשקרא תרין
 מכלא מעול למיבותא לקייסא עקה דבר ועקבא דרון : (כ) מעקא לניה
 ומבעיקרא לניה ומכל רחשא דארעא לניה תרין מכלא געלן לוקה על יד
 מקרא דאחר ומיעול ותרוך לך לקייסא : (כא) ואקא סב לך מכל מיכל
 דמיקראבול ויהי לך ולחון למיכל : (כב) ועבר נח קבל דפקריה וי :

(א) ואמר וי נח על אנת וכל אינש ביהק למיבותא ארעא וקא חסופי וקאי קרמי
 בקרא תרין : (ב) מכל בשקרא דקיא חסב לך שובקא שובקא דבר ועקבא
 ומן בעיקרא דלתימה דקיא תרין דבר ועקבא : (ג) ברם מן צפרי שמיא שובקא
 שובקא דבר ועקבא לקייסא מרון וקא על ארעא : (ד) ארעא הא אנת יתכן לכן
 ארעא שובקא יוסין אין יתבון ישקבב לחון ואין לא יתבון לזמן יוסין תוב
 שובקא אקא סחות מקרא על ארעא ארבעין יוסין וארבעין לזמן ואישצי ית
 כל ניות אינש ובקיר ארעא : (ה) ועבר נח קבל דפקריה וי : (ו) ונח פר שית
 מאה שנין וטובענא היה מיא על ארעא : (ז) ועל נח ובטריה ואנתמיה ונשי
 בגוי עמיה למיבותא מן קרם מוי דטובענא : (ח) מן בעיקרא דקיא ומן בעיקרא
 דלתימה דקיא ומן עקא וכל דרחיש על ארעא : (ט) תרין תרין געלן לנח
 למיבותא דבר ועקבא היקבא דפקר וי ית נח : (י) ותקח לזמן שובקא יוסין
 מן קתר דשלים איקבליה דמישלה חקא וי וקא לא תבן בני נשא ומי
 דטובענא היו נחתין רחיון מן שמיא עילוי ארעא : (יא) בשנת שית מאה
 שנין קמו נח בקראא תנוקא ורא רח מרחשון דער דרון לא היו מרחפון
 ירחימיה אלתן מתשירי דקה ריש שקא לשקלול עלמא בשקברי יוסין לרחקא
 קייסא דרון אתקבש כל מבוגי תרומא רבא ורחון בני נבגרא קישיון ספון
 בגירון וסמין ורחון וקטר הכי דרבי שמיא אהפתיחו : (יב) ותקח מקרא
 נחיה על ארעא ארבעין יוסין וארבעין לזמן : (יג) בקרן יוסא תרין על נח
 שם וחס ופת בני נח ואחת נח ותלת נשי בגויה עמיה למיבותא : (יד) חנון
 וכל מיקא לנתא וכל בעיקרא לנתא וכל רחשא דרחיש על ארעא לניה כל
 עקא לניה כל צפרי כל דקרה : (טו) געלן לזמן נח למיבותא תרין תרין
 מכל בשקרא דביה רוחא דחי : (טז) געלויא דבר ועקבא מן כל בשקרא
 געלוי היקבא דפקר ויהי וי ואין מימרא דיי ית מקרא דמיבותא באנפיה :

יונתן

פרשת נח .
 (ט) הנפש וי חספת נח : (י) עם ארעא כרמי וכן סכרו : (יז) דקיסין קררזין פי' מן על סבי
 ארעא פי' תרגום של ארעא קררזין : כשאלה על סכרובא . אומניותא פי' מתנה או סוף מל'
 פלגים ופי' תרגום כדלויא גמא . וחשבו ותקית לזמן ועת כסיד : (טו) וסב פי' וקח . ויסלח סירוס
 אקן טובס ועין כסור לוס . ולגמוריא פי' אמה . כולעלא סירוס גלסס כמו כסירוס :
 (כ) דלתימה סירוס טפי' סמלך סלח וסגים אוסם : (י) דשלוס אוכלוס רעונו כדסירסי וקיל .
 רחיון פי' סגים יודו רחמיך כי כנס שטאלי גונונו : (יא) דער דרון לא סו פי' עד זמן
 סחול לא סו מונן חסופין אלל חסופין דמי' מנדי חסופין נכח השולס : וסון בני גומילא סו
 פי' בני ארם סו גומילא כחוסות לחוסם כסם סגים סלל יעלמיה עם סקסי' סחא לחוסת

(י) ותקח טובענא ארבעין יוסין על ארעא ומנאי מיא ונחלו ית מיבותא
 ואתחבלת מעל ארעא : (יח) ותקיסו מיא וננאי לחקא על ארעא ונות
 מיבותא מקבלא סחויא על אפי מיא : (יט) ומיא חסופו לחקא על ארעא
 ואתחבויא כל שוריא רמיה דחיות כל שמיא : (כ) חסופי גרמירון מלעיל
 חקפו מיא ואתחבויא שוריא : (כא) ואתחמסי כל בשקרא דרחיש על ארעא
 בעקא ובבעיקרא ובחיקא ובכל רחשא דרחיש על ארעא וכל בני נשא :
 (כב) כל דנשמת רוח חיון באנפיו מכל בגושקא מיונו : (כג) וישצי ית
 כל ניות אינש ובקיר דעל אנפי ארעא מאנשא עד בעיקרא עד רחשא ועד
 עקא דקרה באירי שמיא ואשמצי מן ארעא ואשתאר ברם נח ורעמיה
 בתיובותא : (כד) ותקיסו מיא על ארעא מאה וחספין יוסין :

(א) ודכיר וי במיקריה ית נח וית בג חוקא וית כל בעיקרא דעמיה
 בתיובותא ואעבר וי רוח רחמין על ארעא ואשתדכו מיא :
 (ב) ואסתברו מבוגי תחיקא ודכירי שמיא ואתמנעו מקרא מלימיה מן שמיא :
 (ג) ותאיבו מיא מעלוי ארעא אלוין ומיבון וחסרו מיא מסוף מאה וחספין
 יוסין : (ד) ונתת מיבותא בקראא שובקא הוא וקרא דקיסן בשקברי יוסין
 לוקרא על סונוי דקרון שום סונוא חר קרנניא ושום סונוא חר ארמינא
 ומסין מתבנניא קרתא דארמינא בארעא מדינקא : (ה) ומיא היו אלוין וחסרין
 עד ירה עשירי ירה מסוון בתמו בחד לוקרא אתחמיאו ריש שוריא :
 (ו) ותקח מסוף ארבעין יוסין ופתח נח ית בות מיבותא דעבר : (ז) ושדר
 ית עורבא ונפק מיפך וקאי עד דיבאישו מיא מעלוי ארעא : (ח) ושדר
 ית יונקא דבייקא מלוחיה למחיו אין אתקוללו מיא מעלוי ארעא :
 (ט) ולא אשבת יונקא ניוקא לפרשת ריגלה ותבת לותיה למיבותא ואורעת
 ארעא מוי על אנפי כל ארעא ואושט ירה וניסבתא ואעיל יתה לתימה
 למיבותא : (י) ואוריה תוב שובקא יוסין ואוסף לשקרא ית יונקא מן מיבותא :
 (יא) ואתת לותיה יונקא לעיונא קמשא וקא סרפא היתא לקיט סביד
 וסחיה כפוסה דנסבתייה מן טור מישקא וידע נח ארעא אתקוללו מיא
 מעלוי ארעא : (יב) ואוריה תוב שובקא יוסין ואוסף לשקרא ית יונקא
 ולא אוספת למיתב לותיה תוב : (יג) ותקח בשיית מאה ותרא שנין בתשירי
 בחד לוקרא בריש שקא נטבו מיא מעל ארעא ואעבר נח ית חופא
 דמיבותא וקמא נטבו אפי ארעא : (יד) ובירה מרחשון בגשרון ושובקא
 יוסין לוקרא אתחבישת ארעא : (טו) ופליל וי עם נח למיטר : (טז) פוק
 מן מיבותא אנת ואנתקד ובנה ונשי בגה עקה : (יז) כל חיקא דעקה מכל
 בשקרא בעקא ובבעיקרא ובכל רחשא דרחיש על ארעא חספין עקה ותלתין
 בארעא וחספין וספון על ארעא : (יח) ונפק נח ובגוי ואתמיה ונשי בגוי
 עמיה : (יט) כל חיקא כל רחשא וכל עקא דרחיש על ארעא לוקערתון
 נפק מן מיבותא : (כ) ובגא נח מרחקא קרם וי הוא מרחקא דקנא ארם
 בעינו דאישדר מן נחיה דערין ואקריב עלוי קרנניא געלוי אקריבו מן וכל
 ית קרנניא וחד נחיה מוי דטובענא איתעד ובגויה נח ונסב מכל בעיקרא
 דקיא ומן כל עוף דבי ואוסף ארבע על תריא מרחקא : (כא) ומכל וי
 דרעא קרנניא ואמר וי במיקריה לא אוסף למילי תוב ית ארעא בגין
 חובי בני אנשא ארעא וקרא דלכא דאנשא ביש מלוימיה ולא אוסף תוב
 למימיו ית כל דחי היקבא העקבית : (כב) עוד כל יוסי ארעא דרעא
 בתקופת תשירי ונצרא בתקופת נסון וקורא בתקופת טבת ויוסי בתקופת
 חמו

סגים ודיוקו כנסתו סמיונות לחם סחא ארבות סגים אלל למינות סוף חקס סוכר
 לכן ג' ארבות סגים נפתחו . (יח) סחיא מל' שייט כדלויא יומא סרן ח' סן
 קורין לשיט סגים ופי' ק' וכדלוי' כרס : (י) דקיסין דמי' מירא דעיל דכסופי ככח
 סגולס ובסיו לו יוסין ונשי רב כספר סור לוס : (י) סות חנון : (י) וחלוי כמו סוכס :
 (ח) יונקא דבייקא פי' סגילוס אללו כסיו כללו סבי סוכרין כל עוסת סוכרס אלל דקיסין
 וכן סוכל כדסרס ודיוקן או לאו סבי סוכר סרס אלל כדסרס סיסוס דבייקא ורעל
 לסחור לקיסין וקיל : (יא) לקיט סביד וסחיות פי' לקח סעלס סוכרס וסכסוס ססחנסס ודיוקן
 כדדיוקן כרסס פי' ל' עק' סגיס מדי עק' קמל דמי' עק' עק' וסך סוכ' וסך סוכ' ל' אלל ססחנסס
 אלוין רבי ס' ופי' קריל סחיה א' סחיה קרס וסני ס' סגילוי ו' סחיות וסני וידע מ' ופי'
 וקל

הכל שובעין עממיא וכל חד וחד לישן עממיא ומשם כפתיה בידיה ובדריטון
 מתמן על אנפי כל ארעא לשבעין לישנין ולא תהו ידע חד מה דימיר
 חבריה ותיז קלילין דין לבין ופקדי מלמבני חרמא : (ט) גנין קרא שקמה
 קבל ארום תמן ערביב וי לישן כל דיוויי ארעא ומתמן בדריטון וי על אפי
 כל ארעא : (י) אלון גניסת שם שם בר מאה שנין בר אוליד ית ארפקשד
 תרמיין שנין בטר טובענא : (יא) ותוא שם בטר דאוליד ית ארפקשד המש
 מאה שנין אוליד גנין ובגן : (יב) וארפקשד תיא תלתין וחמש שנין אוליד
 ית שלח : (יג) ותוא ארפקשד בטר דאוליד ית שלח ארבע מאה ותלת
 שנין אוליד גנין ובגן : (יד) ושלח תיא תלתין שנין אוליד ית עבר :
 (טו) ותוא שלח בטר דאוליד ית עבר ארבע מאה ותלת שנין אוליד גנין
 ובגן : (טז) ותוא עבר תלתין וארבע שנין אוליד ית פלג : (יז) ותוא עבר
 בטר דאוליד ית פלג ארבע מאה ותלתין שנין אוליד גנין ובגן : (יח) ותוא
 פלג תלתין שנין אוליד ית רש : (יט) ותוא פלג בטר דאוליד ית רש באהן
 ותשע שנין אוליד גנין ובגן : (כ) ותוא רש תלתין ותתמין שנין אוליד ית
 שרוג : (כא) ותוא רש בטר דאוליד ית שרוג באהן ושבע שנין אוליד
 גנין ובגן : (כב) ותוא שרוג תלתין שנין אוליד ית נחור : (כג) ותוא שרוג
 בטר דאוליד ית נחור באהן שנין אוליד גנין ובגן : (כד) ותוא נחור עשרין
 ותשע שנין אוליד ית תרח : (כה) ותוא נחור בטר דאוליד ית תרח מאה
 ושש שנין אוליד גנין ובגן : (כו) ותוא תרח שובעין שנין אוליד ית
 אברם ית נחור וית דרן : (כז) ואלין גניסת תרח אוליד ית אברם ית
 נחור וית דרן ויתן אוליד ית לוט : (כח) ותוה בר דמא נמרוד ית אברם
 לאתונא נטרך דלא פלח למעוטיה ולא תהו רשותא לנטרא לטוקריה ובגן
 אתפלג לבא דהרן למיכר אילו נצה נמרוד אהא מן טיעתיה ואילו נצה
 אברם אהא מן טיעתיה וכר תמון כל עממיא דתו תמן דלא שלשת טרא
 באברם אכרו קלברון תלא הרן אחוי דאברם תלא קורמין ותלשין ואידו
 לחש עליו אישתא דלא למיכר ית ארזי מן יד נפלת אישתא מן שמייה
 קרוכא וקברתיה ויית דרן למחפי תרח אבוי תוה איתוקר בארעא ילדומיה
 באמתן טרא דעקבו בשדאי לאברם ארזי : (כט) וגיסוב אברם ונחור להון
 גשין שום אמת אברם שרי ושום אמת נחור מלכה ברת הרן אבוי דהקפה
 ואבוי דהקפה היא שרי : (ל) ותות שרי עקרא לית לה וד : (לא) ודבר
 תרח ית אברם בניה וית לוט בר הרן בר בריה וית שרי בלמיה אמת
 אברם בריה וגפקו עמיהון מאורא דבשדאי למיעל בארעא דגנען וארזי
 עד הרן ויתבו תמן : (לב) והו יומי תרח באהן וחמש שנין ויית תרח
 בתרן : פ פ פ

פרשת לך לך

יב ואמר וי לאברם איז לה מארעה אתפרש מן ילדוקה פוק מביית אברה
 זיל לארעא דאחוינה : (ב) ואעבדנהך לעם רב ואיברמנהך וארבי שקוד
 ותהי מבנה : (ג) ואברה ית בהנאי דפרסין ידיון בעלו ובקברין ית בהך
 ובקעם דמלשט ארזון אילוט וקמלוגיה לפתנם דתרב ויהקברון בה כל ורעית
 ארעא : (ד) ואול אברם תבא דמליל וי ליה ואול עמיה לוט ואברם בר שובעין
 וחמש שנין בקמקיה מברין : (ה) ודבר אברם ית שרי אנתותיה וית לוט בר
 ארזי וית כל קננידיון די קנו וית נפשתיא די גיורו בתרן וגפקו למיז לארעא
 דגנען וארזי לארעא דגנען : (ו) ועבר אברם בארעא עד אתר שקם עד מישר

יונתן

לזמן ומכרית וישראל חתמה ונלסט סקלס חקלן ויהיג לפי תרז כחמו . ונלס תמוריס סב
 פי ואכרס'ס מברטי'ך עמיה ארץ כסוי'ס ויכסין טי'ך : (י) דסוס מייורי דרס כרס'י סקלנו
 סבועת סתורס ומלת מייורי מלגון מורס דכך לו דכור לשון כול' קמייורי וק'ל : (ח) וילא סמחא
 דוי' כ'ל דרס'י כהמלל סס . (טו) לניח מלכותא דלח תפרס בית פרסס אחסי ביתו כמו גני
 יוסק ותוליס לא נלקסס אלל לבית סמלן וכן תפרס יוסלמי לסלמין סייתי ססס סמלן :
 (טז) וסווי לים מדיניס פי' ססיסס לו מסלו ג' ככר וסוסק מה סלל סרנו ולקחו סמנו
 ודייק מלחל כתיב וימן לו אלל ויסי לו : (יט) ומן יד תגריסות פי' סקק נעס כי סנעס
 עד סלל קכסיי אלס ודייק מלחל סס סוסק מניד ססל סכרלסוסיס וילא נעסלח : (י) ונעלחל
 פירוס לשון עילוי וסכח ארץ מרסיס יס גוסוס סעללח ור'ל ססיסס סללנוס מן ס' ונעללחל
 פי'

עלמא

תרגום יונתן

סדר

לך לך

בן עזיאל

ד

עלמא : (טו) ואשני ית בגד סגיאין בעשרא דארעא דהיקמא דאית אפשר
לגבר למינני ית עשרא דארעא אף בן בגד אפשר דיתקטן : (יו) קום טייל
בארעא ועבר בה חוקתא לארעא ולפתא ארום לה אתנגה : (יח) ופרס
אברם למשכניה תרין איסור (סא משכנין לתורי ואמרי) ואתא ותיב בתווי
מקרא די בחברון ובגא תקן מדברתא קרם :

יד (א) והנה קיטוי אמרפל הוא נמרוד דאמר למורשו אברם לטרא הוא
מלכא דמנאטום אריוה דתהו אריוה גניבדא מלכא דתלטר דרדלעטר
התהו כישר מתהפיד בשערין מלכא דעילם ותדעל רפאה פתעלא מלכא
דעמקא משתמעין ליה : (ב) עברו קרבא עם ברע דעברו בבייש מלכא
דסרום ועם ברשע דעברו ברשעא מלכא דעמרה שגאב דאפילו לאבוי
התהו שני מלכא דארסח ושקאבר דתמבל אברה לונגיה מלכא דצבוס ומלכא
דארסח דבלעת דירקא הוא ווער : (ג) כל אלן אתחברו למישר פרדסא
דוא אית דמסוק פרקטמנין דמיין ושרי לחון לנכא דמלכא : (ד) פרתו
סבי שנין פליטו דרדלעטר ובדלסברי שנין קרוו : (ה) ובדריבסרי שנין
אתא דרדלעטר דעשה ופחו ית בגריא דבעשתרות קרנים וית
תמפא דבהמתא וית איסקה דפשוה קרותים : (ו) וית חרוא דבטווריא
קמו דבלא עד מישר פתון דיסמך לעשר קרבא : (ז) ורבו ואתו
לארעא דאתפליג דינא דמשה נבוא על עונא דמי מצותא היא ריקס ומחזי
ית כל תקלו עמלקא ואוף ית אמוראי דתיב בעין נרי : (ח) ונפק מלכא
דסרום ומלכא דעמרה ומלכא דארסח ומלכא דצבו ים ומלכא דקרמא דבלעת
דירקא איתו ווער וסרוו עסדון סודרי קרבא במישר פרדסא : (ט) עם
דרדלעטר מלכא דעילם ותדעל מלכא דעמקא משתמעין ליה ואמרפל
מלכא דמנאטום ואריוה מלכא דתלטר ארבעת מלכין סרוו קרבא לקביל
תמא : (י) ובמישר פרדסא בירון בירון מלון חוקרן וערקו מלכא דסרום
בעמרה ונפלו תמן דרשתארו לשוקיה ערקו : (יא) ונסבו ית כל קנינא
דסרום בעמרה וית כל סוונתו ואלו : (יב) ושבו ית לום וית קניניה בר
אחי דאברם ואלו והיא ותיב בסרום : (יג) ואתא עוג דאישתויב מן נטריא
דסרוו בטובענא ורכב עליו מיבותא והתה וננא על רישיה והתה מתפרנס
מן סוונתו דגת ולא בכומויה אישתויב אלון דתחכות דירבי עלמא גבורתא די
ומרוו חלא גיבריא דהו סלקרסין כריו בכארי עלמא ושיצאונו מן ארעא
וכר אנרו מלכא האלון תהו עוג עמרון אמר בלביה אייל ואתע לאברם על
עיסק לום דאשתבו ותי לשויבותיה מן ירדון דמלכא ונהמסר בידיון על
אתא במיעל וימא דפסקא אשכחיה תהו עביר גריצן פטרוו דבן מוי לאברם
עברא והיא תהו שני בחווי מקרא אמורא אחוי דאשכול ואחוי דעגד והיטין
הו כארי חוקיה דאברם : (יד) וכר שמע אברם ארום אשתבו אחוי וזיין
ית עלמייה דתעו לקרבא מרביעי בימיה ולא צבו למחלבה עשויה ובחד
מקדון ית אלעזר בר נמרוד התה טייל בגבורתא דקלדון תלת מאה
והקניסר ורדף עד הן : (טו) ואתפליג לדום לילא בארסח פלעמא איתן
עם מלכא ופלעמא אצטנינע למימחי בוקריא במצרים וקם איהו ועברוי
ובחיווין ורפטיין מה דאשתאר מקדון עד דארבבר חובא העתיד למתוי בן
דמיצפונא דרדמשק : (טז) ואתיב ית כל קנינא ואוף ית לום אחוי וקניניה

אתיב ואפוי ית נשיא וית עמא : (יז) ונפק מלכא דסרום לקרסומיה בחר דתב
מלמכתי ית דרדלעטר וית מלכא דעמיה למישר מפנא היא בית ריקא דמלכא :
(יח) ומלכא צדיקא הוא שם בר נח מלכא דירושלם נפק לקרסומא אברם
ואפיק ליה לחם וחסר ובהיזא ויתנא תהו משמש קרם אלהא עילאה :
(יט) וברביה ואמר בריה אברם מן וי אלהא עילאה דבנין צדיקא קמי שמיא
וארעא : (כ) ובריה אלהא עילאה דעבר סאדא בתריסא דמקבל מתהא ויתב
ליה חר מן עשרא מקל מה דאתיב : (כא) ואמר מלכא דסרום לאברם הב
לי נפשת אינשא דעמי דאתיקתא וקנינא דבר לה : (כב) ואמר אברם
למלכא דסרום ארימית די בשבושה קרם וי אלהא עילאה דבנין צדיקא
קמי בקניניה שמיא וארעא : (כג) אין מן חושא ועד סנדלת רעועה אין
אשב מקל די לה ולא תרו מתערבב למימר אגא אשטרית מן דידי ית אברם :
(כד) תלא לית לי רשו בבולא ארעא דבר מי אבול עולמא ותולק נטרביא
דארלו עמי עבר אשכול ומקרא אף היטין יסבון חולקרון :

מז (א) בחר פתנמא האלון מן דאתנגשו מלכא ונפלו קמי אברם וקטלו
ארבעה מלכין ואחרד תשע משריין חושב אברם בלביה ואמר ווי קען
לי דלקא אתקבלת אנר מצויתי בעלמא דרין ולית ליה חולק בעלמא דאתי
או דלקא ולון אחידון וקרבידון דאלון קטיליא וצטרפון בלוגיון וזירון
עלי או דלקא בזמנא דהוא אשתבח עמיה אנר וכוון קלילין ונפלו קמי ובזמנא
תנינא לא משתבח עמי אנרא ויתחל בי שום שמיא ויבן תהו פתנגב די
עם אברם בחוונקא למיסק לא תדחל דאף על נכריוון מצטרפון בלוגיון
ואזינו עלה מימרי תרים לה ואף על גב דאיטין גפלוו קרמא בעלמא דרין
אנר עברדן טביא נטרי ויתמון קמי לעלמא דאתי סוי לחרא : (ב) ואמר
אברם וי אלהים סגון ברבותא דתבת לי ופנין אית קרמא לממן לי ברם מה
הנייה אית לי דאנא עביר מן עלמא בלא בנין ואלעזר בר פרנסת בימי
דעל דידי אתעברוי לי ניסון ברדמשק מסבי למירת ימי : (ג) ואמר אברם
הא לי לא דתבת בר תהו בר פרנסת בימי דתהו ותי : (ד) תהו פתנגבא מן
קרם וי ליה למיסק לא דתתיה ביון אלמין בר דתוליד הוא דתתיה : (ה) ואפיק
זמיה לקרא ואמר אסתבל דרון לשמיא ומני בוכבוא אין מיכול למכני וירדון
ואמר ליה ברוין ויתן בגד : (ו) והנות ליה מיטתמא במימרא די וחסבה ליה
לבוו דלא אטח לקמיה במלון : (ז) ואמר ליה אנא וי דאפתקא באמתן נטרא
דכשדאי לממן לה ית ארעא תהו למירתא : (ח) ואמר וי אלהים בקא אנדע
ארום איתתניה : (ט) ואמר ליה סב לי תקרובתי וקרבי קרמי עילא ברת
תלת שנין וברתא בר תלת שנין ועיזא ברת תלת שנין ושפנינא ותסילא
בר יון : (י) וקרבי קומי ית כל אלן ופסג יתדון בפיצעא וקרד פסגא דתד
כל קביל תבריה וית עופא לא פסג : (יא) ונתתו אומיא עיא היטין מדימין
לעופא מסאבה למיבון בקסיון דישראל הנות וכותיה דאברם מננא עלידון :
(יב) והתה שמשא קריבא למיטמוע ושנמא עמיקתא מתרמיית על אברם
והא ארבע מלכון קניטין למשעברא ית גניי אומיא דא היא גבל קבלא
דא היא מדי סניאח דא היא ון נפלה דא היא פרס בעתיקא למיפל זמית ליה
ומפא ומתמן עתידין למיסק עמא בית ישראל : (יג) ואמר לאברם מינדע
הנדע ארום דיריין ודון בגד בארעא דלא דלחון חלף לא הימנת וישעברון
בחן

יונתן

פ' תמוז כחמס' מאתיים סעס והיטום עלום ומסוק והכנס תמוז גדול סס וסני איהא
כרס' כסדיו מן פ' לאלנות וחסך מאתיים לרשיים : (ה) דשוטוס זה ככל חייך סר סליסס
כרס' וסנכס פוק כ"ז : (ז) דלחי לאבוי סוס סני ס' ופ' כרס' לאבוי סנכסס סני הוא או
כרס' וסני גנר ססגל או ז' אפי' לערק סוס סני פ' ג' סכס כעירק וסני סוא וי' מן
מחלוי ככסס חלס מ"ו הסוס גמולן מוסר' תמול עמוס' סכסו ככסס אל סתתני בילול
סרנסו ססוא : קרס' מתתקן עומדן חרף לטות כסור ככ' וסרס' כדור ור' הולך מתתקן
כסססו סוסכ כסוסס וסס סניב לו ומתתקן לכל דז סרלס וכדור סוא מלסון כדור חלף
וסרנסו ססור : עומדן לשון עכדות סמוס כוכסיב וססתתנר מן וכן חלף עתיד לכדור ופ'
סערוך כולך סיסטנר כתוך ססתתנר וחלל סניב לו וכן דיוק כסמו כדלנעומר מ' תלות : (י) דרשיה
כסוסעסס פ' סמרו כסכול וככס וכ' סכסס על ססתכס וסס סנין חוסס על ריסיס לחנין
סמסססס : (יג) סססל מ' חוסס או כילס : גריצן פטרוו פ' מלות עוגות סכס כרס' וררס זה
דיוק סממו עוג מלסון עוגות ז' : (יד) עוליטוי דתוך לקרסל : נטרס סתך למלתיה תלת
לחיות

והיה לאב סני עקמין : (ח) ולא יתקרי רוב ית שקנה אברם ויהי שקנה אברם
 ארום לאב סני סוגני עקמין מניקה : (י) ואפיש יתקו לחדא לחדא ואתמניה
 לנשין ובלכן שליטין געממא מנה ופסקו : (י) ואמסו ית קויסו בין מיכרי
 ובינה ובין בנה פתרה לדיהון למנס עלם לנפרי לה לאלתא ולבנה פתרה :
 (ח) ואמסו לה ולבנה פתרה ית ארע תתבתורה ית כל ארעא דקנען לאתקנת
 עלם ואצרי לזון לאלתא : (ט) ואמר יי לאברם ואנת ית קויסי תיסור אנת
 ובנה פתרה לדיהון : (י) דא קויסי תתסרו בין מיכרי וביניכו ובין בנה
 פתרה מנה לכן כל דכורא אין לית ליה אבא למעוריה : (יא) ותתקרו ית
 בשרא דערלמיה ויהא לאת קניס בין מיכרי וביניכו : (יב) ובר תקניא
 יוסין יגור למוס כל דכורא לדיכוו כרבינו פתיכו וזבני כספכוו כן כל
 בר עקמין ואלא מנה דהא : (יג) מאן דדא גזיר גזיר כרבינו פתיכו
 וזבני כספכוו ויהי קויסי כבשוריכוו לקניס עלם : (יד) וערלאה דכורא
 דלא יגור ית בשרא דערלמיה ואין לית ליה מן דגזיר וישמעי בר שא
 דהא מעמיה ית קויסי אשני : (טו) ואמר יי לאברם שרי אנתה לא
 תהי קרי ית שרה שרי ארום שרה שקיה : (טז) ואברך ויהי כגופה ואף
 אמן כשה לה בר ואברכיניה ביה ויהי לנשין ובלכן שליטין געממא מנה
 ויהי : (יז) ונפל אברם על אנפיו ותמה ואמר כלביה חלבר כשה שנין
 ויהי ולד ואין שרה חברת השעין שנין תוליד : (יח) ואמר אברם קרם יי
 תלוי ישמעאל יתקום ויפלו קוקה : (יט) ואמר יי כוישא שרה אנתה
 תליד לה בר ותקרי ית שמייה וצחק ואמסו ית קויסי עמיה לקניס עלם לבניו
 בתרוי : (כ) ועל ישמעאל כבוליה צלותיה קרא ברכות ומיה ואפיש ומיה
 ואמסו ומיה לחדא לחדא תריסר ברבין יוליד ואתמניה לגס סני : (כא) וית
 קויסי אקניס עם וצחק ותלוי לה שרה בזקנא תדון בשתא איתמנהא :
 (כב) ופסקו כלמלא עמיה ואסמלם קרא דין מעלוי אברם : (כג) ודבר
 אברם ית ישמעאל בריה וית כל כרבינו פתיכו וית כל זבני כספיה כל
 דכורא באנישא ביתא דאברם וגור ית בשרא דערלמיהו כבון ויהא תדון
 כקא דמליל עמיה יי : (כד) ואברם בר תשעין ותשע שנין בר גור בשרא
 דערלמיה : (כה) וישמעאל בריה בר תלת עברי שנין בר גור ית בשרא
 דערלמיה : (כו) בכבן יומא תדון כפרבעת עשר שנין גור אברם וישמעאל
 בריה : (כז) וכל אינשי בימיה כרבינו פתיכו וזבני כספא כן בר עקמין
 אתקורו עמיה : פ פ פ

פרשת ורא

ויהי לאב סני עקמין : (ח) ולא יתקרי רוב ית שקנה אברם ויהי שקנה אברם
 ארום לאב סני סוגני עקמין מניקה : (י) ואפיש יתקו לחדא לחדא ואתמניה
 לנשין ובלכן שליטין געממא מנה ופסקו : (י) ואמסו ית קויסו בין מיכרי
 ובינה ובין בנה פתרה לדיהון למנס עלם לנפרי לה לאלתא ולבנה פתרה :
 (ח) ואמסו לה ולבנה פתרה ית ארע תתבתורה ית כל ארעא דקנען לאתקנת
 עלם ואצרי לזון לאלתא : (ט) ואמר יי לאברם ואנת ית קויסי תיסור אנת
 ובנה פתרה לדיהון : (י) דא קויסי תתסרו בין מיכרי וביניכו ובין בנה
 פתרה מנה לכן כל דכורא אין לית ליה אבא למעוריה : (יא) ותתקרו ית
 בשרא דערלמיה ויהא לאת קניס בין מיכרי וביניכו : (יב) ובר תקניא
 יוסין יגור למוס כל דכורא לדיכוו כרבינו פתיכו וזבני כספכוו כן כל
 בר עקמין ואלא מנה דהא : (יג) מאן דדא גזיר גזיר כרבינו פתיכו
 וזבני כספכוו ויהי קויסי כבשוריכוו לקניס עלם : (יד) וערלאה דכורא
 דלא יגור ית בשרא דערלמיה ואין לית ליה מן דגזיר וישמעי בר שא
 דהא מעמיה ית קויסי אשני : (טו) ואמר יי לאברם שרי אנתה לא
 תהי קרי ית שרה שרי ארום שרה שקיה : (טז) ואברך ויהי כגופה ואף
 אמן כשה לה בר ואברכיניה ביה ויהי לנשין ובלכן שליטין געממא מנה
 ויהי : (יז) ונפל אברם על אנפיו ותמה ואמר כלביה חלבר כשה שנין
 ויהי ולד ואין שרה חברת השעין שנין תוליד : (יח) ואמר אברם קרם יי
 תלוי ישמעאל יתקום ויפלו קוקה : (יט) ואמר יי כוישא שרה אנתה
 תליד לה בר ותקרי ית שמייה וצחק ואמסו ית קויסי עמיה לקניס עלם לבניו
 בתרוי : (כ) ועל ישמעאל כבוליה צלותיה קרא ברכות ומיה ואפיש ומיה
 ואמסו ומיה לחדא לחדא תריסר ברבין יוליד ואתמניה לגס סני : (כא) וית
 קויסי אקניס עם וצחק ותלוי לה שרה בזקנא תדון בשתא איתמנהא :
 (כב) ופסקו כלמלא עמיה ואסמלם קרא דין מעלוי אברם : (כג) ודבר
 אברם ית ישמעאל בריה וית כל כרבינו פתיכו וית כל זבני כספיה כל
 דכורא באנישא ביתא דאברם וגור ית בשרא דערלמיהו כבון ויהא תדון
 כקא דמליל עמיה יי : (כד) ואברם בר תשעין ותשע שנין בר גור בשרא
 דערלמיה : (כה) וישמעאל בריה בר תלת עברי שנין בר גור ית בשרא
 דערלמיה : (כו) בכבן יומא תדון כפרבעת עשר שנין גור אברם וישמעאל
 בריה : (כז) וכל אינשי בימיה כרבינו פתיכו וזבני כספא כן בר עקמין
 אתקורו עמיה : פ פ פ

פרשת ורא

ויהי לאב סני עקמין : (ח) ולא יתקרי רוב ית שקנה אברם ויהי שקנה אברם
 ארום לאב סני סוגני עקמין מניקה : (י) ואפיש יתקו לחדא לחדא ואתמניה
 לנשין ובלכן שליטין געממא מנה ופסקו : (י) ואמסו ית קויסו בין מיכרי
 ובינה ובין בנה פתרה לדיהון למנס עלם לנפרי לה לאלתא ולבנה פתרה :
 (ח) ואמסו לה ולבנה פתרה ית ארע תתבתורה ית כל ארעא דקנען לאתקנת
 עלם ואצרי לזון לאלתא : (ט) ואמר יי לאברם ואנת ית קויסי תיסור אנת
 ובנה פתרה לדיהון : (י) דא קויסי תתסרו בין מיכרי וביניכו ובין בנה
 פתרה מנה לכן כל דכורא אין לית ליה אבא למעוריה : (יא) ותתקרו ית
 בשרא דערלמיה ויהא לאת קניס בין מיכרי וביניכו : (יב) ובר תקניא
 יוסין יגור למוס כל דכורא לדיכוו כרבינו פתיכו וזבני כספכוו כן כל
 בר עקמין ואלא מנה דהא : (יג) מאן דדא גזיר גזיר כרבינו פתיכו
 וזבני כספכוו ויהי קויסי כבשוריכוו לקניס עלם : (יד) וערלאה דכורא
 דלא יגור ית בשרא דערלמיה ואין לית ליה מן דגזיר וישמעי בר שא
 דהא מעמיה ית קויסי אשני : (טו) ואמר יי לאברם שרי אנתה לא
 תהי קרי ית שרה שרי ארום שרה שקיה : (טז) ואברך ויהי כגופה ואף
 אמן כשה לה בר ואברכיניה ביה ויהי לנשין ובלכן שליטין געממא מנה
 ויהי : (יז) ונפל אברם על אנפיו ותמה ואמר כלביה חלבר כשה שנין
 ויהי ולד ואין שרה חברת השעין שנין תוליד : (יח) ואמר אברם קרם יי
 תלוי ישמעאל יתקום ויפלו קוקה : (יט) ואמר יי כוישא שרה אנתה
 תליד לה בר ותקרי ית שמייה וצחק ואמסו ית קויסי עמיה לקניס עלם לבניו
 בתרוי : (כ) ועל ישמעאל כבוליה צלותיה קרא ברכות ומיה ואפיש ומיה
 ואמסו ומיה לחדא לחדא תריסר ברבין יוליד ואתמניה לגס סני : (כא) וית
 קויסי אקניס עם וצחק ותלוי לה שרה בזקנא תדון בשתא איתמנהא :
 (כב) ופסקו כלמלא עמיה ואסמלם קרא דין מעלוי אברם : (כג) ודבר
 אברם ית ישמעאל בריה וית כל כרבינו פתיכו וית כל זבני כספיה כל
 דכורא באנישא ביתא דאברם וגור ית בשרא דערלמיהו כבון ויהא תדון
 כקא דמליל עמיה יי : (כד) ואברם בר תשעין ותשע שנין בר גור בשרא
 דערלמיה : (כה) וישמעאל בריה בר תלת עברי שנין בר גור ית בשרא
 דערלמיה : (כו) בכבן יומא תדון כפרבעת עשר שנין גור אברם וישמעאל
 בריה : (כז) וכל אינשי בימיה כרבינו פתיכו וזבני כספא כן בר עקמין
 אתקורו עמיה : פ פ פ

ונתן

לחיות : (טו) ככל תמו נסך ד'ל ובי כסמנס ויהא מסנף ויהא אלא דקארט חסמנס
 כדחיתא כמנה סמלדיקוס לחיות כלי כמנס : (ה) ויהמנס פי' כמנה פתע שרי ונתעט
 ויהא כנה דבי חלוי סין שרא פתע סמנס לפרס נתן לו סמו וכו' סין כילקע :
 (ג) ואתמניה פי' כמנס וכן חדרס וסוף מלשן רז'ל מן סמחורוני : ירושלמי מן מדינתא
 פי' דרנס קדמוי לטון קיס מוח : (יב) מדמי לעור פי' כמו סעור נלמשו כמנס כן
 גזלו יסוס סעור וכן איתא כרנס : (יג) דתמו ולא מתתו פירוש רוחס ואין נראה שיעין
 גי' רש' חסמנס סמחורוני לפניך : ירושלמי דתמוי כערי דרס ג'כ מלת וסקרל לטון סודתא
 וכו' ויקר כסס פי' סוף לטון חסמנס דרס מלת אל רחי שרא סקס' כעמנס . אמרת דל לחור
 פי' סמנ' שעליה גלס חסס לכנס בחירות . סך כהר דאתגלית על סרס רענוי כל' כמו
 סמנס עליה כעמנ' על סרס גמרות לא ו' אף ו' סכא אלוס כנכד גלס וסכי דרס כרנס :
 (ה) והי סלום כסכך ר'ל סלח תחוב סמנל לחוס אלא חדרנס אפילו כסכך סוי סלום ור'ל

לחיות : (טו) ככל תמו נסך ד'ל ובי כסמנס ויהא מסנף ויהא אלא דקארט חסמנס
 כדחיתא כמנה סמלדיקוס לחיות כלי כמנס : (ה) ויהמנס פי' כמנה פתע שרי ונתעט
 ויהא כנה דבי חלוי סין שרא פתע סמנס לפרס נתן לו סמו וכו' סין כילקע :
 (ג) ואתמניה פי' כמנס וכן חדרס וסוף מלשן רז'ל מן סמחורוני : ירושלמי מן מדינתא
 פי' דרנס קדמוי לטון קיס מוח : (יב) מדמי לעור פי' כמו סעור נלמשו כמנס כן
 גזלו יסוס סעור וכן איתא כרנס : (יג) דתמו ולא מתתו פירוש רוחס ואין נראה שיעין
 גי' רש' חסמנס סמחורוני לפניך : ירושלמי דתמוי כערי דרס ג'כ מלת וסקרל לטון סודתא
 וכו' ויקר כסס פי' סוף לטון חסמנס דרס מלת אל רחי שרא סקס' כעמנס . אמרת דל לחור
 פי' סמנ' שעליה גלס חסס לכנס בחירות . סך כהר דאתגלית על סרס רענוי כל' כמו
 סמנס עליה כעמנ' על סרס גמרות לא ו' אף ו' סכא אלוס כנכד גלס וסכי דרס כרנס :
 (ה) והי סלום כסכך ר'ל סלח תחוב סמנל לחוס אלא חדרנס אפילו כסכך סוי סלום ור'ל

פ פ פ

אשכח עבדך רחמיך קרנך ואשכחתי טיבךך דעברתא עמי לקיימא ות
 נפש ואנא לא יבילנא לאישתקבא לטורא דלכא תודעני בישקא ואימתי :
 (ב) הא קרון בקש קרנא דרא קריבא מתבדא ותמי למיערוק לתמן ותוא
 ציבדך וקליין חוברא אישתיב קרון תמן הלא ציבדך היא ותתקני
 נפש : (כא) ואמר ליה דא נסיבית אפק איה לפתקמא קרון דריל דלא אהפך
 ית קרנא דמליקא לאישתקבא : (כב) איהו אשתיב לתמן ארום לא
 יבילנא למעבר מדעם עד טיעלה לתמן בגין בן קרנא שפא דקרנא וזער ד
 (כג) שמשא עברית יקא ופק עד ארעא בסוף תלת שיען וזש על לזער :
 (כד) ומיקרא דיי אחות טישרין דרענא על סרום ועל עמרה על פנת
 דעבדון תרובא ולא עברו ארום אקרו לא גלי קרם וי עבדון בישא הא
 דמן נחמו עליהן דבריתא ואשא מן קרם מיקרא דיי מן שמיא :
 (כה) והפך ית קרנא האלון וית קל מישקא וית קל יתבי קרנא וצמחא
 דארעא : (כו) ואסתכלת אנתמיה מבתר מלאכא למעודע מה תוי בסוף
 ביתיה האיקה דיי הוות מנתהון וסרוקא וסמול דחסת בקלחא בפרסומי
 עניא הא היא עבדא עמד דמלח : (כז) ואקרם אקרם בצפרא לארעא
 דשמש תמן בצלו קרם וי : (כח) ואודיק על אנפי סרום ועמרה ועל כל אנפי
 ארע מישקא תמא ווא סליק קסרא דארעא היא בקסרא דאמנא :
 (כט) והנה בתבלות וי ית קרון מישקא ודכיר וי ית וכותיה דאקרם וישלה
 ית לזש סגו דפקתא בד הפך ית קרנא דיי הנה ותיב בתון לזש : (ל) וסליק
 לזש מן וזער ותיב בסורא ותתמן בנתיה עמיה ארום הנה דחיל לסיב
 בוזער ותיב בעמרתה דא ותרמן בנתיה : (לא) ואמרת דפקתא לעמא
 אבונא סוב וגבר לית בארעא למעל עלנא באורח כל ארעא : (לב) איהא
 נשקיות אבונא חמל ובר ודי ווי נשפש עמיה וקיימא סאבונא בגין : (לג) ואשקאן
 ית אבדון חסר כלילא הווא ודוא וקסת דפקתא ושמישת עם אבוקא ולא
 ידע בקשקבה ולא ידע בקשקבה : (לד) והנה סיום סקרא ואמרת דפקתא
 לעמרתא הא דבר שמישת רפשי עם אבא נשקניה סקרא איה כלילא דין
 ודיו ועלי שמישו עמיה וקיימא סאבונא בגין : (לה) ואשקאן איה כלילא
 הווא ית אבדון חסר דיו וקסת וצירקא ושמישת עמיה ולא ידע בקשקבה
 ולא בקשקבה : (לו) ואתעברן מרמן בנת לזש סאבדון : (לז) וילדת
 דפקתא פר וקרת שמה סאב-ארום סאבוקא אתעברת דא אבדום
 דסאבוקא עד יוסא דין : (לח) ונעדרתא איה היא וילדת בר וקרת ית
 שמה בר עמי ארום בר אבוקא היא דא אבדון דעמא דעמונא עד ומן
 יוסא דין :

כ (א) ונטל מסמן אברקם לארע דרוקא ותיב בני רמס וביני חקרא
 ואנתב בער : (ב) ואמר אברקם על שרה אנתמיה אחותי היא
 אשר אביסלה מלכא דהר דבר ית שרה : (ג) ואמא מימר מן קרם וי
 לזש אביסלה דמלכא דליליא ואמר ליה הא אנת מוית על עיסק אנתא
 דאנתא ויהא מבעל לאגבר : (ד) ואביסלה לא קריב לגבה למסאבה ואמר
 וי חבר עממן דלא חב איה חמי ליה לסופה דדינא אתקמיל : (ה) הלא
 דוא אמר לי דאנת היא ויהא איה היא אמרת אחי דוא בקשיות דגבי
 ובקואת דיי עברית דא : (ו) ואמר ליה מיקרא דיי בחילמא איה קרמי
 גלי ארום בקשיות דגבה עברת דא וקנעית איה אנא מלמחמי קרמי

בגין בן לא שבתמיה למיקרב לגבה : (ו) ובגן אתיב אמת גבר ארום
 גבוי הוא וצלי עלך ומחי ואין ליתך מתיב דע ארי מסימית ממות אנת
 וכל דילק : (ח) ואמרם אביסלה בצפרא וקרא לכל עבדיו ומליל ית כל
 פתגמיה האלון קדמיהן ודחילו וקריא לתדא : (ט) וקרא אביסלה לאברקם
 ואמר מה עברת לנא וקה חבית לה ארום אמתא עלי ועל מלכותי
 חוקא כפא עבדון הלא לשרין לאתעבדא עברת עמי : (י) ואמר
 אביסלה לאברקם מה חמיתא ארום עברת ית פתגמא דרין : (יא) ואמר
 אברקם ארום אמרית בלבבי לחוד לית דתלמא דיי בארעא דרין וקמלונע
 על עיסק אנתמי : (יב) וברם בקוששא אחמי פרת אבא דאבא הוא ברם
 לא מניגיסת איקא ודוות לי לאנתמי : (יג) ודעה בר בעו לאשעא ויהי פלמי
 מעווא ונקקת מבית אבא ואמרת לה מיבונת דמעבדון עמי לכל ארעא
 דהנה לתמן אמרי עלי דאמי דא : (יד) וניסב אביסלה עאן ותרין
 ואמון ויהב לאברקם ואתיב ליה ית שרה אנתמיה : (טו) ולזש שרה
 אמר הא ותיב אלף סלעין דכסף לאחיה הא איטן לה מתקרא דעיון
 תמך דאתמית מן בעלך ליליא תדא וחסיה ותיה דאלו ודבית ית כל
 דהנה לי לא תוינא כמסת ואתרונן מלנא וידע אברקם ארום לא קריב
 אביסלה לגבי שרה אנתמיה : (יז) וצלי אברקם קרם וי ואפי וי ית
 אביסלה ונת אנתמיה ולמניתי ואתרונת : (יח) ארום מיסד אהר מיקרא
 דיי באנפי כל צירי בית וולדא לגשיא דבבית אביסלה על עיסק שרה
 אתת אברקם :

כא (א) ווי דכיר ית שרה חיקמא דאמר ליה ועבר וי לשרה ניסא חיקמא
 דמליל אברקם בצלותיה על אביסלה : (ב) ואיתעברית וילדת
 שרה לאברקם בר דדמי ליה לסיבתי לוימא דמליל ותיב וי : (ג) וקרא
 אברקם ית שום בריה דתליד ליה וילדת ליה שרה יצחק : (ד) וגבר אברקם ית
 יצחק בריה דרמנא יוסן כקא דפקיד ותיב וי : (ה) ואברקם בר סאה שנין
 פר איתליד ליה ית יצחק בריה : (ו) ואמרת דאברקם עבד לי וי כל דשע
 ותסת עלי : (ז) ואמרת מה מתימן סבשקרא דבשר לאברקם ואמר עתידה
 ואתתסן בגין שרה ארום וילדת ליה בר לאישן סובותיה : (ח) ודבא מלנא
 שרה ית קרא דהר סצירתי דיליית לאברקם מנתה לפולחנא סקרא
 ונתן לוי : (י) ואמרת לאברקם סוד ית אמא דאנת ברה ארום ליה
 אושר לסירות בר אמתא דא עם ברי ונח קרנא עם יצחק : (יא) ובאיש
 פתגמא לתדא בעגי אברקם על עיסק וישעאל בריה דמלח לפולחנא
 סקרא : (יב) ואמר וי לאברקם לא יבאש בעינה על מלנא דיי נפק סמברותך
 ועל אמתך דאנת סקבה כל דמיסר לה שרה קביל קנה דהביאתא היא
 ארום בגזק ותקרון ליה בגין רבין בר אמתא לא מניחם בתדק : (יג) ואף
 ית בר אמתא לעם ליסטים אשויניה ארום ברה דא : (יד) ואקרם אברקם
 בצפרא וניסב לחמא וקרנא דמא ויהב דהר שוי על פסחא וקשר לה
 בכותנתא לאודוע דאמתא היא וית רבא ופסרה בגישה ואולת וקעת מן
 ארעא למברקא דמסך לבריא דשבע : (טו) והיו בנן דמסו לפיתחא
 דמברקא ארברו למינעי בטר פולחנא סקרא ולקה וישעאל באישא
 צמרתא ושתי כל מיא עד דישלימו כל מיא מן קרנא ואתרדו ואתקריש
 בשרה

יונתן

תנן דלחכמי מן בער פי' תחת אבר כסיון מאכנס ליה אחת וזלו נתתי לך כל אבר לי
 לא הוילא מוסת פי' לא סיס כדו מוחת סרוס מלשון כחסי נכסי יוד : (ה) סימח דמליל
 פי' פי' כלב סמלל על איתמן מן עשס למרס פי' מנחק דתמיס על סנור וסול לרין לזשו דבר
 וכו' : (ג) בר דדמי ליה דרס מלח נקוניו מלח ססיס ווי איתקין מלו דומס ועיין כסי' : (ד) וישעאל
 עבד לי פי' תמיס : (ז) לאישן סבוטוס כליל פי' לזמן וקניו : (ט) ונתן לוי פי' ונשע מלח סלגו סוכר
 לסת' : (י) מברסוק פי' מלח מחרסות סלך דהרס' דרס וקל' : (יג) לעם לסיס דריל יוד כלל סיקא
 מלסס סכרוס : (יד) וקשר לה כשותס וכו' פי' כרס סקב לעיף כותני' לסודע ססיס ססיס :
 (טו) כלילא מוחתא פי' קרתת לזמן נמ' כסי' סבת ועי' : ואתרדו פי' ונתקן כסר מוחס :
 ואתקריש כו' פי' ססיס נוחתו מוחת חוליתו על כסיס : ואשתולית פי' עד סתויניס :
 וירושלמי מן קרנא פי' סערך כלי חרס מוס קרם ופי' קרנא סלגו קרנא וזשא כותניס
 כו' התן קרני סל לסרי ופי' מוס נכעיס קרסיס : (טז) ונתקת פי' סתויס : טילס פי' סער :
 קריות

בשריה וסוקמתיה ואשתלדיאת וקרא לתלתא דאיבא ולא ענא ימה וכן
 יד שלמת ית ריבא תחות חר פן אלגאי: (טו) ואולת וימיבת לה לספר חר
 ושלמת ית פולחנא טבראה ארמיבת כן ברה קשיער מינד בקשתא ארום
 אקרת לית אגא וקלא למחמי בכותא דטליא ויתובת מקבל ברה וארמיבת
 ית קלה ובקת: (יו) ושמיע קדם יי ית קליה דטליא גנין וסומיה דאברהם
 וקרא מלאכא דווי להגר מן שמיא ואמר לה מה לך הגר לא במתמיסין ארום
 שמיע קדם יי ית קליה דטליא ולא כן יתיה לפום עובדו בישא דדוא עתיד
 לקעבר אלחין גנין וסומיה דאברהם חס עליו באתר דדוא ממן:
 (יח) אודקפי טולית טליא ואדקפי ית יודיה ביה ארום לעם רב אשויניה:
 (יט) וגלוי ית עגרא ואהגלי לה בירא דמייא ואולת וסולת ית קרות
 מייא ואשקוית ית טליא: (כ) ודחא מימרא דיי בקעדיה דטליא ורבא ותיב
 במימרא ודחא יליף רבי קשוותא: (כא) ויתב במדברא דפארן וגיסי אהתא
 ית ערשא ותרבה וגיסיבת ליה אמה ית פטימא אהתא מארעא דמערנים:
 (כב) ודחא קענא דדוא ואמר אביסלה ופיכול רב חיליה לאברהם למימר
 מימרא דיי בקעדה קבל מה דאתא עבדי: (כג) ובען קיים לי במימרא דווי
 קמא דיי חישך פי ובברי ובבר ברי כמיכותא דעקרות עקד מעבדי עמי
 ועם ארעא דבראה בה: (כד) ואמר אברהם אנא אקיים: (כה) ואתובח
 אברהם עם אביסלה על עסק בירא דמייא דאגבו ליה עבדי אביסלה:
 (כו) ואמר אביסלה לא ידענא מן דוא דעבד ית פתגמא דרין ואף אנת
 לא תיית לי ואף אגא לא שפענא מן חורנין אלחין וימא דין כנה: (כז) ודבר
 אברהם עאן וחרוין ויתב לאביסלה וגורו תרוהון קום: (כח) ואקום אברהם
 ית שבע חורפן בלחורוהו וארשיעין מן חורו: (כט) ואמר אביסלה לאברהם
 מה היטין שבע חורפן האלון דאפוקתא בלחורוהו: (ל) ואמר ארום ית
 שבע חורפן תקבר מן ידי מן בגלל דרעוהו לי לספרו ארום חפרית ית
 בירא דדא: (לא) גנין בן קרא לבירא דדוא בירא דשבע חורפן ארום
 ממן קייסי תרוהון: (לב) וגורו קיים בבירא דשבע חורפן וקם אביסלה
 ופיכול רב חיליה ורעו ורעו לארע פלשתאי: (לג) ונציב פרימא בבירא דשבע
 חורפן ואתקון בגייה מיכא ומשמיא לגבוריא ולתאוביא ודחא מכריו עליהון
 ממן אודו ותימינו בשם מימרא דווי אלחא עלמא:

כב (א) ודחא בטר פתגמא האלון מן דינעו יצחק וישמעאל וישמעאל
 דחא אמר לי תמא למירות ית אבא דאגא בריה בורגיא ויצחק ודחא
 אמר לי חמי למירות ית אבא דאגא בר שרה אנתמיה ואתה בר הגר
 אקתא דאמי עני וישמעאל ואמר אגא וקאי יתיר מנד דאגא אנתגורית
 לתלמידי שנין ואן דות צבותי למעקבא לא דיינא כסר נפשי לאתגורא
 ואנת אתגורא בר תמנא ויסין אלו הוא קד כנהעא דקמא לא הית כסר
 נפשי לאתגורא מתיב יצחק ואמר הא אגא וימא בר תלחין וישת שנין
 ואילו בעי קדשא בריה הוא לכנזי אבריי לא חיימי קענב מן יד אשתמש
 פתגמין האלון קדם כרי עלמא ופן יד מימרא דווי גפוי ית אברהם ואמר
 ליה אברהם ואמר ליה הא אגא: (ב) ואמר קבר פרון ית ברה ית יחידה
 דאת רחם ית יצחק ואול לה לארע פולחנא ואסיקויה מין לעלתא על
 חר מן סוריא דאמר לה: (ג) ואקדים אברהם בעפרא וריוו ית חכריה
 ודבר ית הרין טלוי עפיה ית אליעזר וית וישמעאל וית יצחק בריה וקמע קיסין
 דמיקא ותאמא ודקלא דחיוין לעלתא וקם ואול לאתרא דאמר ליה יי:
 (ד) בוימא מליחא וקם אברהם ית עני ודחא עני אקרא קטר על סוריא
 ואשתמודעיה מן רחיק: (ה) ואמר אברהם לשלימו אוריכו לכו תבא

עם חכרא ואגא ועליכא נתכמי עד כאן לבחוני אין יתקיים מה דאתפשיות
 קדין יחון גנין ונסגור לברי עלמא ותיב לוחמון: (ו) וגיסיב אברהם ית
 קייסי דעלתא וישוי עליו יצחק בריה וגיסיב בריה ית אישטא וית סנינא
 ואולו תרוהום פחדא: (ז) ואמר יצחק לאברהם אבוי ואמר אבא ואמר
 הא אגא ואמר הא אשתא וקיסין והאן אקרא לעלתא: (ח) ואמר אברהם
 יי וקבר ליה אקרא לעלתא ואולו תרוהום מלב שלימ פחדא: (ט) ואתו
 לאתרא דאמר ליה יי וקנא תמן אברהם ית מדברא דקנא ארם ואתפטר
 כמיי דטובענא ותב נחובניה ואתפטר בירא דפולחנא וסדר עליו ית קייסיא
 וקפת ית יצחק בריה וישוי יתיה על מדברא לעיל מן קיסין: (י) ואישט
 אברהם ית דיה וגיסיב ית סנינא למיכס ית בריה עני ואמר יצחק אבוי
 כפוח ית ית יאות דלא אפרכים מן צערא דנפשי ונרמי לטבא דחבלא וישתמח
 פסולה בקרבנה עניו דאברהם כמתלב עניו דיצחק וישט דיצחק
 כמתלבן למלאכי כרוקא יצחק דחא חמי יתחום ואברהם לא חמי יתחום
 ענין מלאכי כרוקא איתון חמון קדין ויודאן דאית בעלמא חר גביס וחד
 מתבסם דחכים לא קעפיב דמתבגים פשיט צווריה: (יא) וקרא ליה
 מלאכא דווי מן שמיא ואמר ליה אברהם אברהם ואמר הא אגא: (יב) ואמר
 אל תולשיט דחא דטליא ולא תעביר ליה מדיעם ביש ארום פרון גלי קרמי
 ארום דחלא דווי אנת ולא עביקתא ית ברה ית יחידה כני: (יג) וקם אברהם ית
 עניו ודחא ודא דקרא חר דאתברי ביני שמשתא דשכלול עלמא אחיד
 בהרישיתא דאילנא בקרניו ואול אברהם וגיסיב יתיה ואקויה לעלתא חלף
 בריה: (יד) ואודי וצלי אברהם תמן באתרא דדוא ואמר בקעו ברחמין מן
 מדקד יי גלי קרקה דלא דחא בלבכי עיקא ופניתי למעבר גורקה דחדוא
 בדין פד דחון כניו דיצחק כרי עליון לשעת אגיקו תהיו סידר דרום ונעו
 יתחום ופריק יתחום ועתידין אינון כל דריי קייסין למקדו אקריין כשוורא
 דדין כפת אברהם ית יצחק בריה ותמן אנתגלית עליו שכינתא דווי:
 (טו) וקרא מלאכא דווי לאברהם תניינת מן שמיא: (טז) ואמר במימרי
 קייסית אמר יי חלף דעבדת ית פתגמא דרין ולא קענתי ית ברה ית יחידה:
 (יז) ארום בירא אברכינה ואסנא אקיי ית כנה כמכבי שמיא וית פתלא דעל ביה
 וימא ויירתינו כנה ית קרו קייסי סנאיון: (יח) ויתפרכון גנין וקוות כנה
 כל עמיו ארעא חלף דקבלתא במימרי: (יט) ודברו מלאכי כרוקא ית
 יצחק ואובלוהו לבי מדקדשא דשם רבא ודחא ממן תלת שנין וברדוא וימא
 מב אברהם לנת שלימוי וקמו ואולו פחדא לבירא דשבע וגיסיב אברהם
 בבירא דשבע: (כ) ודחא בטר פתגמא האלון מן בטר דקפת אברהם ית
 יצחק ואול סננה ותני לנת שרה דאברהם נכס ית יצחק וקמת שרה ופגנת
 ואשתמנת וימת מן אגיקא ואתא אברהם ובת בארתא ותניא לאברהם
 למימר הא ולידת מלכה אוף היא איתבונת בכות דאתחיה למימר גנין
 נחור אחיה: (כא) ית עיץ בוכריה וית בנו אחיו וית קמאל רב כסומא
 דארקאי: (כב) וית כשד וית חו וית פלדש וית יולף וית בתואל:
 (כג) ובתואל אוליד ית רבקה תמנא אלון ולידת מלכא לחור אחיו
 דאברהם: (כד) ופלשתיה ושמה ראוקה ולידת אוף היא ית סבב וית נחם
 וית תחש וית כענה: פ פ פ

פרשת חיי שרה

כג (א) ויהיו ימיו חיי שרה מאה ועשרין ושבע שנין שני חידה דשרה:
 (ב) ומיתת שרה בקרית ארבע היא חרבו פארעא דקנען
 ואתא

יונתן

(ט) קירות מיל גסון חסום פי כל סגלום חן סקרוים ופי' סחא דלמא יכסח וחוללה למחלום
 מים וכו' ונחא בלחמ' כי לכן קרא דלמא קחא לטון קירות שום טעמא וק"ל: (ג) ודחא
 בריה מיכלה וזמקי' לעורוהו פי' סתקון חילתה וסחיס לעורוים וסחיס וסחיס מכרו וכל זה כוונת
 דיוק מויקחא כסס פי' וכו': (ה) מן דינעו פי' חסר סחיו מניסום יתק וישמעאל ושמעאל אמר לי
 רחוי לירם שאלי סכבור ויתק אמר לי רחוי לירם שאלי מן סגוריס ורעוהו מן סמפחה סביב ושמעאל
 וחי הוא דחיק ויור מן סמלחיו פי' י' ואלו לרתי לעכ' לא סחיוי מוסר נפשי ורעוהו ממלת לח'
 יוסם ושמא חלו סחיס דעם כן סחית מעכב אמר ויתק עסק חיו מן ל"ז סחיס וכו' סקרי' לכל
 נחא' איכרי אינו מעכב חר נחשו דכריס סחלו וסלחיס נכס וכו' קי הוא חורף דבריו וסכל

ואתא אברהם בן טורן פילתא ואשכחיה דמיסת ויתבי למספר לשנה
 ודכבדוהי : (א) וקם אברהם בן טרפסי אפין על מימיה וסליל עם בני חתא
 למיטר : (ד) בור ותרבי אגא עקבן בבוט ובוטו לי אהסנת קבורתא עקבן
 ואקבר ית מימי תמן : (ה) ואתיבו בני חתא ית אברהם למיטר ליה :
 (ו) קבל מנא רבונא רב קדם יי את פונא בשפר קורנא קבר ית מימיה
 אינש מנא ית קבורתיה לא ימנע מנה בגין הלא למיקבר מימיה : (ז) וקם
 אברהם ונתן לעשא דארעא לבני חתא : (ח) וסליל עשרון למיטר אין
 אית רש עם נפשכון למיקבר ית מימי מן כרמי אפי קבלו מני ובעו עלי
 קדם עשרון בר צוחר : (ט) ונתן לי ית מערת כפילתא דיליה דמכונא
 בסטר חקליה כספא שלים ותנינה לי ביעיבן לאחסנת קבורתא : (י) ועשרון
 יתיב בנו בני חתא ואתיב עשרון חתא ית אברהם באנפי בני חתא
 לקל עלי תרע קרמיה למיטר : (יא) בבשו רבנו קביל מני חקלא וקביל לה
 ומערתא דביה לה ודכתיב למתנא באנפי בני עמי ודכתיב לה אינל קבר
 מימיה : (יב) ונתן ליה אברהם באנפי בני חתא : (יג) וסליל עם עשרון
 באנפי עשא דארעא למיטר ברם אם אנף עמי למעבר לי טיבו קבל מני
 איתן כספא דמי חקלא סב מני ואקבור ית מימי תמן : (יד) ואתיב עשרון
 ית אברהם למיטר ליה : (טו) רבנו קבל מני ארע דמימין דילה ארבע
 סאת סלעין דכספא בינא ובינה טה היא ית מימיה קבר : (טז) וקביל אברהם
 מן עשרון וחקל אברהם לעשרון ית כספא דסליל באנפיה בני חתא ארבע
 סאה סלעין דכספא טב עברין כבל פתור וסמקליו כבל דרמקסא :
 (יז) וקם ופין חקל עשרון די בכפלתא דקדם כמרא חקלא ומערתא דביה
 וכל אילנא דבחקלא דכבל תחמייה חוור חוור : (יח) דאברהם לוביטו
 באנפי בני חתא לקל עלי תרע קרמיה : (יט) ומן בטר ברין קבר אברהם
 ית שרה אנתתיה למערת חקלי כפילתא דעל אנפיה כמרא היא חבורן בארעא
 דקנען : (כ) וקם חקלא ומערתא דביה לאברהם לאחסנת קבורתא מן בני חתא :
כד (א) ואברהם טיב על ביומין וסיקרא דיי בריה ית אברהם כבל מיני
 כרמא : (ב) ואמר אברהם לאליעזר עבדויה סבא דביתיה דשלים
 כבל אפתיקו דיליה שיי ברין ודה בגורת סחילתי : (ג) ואומיקה בשום
 סיקרא דיי אלקה דמולדויה בשמי סרוסא הוא אלקה דשולמניה על ארעא
 די לא חסב איתא לכרי מבנתרון דקנענא די אגא יתיב ביערון :
 (ד) אלקו לארעו ולבית גניסתי מיול וחסב אתתא לכרי לצחק : (ה) ואמר
 ליה עברא מאים לית צבות אתתא למימי כחרי לארעא הלא האתבא
 לה וילמא תתיב ית כרי לתמן : (ו) אלקה דמולדויה בשמי סרוסא
 דדברני מן בית אבא ומן ארע ודדותי דמליל לי ודקמים עלי למיטר לבנה
 אמן ית ארעא הלא הוא זמן סלאמי לקמה ותיסב איתא לכרי לתמן :
 (ז) ואם לית צבות אתתא למימי בתרה ותודכי מסומתי דא לחוד ית
 כרי לא תתיב לתמן : (ח) ושיי עברא ית ודיה בגורת כדילתא דאברהם
 רבוניה וקמים ליה עיסק פונקא חרין : (ט) ודבר עברא עשרא גמליו מן
 גמלי רבוניה ואול כל שפר אפתיקי דריבוניה בדיה וקם ואול לארס דעל
 פרת לקרמא הנחור : (יא) וארבע גמליא כקרא לקרמא לכורא דסיא
 לעון רמשיא לעון דנפון כולאתא : (יב) ואמר יי אלקה דרבנו אברהם
 זמן גען אתתא סהנא קיסי יומא ועיבר טיבו עם רבנו אברהם :
 (יג) דא אגא קאי על עיני דסיא ובנתרון דארשי קרמא נפון למסלי מיי :

(יד) והיו ריבא דאימר לה ארמינו ברין לנינה ואשתי ותימר שתי ואוף
 גמליה אשתי ומה זמינא כמולא לעבריה לצחק ובה אינע ארום עברת
 מימי עם רבנו : (טו) ויהו בשעא קמילא הוא עד ברין לא פסק למילא
 והא רבקה נפקת דאדילידא לבתואל בר מלקה אנתתיה דחור ארוי
 דאברהם ולנינה על כרמא : (טז) וריבא שפירא למחסי לחדא כדילתא
 וגבר לא ודעה כמסכבה ונתת לעינא ומלת לנתא וסלקת : (יז) ורש
 עברא לקרמיתא ואמר אפמעני ברין קליל מיי מן לעינתיק : (יח) ואברת
 שתי רבנו ואחיות ואחיות לנתא על ודה ואשקותיה : (יט) ופסקת
 לאשקותיה ואברת אוף לגמלק אפלי עד די פסקן למשתי : (כ) ואחיות
 ודמנת לנתא למורביות בית שקתי ודחטת טוב לבירא למסלי ומלת
 לכל גמלי : (כא) ונברא ויה ממתן לה ושמיק למנעו האעלח יי ארויה
 אין לא : (כב) ויהו בר פסין גמליא למסלי ונסיב נברא קרשא דרבא
 דרמסנא סתקליה קביל דרמסנא למלילתא דאיסוסין כנא למיטב
 לעיברת משנא וריון שירין יתב על ודא מתקל עשר סלעין דרבא
 סבום סתקליון קביל חרין לחיא דתיבון ברין עשרמי דברוא : (כג) ואמר
 ברית מן את תני ברין לי האית ברת אברה אחר כשר לנא למכת :
 (כד) ואקרת ליה ברית בתואל אגא בר מלקה דלירת לחור : (כה) ונתת
 למיטר ליה אוף תיבנא אוף אפסקא מני עקנא אוף אחר כשר למכת :
 (כו) ונתן נברא וסניד קדם יי דומין קרמי אתתא סהנא : (כז) ואמר
 בריה שקא דיי אלתיה דריבנו אברהם די לא טנע טיביתיה וקשית מן
 רבנו אגא כוכותיה בארע חקלא דברני יי בית אחוי דרבנו :
 (כח) ורשית הריבא ורני לבית איסא כפונקא האפין : (כט) ודכתיב
 אקא ושמיה לבן ורשם לבן לנת נברא לברא לעינא : (ל) ויהו כרי חסא
 ית קרשא וית שריא על ידו אתתיה וכד שמע ית פונגמי דרבה אנתתיה
 למיטר ברין סליל עמי נברא ואתא לנת נברא וקא קאי עלוי גמליא על
 עינא : (לא) וחשיב לבן הלא אברהם ואמר עול ברבא דיי לסא אקא
 קאי כנא ואגא פנית בינא ספולתא עברא ואמר אנתקיות למקליא :
 (לב) ועל נברא לביתא ושרי וקמי גמליא ויתב לבן תיבנא ואפסקא
 למקליא ומיי למשווג רינלא ורנלי נברא די עפיה : (לג) וסרו קימיה
 חבשילא דביה סקא דקסול וקמיש ביה ואמר לא איטול עד דאמליל
 חתמי ואמר סליר : (לד) ואמר עברא דאברהם אגא : (לה) ויי בריה
 ית רבנו לחדא ורבא ויתב ליה עאן ותרין וכספא ודקבא נעברין ואקון
 ונקלון וחקרין : (לו) וילידת שרה איתת רבנו בר לרבנו בתר קימיה
 ויתב ריה ית כל דיליה : (לז) ואופי יתי רבנו למיטר לא חסב אתתא
 לכרי מבנת גנענא דאגא יתיב בארעון : (לח) אלקו לבית איבא תיול
 וליחסי ותסב אתתא לכרי : (לט) ואקרות לרבנו מאים לא מימי אתתא
 כרמי : (מ) ואמר לי יי דקלחית קימיו זמן סלאמיה עקו ונעלח ארתה
 ותסב איתתא לכרי מן יחסי ומניסת בית איבא : (מא) כבן חורמי מסומתי
 אין מיעול לבית יחסי ואין לא ונתנן לה ותרין וקאי מסומתי : (מב) ואנתית יומא
 לעינא ואקרות יי אנתתיה דרבנו אברהם אין איתה ברין כעלח ארחו האגא
 אול עלה : (מג) דא אגא קאי על עינא דסיא והיו ריבא דמיפוק למימיל
 ואמר ליה אשקני ברין קליל מיי מן לעינתיק : (מד) ותימר לי אוף אקא שתי
 אוף לגמלק אפלי היא אנתתא דומין יי כמולא לכר רבנו : (מה) אגא
 עד לא פסקת למלילא עם הרחוני לבי וקא רבקה נפקת ולנינה על
 כרמא

יונתן

גלגול : (כ) למוריות פי' לסוקו כי מן פי' כרמיס מניחין וכן כירמלי ווחת
 ואחת מוריס פירוס מיריס וסוריס מלי סמוס חמנו : (כג) דרמסנא חקלי' פי'
 כשי' כמולא די' חסעט של וסכ חקליו . קביל דרמסנא דרמסנא פי' ער כקו לגלגול
 דמירין כנו ליתן לעבודת חספין ותרין סירין ער כי' נוחת יי וסכ חקלי' ער כי' דכות
 ופין כשי' וסכ חורף דכרו . (כד) כפונקא מן ווע וולת מחלול סמוס : (כז) כליח
 חקלא פי' כדך סיסר : (לג) ואלא סית כיתא מחלול נוחת פי' סמיתו סית חספית
 כוככס כשי' : (לג) ופיי ופיי פי' סיסרו ממי סמוליס סלמס ממי סגול : (לג) חספית
 דכוס סתא דקול פי' חספיל סבו סס סות כדילתא כחוסס נקון סמולו כחול וית ורש
 אן ויסס אלל פי' סס ולי' דלמי ויסס לפיו סמס עאן כן לסמו ולי' לסיס סס סית פי' :
 101

ואול ללחמא לאבוי ואתא עשו מן ברא ודוא משלחי ארום חמש עבדיו
 עבר בהדוא ויקא פלח פולחנא נוכראא שפח ארנא זכא ועל על שלחמא
 כארשאה זכר בחיו עלמא דאמי וכוזא ית בבירותא : (ל) ואמר עשו לעקב
 אטעמי יתי כדון מן מבשלא סמוקא דרין ארום משלחי אגא בגין מן ברא
 שטמיה ארום : (לא) ואמר יעקב זכין ויכנא ביום דאנת עתיד למיחסן ית
 בבירותא לי : (לב) ואמר עשו הא אגא אזיל למסת ולית אגא תו תוב
 בעלם ארין ולקא דנו לי בבירותא ויעלקא בעלקא דאף אפר : (לג) ואמר
 יעקב קים לי ביום דרתי וקום ליה וזכין ית בבירותא לעקב : (לד) ועקב
 נתן לעשו להם ותבשיל דשולפתי ואכל ישרתי קום ואזי ושט עשו ית
 בבירותא וחילק עלמא דאמי :

כו (א) ותה פפא תקון בארעא דנגנן פר מפפא קרמאא ודעה ביומי
 דאברהם ואזי יצחק לית אביסלח מלכא דלשמהא לער : (ב) ותה
 בלבביה דיצחק לפיחות למצרים ואחגלי ליה : (ג) ואמר לא מיהות למצרים
 שרי בארעא דאיטר לה : (ד) דור בארעא תרא ויהי מימרי בעעדה
 ואבירינה ארום לה ולקנה אגן ית כל ארעמא האלן ואקום ית קינא
 דמיומית לאברהם אבוק : (ה) ואקני ית קנה הי בקובי שמיא ואמן לקנה
 ית כל ארעמא האלן ויתברכון בגין קנה כל עמי ארעא : (ו) חילף הי
 קביל אברהם במימרי ונטר מסנת מימרי פיסודי קימי ואוריית : (ז) ותיב
 יצחק בגר : (ח) ושאלו אינשי ארעא על אנתמיה ואמר אחתי היא ארום
 דחיל למימר לה אנתמי ארום חשיב בליביה דלכא יקמלונג אינשי ארעא
 על עיסק דרבה ארום שפירת חייו היא : (ט) ותה פר סגו ליה מן
 יומא למשרי ואזי אביסלח מלכא דלשמהא מן חרמא וחקא ותה
 יצחק האיה עם רבה אנתמיה : (י) וקרא אביסלח לעיקר ואמר ברם
 הא אנתמיה היא ותיברין אנתמיה היא ואמר ליה יצחק ארום אנתמיה
 בלבבי דלכא אתקמול בגינת : (יא) ואמר אביסלח מה דא עבדת לנא כעניד
 פון שקיב מלכא דמיהר בעמא עם אנתמיה ואימיתא עלנא חוקא :
 (יב) ופקיד אביסלח ית כל עמא למימר דוקרב לביש בגרמא דרין ובאנתמיה
 אתקמלא ותקמול : (יג) וזרע יצחק לצדקמא בארעא דהיא ואשכח בשמא
 דהיא על תו כמא בדשעריו וברכות : (יד) ורמא נכרא ואול אזיל ורבי
 עד די רמא לחרא : (טו) ותה ליה גימי עאן גימי תרין ופולחנא סניאה
 וקציאו יתיה פלשמהא : (טז) וכל בירין דהפרו עבדי אבוי ביומי אברהם
 אבוי סמונינון פלשמהא וקלוגנן עקרא : (טז) ואמר אביסלח לעיקר אזיל
 מיעמא ארי תוקמא מנא בניקסין לחרא : (יז) ואול מתפן יצחק ושרא
 בגחלא דגרר ותיב מן : (יח) ותיב יצחק ונפר ית בירין דמי די הפרו
 עבדי אבוי ביומי אברהם אבוי וסמונינון פלשמהא בטר המית אברהם וקרא
 לדון שמקו הי בשמקו די יהוה כרי לדון אבוי : (יט) והפרו עבדי יצחק
 בספר נחלא ואשכחו מן ביר מו נקעין : (כ) ונצו רעומא דגרר עם רעומא
 דיצחק למימר די לנא מוא ותה צבו מן שמאי ויבשת וזבן אנתרו ותה
 לעיקר וקבעת וקרא שקמא דבירא עסק ארום אתעסקו עלה עשיה :
 (כא) והפרו ביר אוחרי ונצו אף עלה ויבשת ותו לא נבעת וקרא שמיה
 שטנא : (כב) ואסתלק מתפן ונפר ביר אוחרי ולא נצו עלה הי בקראאי
 וקרא שקמא ורוחמא ואמר ארום כדון ארוח : (כג) לנא ופשינגא בארעא :
 (כד) וסליק מתפן לבירא דשבע : (כד) ואחגלי ליה : (כה) בליקא דהוא ואמר

אגא אלקא דאברהם אבוק לא תדחל ארום בעעדה מימרי ואבירינה ואקני
 ית קנה בגין זכוותא דאברהם עבדי : (כה) וקנא מן מוכרא וצלי בשקמא
 די ופרם מן משנגניה ורפסו מן עבדי יצחק בירא : (כו) וזכר נפח יצחק
 כגור ארבעין ביריון ואילגרו לא עבדו פירין ואינשו דבגין דהריבוי ותיה
 דהו לדון כל דא ואול אביסלח לזוניה כגור ואתקוף ברמיו למיזל עפיה
 ופיכול רב חליה : (כז) ואמר לדון יצחק מה דין אמיתון לזותי דאצלי
 עליון וארעון סניתון יתי ותרמנוני מלוחטון : (כח) ואמר מרמא ממינא
 ארום תה מימרא די בעעדה דבוכתה דעול כל מן סבתא וקרו נפקמא מן
 ארעו נפישו בירן ואילגנא לא עבדו פירין ואמרנא נקדריניה לזנא
 ותתקום כדון מוקמא דערת בינה ובגין יתי בגין נפיקה ונגידו קום
 עמה : (כט) אם תעביר עמנא בישא חיקמא דלא קרובנא קה לביש
 ותיקמא דעבדנא עמה לחוד טוב ושלחנה פון בשלם אנת כדון ברימא
 די : (ל) ועבר לדון משמאי ואכלו ושתיאו : (לא) ואקדמו בצפרא וקמו
 גבר לאחוי ופסג מתנא דתכריה וירב פסגא דרא לדום לסודו וצלי
 עליומם יצחק ואתרעורו ואלינון יצחק ואולו מלוחתיה בשלם : (לב) ותה
 ביומא דהיא ואתו עבדי יצחק ותנו ליה על עיסק בירא דהפסו ואכרו
 ליה אשפנתא מו : (לג) וקרא יתה שבעה בגין מן שקמא דקרמא ביר
 שבע עד ויקא דרין : (לד) ותה עשו פר ארבעין שגין וקיסו איתא ית
 יהודית ברת בארי חיקמא וית בשבת ברת אילון חיקמא : (לה) ותון
 קעחון בפולחמא נכראא ויתמנונינון לאמרנא בעשביהון בישאי לעיקר
 ולרבה :

כז (א) ותה כר סיב יצחק וקדונו עימי מלחמי דכר בפתיא אבוי אסתבל
 בבורסה וקרא ושדיון מתיאו וקנא עימי לכיכה וקרא ית עשו בריה רבא
 בארביסר בגינסו ואמר ליה ברי הא ליליא דין עלמי משבחין למאבי עלמא
 ואצני סלון מתפתחין ביה ואמר ליה הא נא : (ב) ואמר הא כדון סיבת
 לית אגא דע יום סותי : (ג) וכדון סב כדון מאני זיקה ביה גידה וקשקש
 ופיק למקלא נצור לי צידא : (ד) ועיבר לי מבשילין חיקמא דחמיסית ומיעל
 לזתי ואיכול בגין דתברכינה נפשי עד לא איסור : (ה) ורבה שקעת ברוח
 קודשא בר סליל יצחק עם עשו בריה ואול עשו למקלא למיצר צידא
 לאימיה : (ו) ורבה אמת לעקב בריה למימר הא ליליא דרין עלמי
 משבחין למרי עלמא ואצני סלון מתפתחין ביה ושקעת ית אבוק כסליל
 עם עשו אחיה למימר : (ז) אעל לי צידה ועיבר לי מבשילין ואיכול
 ואבירינה קדם : (ח) קדם דאמית : (ח) ובען ברי קביל מני ליה דאנא מפקוד
 ותה : (ט) אזיל כדון לבית עמא וסב לי מסמון דרי גדי עזין שקניו ית
 לשום פסמא וחד לשום קרבן תנא ואעביר יתרון מבשילין לאבוק חיקמא
 די רחים : (י) ותעיל לאבוק וכול בגין די וברכינה קדם מתיא : (יא) ועל
 דהו עקב דחיל חישא דלכא וילטמניה אבוי ואמר הא עשו אחי גבר
 שעזן ואנא גבר שעע : (יב) כאים וגששיגני אגא ואידי דמי בעיטו הי
 כקענה ביה ואייתי עלי לזושו ולא ברקאן : (יג) ואכרת ליה אמיה אין ברקן
 ברכינה ורתן עקה ועל קנה ואין לזושו ולטמנה ורתן עלי ועל נפשי ברם
 קביל מני ואזיל לי : (יד) ואול ואייתי לאמיה ובערת אמיה מבשילין חיקמא
 דרחה אבוי : (טו) וקיסבת רבה ית לבושי עשו בריה רבא כרגן דהו
 מן אדם קראאי ודרא יוכא לא אלקשיטן עשו ואשתארו נכה בביתא
 ואלבישת

יונתן

ככולה תהא כיוט מה שיהי מינוי ואמר וגם עתה חקר והוא לשון גמ' כ'ת' פ' הסוכר את
 הסועלים : (ג) וסמך מתנה וכו' פ' חקר חתם של חמורו לבי חקיק וקח א' לשמו
 ואחר נתן לו לסימן כתיבה ברית וכו' דכתיב בשמואל ויקח דוד את חתם האמת מיד שלמים
 כמזכר כדרא' : (ד) והיון מתקן ככר פירטיה סיהא לשון סחחוחא : (ה) אסתבל ככרטיס
 מן מנאל ממדד ובמנאל אסתבל נגישא עיניו סוהו ק'ו לפטיס : (ו) ואזרי קלין מתפתחין ולק
 סככה טעוים : (ז) בית נירק מפרש על תליך בית שם חוים סוהלים אלל סקמא : (ח) שחעת
 כרוח קודשא . דקסא ליה סיוח יעלה לנגס דכר ערמם אלל כרוח סקודס נמוסו לס : (ט) כמתק
 פ' כמתק והוא גם כן לשון ע'ו' וכמו שרש"י ו'ל' כמתפתע נטריקון כמה וכמותה : (טו) מן
 חלם קדמאי כן הוא כ' וסדר' וקתן ממתוד דעכל סככותה שטמס פ' לאס' וסכמס סלכסן
 כל כסמס חים ושק נוסלין לפניו וכו' יאמר ממדוד גבור לך ועשו חמס וקן מפרש סמכותה

ידכן שיהי סימן נחש על ירכו של עשו לנחשו כי הוא מסתור דתחם כמ'ס' סוהר דף ס'ד
 ט"ז : (ג) קים לי ביום דרתי פ' כיום כסיר והוא לשון גמחל ברית סנועות של סג
 שום וכל סוד דיהם סומס : (ד) מנאל דעוחד כעמח כדפי' כפי' ע"ס : (ה) דיוקב
 לטיס הוא פירוס סונוג לרע : ירושלמי ודיוק ככר כמה פעמים פירטיה שפוח עיני
 סכמס ויוכל להיות סכמס כאלעגיות כמ'ס' סוהר : (ו) חד סליח דכבו כסונוו לחד מן
 סמס אשלו נע : (ז) ככסון אלל לא נגוף וכן הוא כדרא' : (ח) לכו מן שתיא פ'
 סהיס סרלון משמס שיטלו וסחורו לו דיוק ממה סקרא לו יחקק סס על כאר אשלו סלו
 אלל סחורו לו משני סיסס וק'ל' (ט) וסכסו יס מניסין וססרו וסס הוא וסכסו יוכל
 להיות סחא מלסון חספ כדכר סעסן : (כ) אחיכסן כיריסון דיוק למה סלך אליו ואלל
 נירכו אלל כ' : וחקיק נחמתי פ' ספיר ככרטיס : (כח) וסכסן לשון כסל כלי' סנועס

ואלבישת ית יעקב בריה ועזרא : (טו) ונת משכבי הקדו בני עזי אלבישת על ידיו ועל שיעשת צווריה : (יז) ותקרת ית מבשליא ית לחמא די עברת ביד יעקב ברה : (יח) ואעל לות אבוי ואמר אבא ואמר האנאמן אנת ברי : (יט) ואמר יעקב לאבוי אנת עשו בוקרה עברנא דקמא דמלילתא עמי קום קדון אסתדר ותיטול מציתי בנין דתברכניני נפשך : (כ) ואמר יצחק לבריה מה בין אוזיאתא לאשקתא ברי ואמר ארום זמן ויאלהך קרמי : (כא) ואמר יצחק ליעקב קריב דרון ואמישינה ברי האנת בין ברי עשו אין לא : (כב) וקריב יעקב לות יצחק אבוי ונשישיה ואמר קלא דבין קליה יעקב ברם ממש דיו בסימש ידיו העשו : (כג) ולא אשתמודיה ארום דיה דיו כירי עשו ארוי שעגרנין ובריה : (כד) ואמר אנת הוא בין ברי עשו ואמר אנת : (כה) ואמר קריב לי ואכול מצניא דברי בנין דתברכניני נפשי וקריב ליה ואכל ולא קיה חקרא גביה ואודון ליה בלאבא ואייתי מן חקרא דאצטע בעיגוביו מן זימי שירוי עלמא דתביה ביד יעקב ויעקב אקסי ליה לאבוי וישתי : (כו) ואמר ליה יצחק אבוי קריב דרון ושק לי ברי : (כז) וקריב וישק ליה ואחר ית ריחא דלבושו ובריה ואמר חסון ריחא דברי בריחא דקטורת בוסטייא דעתיא מתקרבא בפסור בי סקדשא דאתקרי תל דבריה ומיה וי אתרעי לאשרא שביגמיה מפן : (כח) ומן לה סיכרא מן משוב שלין דתחתין מן שמאי ומשוב מביעין דסלקין ויברין צמחי ארעא מלרע וסוגיו עבור וחקר : (כט) וישמעדרון לה אוסא כל בני העשו ומחנן קוקה סלפנתא כל בנהא דקטורה רב ושלום תהי על אנה ויהון כקדמין למשאל בשלמא בני אנה ליושה ברי ידון ליטין בבלעם בר בעור ומקרה ויהון בריקו כמשה נביא ספרדים הישראל : (ל) ותנה בר שיצי יצחק לבקרא ית יעקב ותנה ברם מישק נפק יעקב סתמיין ספוחין סלתי יצחק אבוי ועשו אחיו על מצריה : (לא) ועביב סיקרא דיו מציה צינד בקיא ואשכח בלבא תרא וקסליה ועבר אף הוא מציה מבשליין ואייתי לאבוי ואמר לאבוי יקום אבא ויכול מצניא דבריה גדיל דיתברכניני נפשך : (לב) ואמר ליה יצחק אבוי ואמר ליה מאן אנת ואמר אנת ברה בוקרה עשו : (לג) ואזעזעו יצחק ועזעו סני ברי שמע ית קליה העשו ויהי תבשליה עלת באנפיו סיקריחא דיקורת גיהנם ואמר מאן דא דכי דצד צינד ואעיל לי ואקלית מלך דאייתי עד דלא עלת ובריקמיה ואפילו הכי ברה יתי : (לד) ברי שמע עשו ית סתנמי אבוי ותנה צוקתא רבא ומקרתא עד לתרא ואמר לאבוי בריקני אפלי אבא : (לה) ואמר על ארוה בתקתא וקביל מני ברקתך : (לו) ואמר בקיששא קרא שמייה יעקב ושקר בי דגן מרומן זמנין ית ברותי נסיב ותא דרון קביל ברבתי ואמר תלא שבקתא לי ברקתא : (לז) ואתיב יצחק ואמר לעשו הא שלים מינימיה עלך ונת כל אחיו שויתי קוטיו לעבדון ועבור וחקר סערתיו ואיל ותסדר בני דמה אעביר לה ברי : (לח) ואמר עשו לאבוי דתברכתא תרא היא לה אבא בריקני אופ לי אבא וארום עשו קליה ובקא : (לט) ואתיב יצחק ואמר לעשו הא במוט ברי ארעא יהי כותבך ומשליא דשמאי סלעליא : (מ) ועל סיפך תהי רחיין עליל לכל אטר ומרבה ותאי ולאחור תהי כשתעבר ויהי אין רשעי ותחיות ית בניו כלמיטר פקודי אוזיאתא בבו תהי פריק נר

מת באלון כנענתרון דשמא דארעא למה לי תיין :
כה (א) וקרא יצחק ליעקב ובריה ומיה ופקדיה ואמר ליה לא תסב איתא כנענתרים דקנענאי : (ב) קום איזיל לפנן דארם לבית ברואל אבוקא דאמך וסב לה סתמן איתא מנת לכן אחיקא דאמך : (ג) ואל שרי יברה יתך דנגבסין סניאין ונשישינה ונשינה לתליטר שבסין ותנה ובי לכנישת דבני סנהדרין דסבסרין שובעין דמניינא עממאי : (ד) ומן לה ית ברקתא דאברהם לה ודגנה עמך ומיבינה למירקת ית ארע תותבותך די יתב וי לאברהם : (ה) ושרי יצחק ית יעקב ואיל לפנן ארם לות לכן בר ברואל ארסאה אחיקא דתבקה איתא יעקב ועשו : (ו) וקמא עשו ארום ברה יצחק ית יעקב ושרי ומיה לפנן ארום למיסב ליה סתמן איתא בר ברה ומיה וקרי עליו למיטר לא תסב איתא כנענתרון דקנענאי : (ז) וקביל יעקב בסימרי אבוי וקמימר אפיה ואיל לפנן ארם : (ח) וקמא עשו ארום בישן כנענתרון דקנענאי קדם יצחק אבוי : (ט) ואיל עשו לות ישמעאל ונסיב ית סתלת היא בשמת בת ישמעאל בר אברהם אחיקא דקניות מן אפיה על נשוי ליה לאנתו : ם ם ם

פרשת ויצא

(י) ויצא חקשא ניסין אתעבידו ליעקב בזמן דנפק מן בירא דשבע : ניסא קמא אתקצרו שיעוי דייקא וקטע שמשא בלא אשניה מן קדם דתהי דבירא מתחמד למללא עפיה : ניסא תננינא ארבעתי אבנאי דשווי איסווי אשכח ותרון בצפרא לאבנא תרא : ניסא תליתיאה אבנא דתרו כל עקדיא מתכנשין ונתלגלין מעלוי פס בירא גלגל ותה בירא מן דרעי : ניסא רביעיאה דנסת בירא וקליקו מיא לאנפיו ותר סויפא כל זימן דתהי בתרן : ניסא חמישיאה קפצת ארעא קוטיו ובהרווא יומא דנפק אול לתרן : (יא) וצלי באתר בסימרישא וברת מפן ארום טמע שמישא ונסיב ארבעה מאבנא אתרא קדיש ושוי ארדו ושכיב באנתרא דהוא : (יב) ותלם ותא סולקא קביע בארעא ורישיה כמי עד צית שמאי ותא תרון סולאביא דאזלו לסרום

יונתן

שתמד ממחוד וע"כ סוים ודע עד וסוא וזמא מוזמן סאל סלביס כי לא נרין לסס אלף כסד חיות גדולות אז יל מה' סוים כדו סאל יעד מסר ויחא ויעק סכנסה : (כא) מן מתהלך דלעזע כענניו מן יומו סבוי עמלח סירוס מן יו סתמור כענניו סגנו מתחלת בירא עולם . וסוא מן סרוי . ועוין ברא'ט דף כ"ד ע"א סכת על פי סקלס סתמורן לו מוין סוא סויה סע"י יחא ומויה סתמורן דיוני וסס סוין סתמור כי סס לין סגנ סכוס וכן לא מוזמן לעסו וסכוס סתיקין : (כב) ועיכב וכוני סירוס סק"ס עיכב סתמו עד כדאיחא סכוס ד' וסופין וכל מלך וסתיקין וכל זה כדו סיקבל יעקב סכנסה . וסכח סללח סתמור סגורס סכוס ססוק מו אוסס סוא סוד עד על עשו יכול לסויה סגן דעמו ודוקק . מלך סוא סוא כלל סדך סלנסוס לצד חיות וי"ח דיווק מדססוי וכן עשו סכוס לצד צד לסתיא ססוא יתיר לשון לרמו סדעסו סוים לכסוי לו צד ר"ל סלל סכו דרוס חיות סמ"ס וכו" וצ"ד סללס וסרקי"ט סכב ע"פ סקלס לרמו למיח סלל מסע"ל אחר סמ"ד מיד סלל יתודתי ע"פ דף כ"ד ע"א : (כג) ואלל ותסדר סירוס דרס ולסס איסוא סיקל סתמו אל סוקס סירלס : (כד) דרון מוכסת . ומכרד וסאי י"ח סיכוס כל סער ארויסו וסכוסס י"ח סוא מלסון ריכד סתמור חוק סלו ויכ כל דער ספנו וי"ח

לשון מלכות סמו ריכס . וסאי וסל . וס"ל וסכר וסאי פי' סכוס : (מא) יומו סללל דסות סלל לרמו סכוסיס יעקב סלל וסל לא יעסוק סכוסס דמניו ומלני סוהו וסל סולל לא ע"ד וסוס סלכס סרוד דרוס : (מב) כמון לך כמון פי' מתחלל וסרס עליו מן ח"י וסרס וכסן : (מד) עד ד' סדך סכר סכסתי סוס לסרסו מל' וסכסכו מיל וס"ל סוא כד"ל סס י"ס לפרס כמון קוסס דסכרי וסוס סכוס וסלל אחר עוין סח"י פי' סכוסל : (מה) דלוח סתקלל וסוא מערד פי' סלס סכר וסוא גולס . כמון דסלס סוה וכוני כל זה דיוק סמ"ס גס סכוסס מיל גס סלל לרסות סרוס וסוס כמון ססן סכלו מניסוס דחד סכר וחד סכרד : (מז) ויסניק להיסר סכסין וכוני עד דסכוססון סוכסין . דיוק מדלמד לו ויכר כדו רכני סוים וסללל וסויה לקבל עמיס סלל חד על יכ"ס וחד לסכסרין גס מלך קבל מורס על סכסרין סוקללו קל : כמניל סתמיל סויו סכסוס סומוס : (ס) מלח סוא סכסמ פי' סלחמ סוס סכסמ וסרלח סלחל ססן דעמו לסכסוי ומללו לו ססוסו כדאיחא סילקוס :

פרשת ויצא

(י) וטמע שממא וכו' פי' סקיע סססמ סלל ומו : דכיל סתמור פי' סויוכ סק"ס סללס דבר

הרגום וינתן
פרשת וישלח

סדר

וישלח

בן עזיאל

אלהיו ברכת ימי : (כח) ואמר ליה מה ששקף ואמר יעקב : (כט) ואמר
לא יעקב איתאמר עד שקף אלהו ישראל ארום אתרברכת עם מלאכי
דין (גם ונברוא וברכת להם : (ל) וישאל יעקב ואמר דין קרון שקף
ואמר לקח דגן אית שאל לשמי וברוך ותיה יעקב מן : (לא) וקרא יעקב
שקא דאתרא פניאל ארום אכר חמימי מלאכי דיין אפון כל קביל אפון
ואישתובית נפשי : (לב) ודעת ליה שקשא קדם ומניה דשבע בניניה קדם
וזכיה במקמה מברא דשבע פד עבר ות פניאל ושרי לשיאל והוא כמלע
על ירביה : (לג) גינון בן לא אכלון בני ישראל ית גידא דגשוא העל פתי
ירא דבערא וחיותא עד יזיא דין ארום קריב מלאכא ואחד פתי יררא
יכונא דיעקב באתר גידא דגשוא :

לג (א) ונקף יעקב ית עשיו וקמא והאעשו אתי ועמיה ארבע סאה נטרין
פולטרין ופליגי ית בגיאל על לאה ועל רחל ועל מרחמן דחנתא :
(ב) ושיי ית לחנתא הינן וקנינן בקרמיתא ארום אכר אילו אתי עשו
לחבלא קרביא למעמד וזו בגשוא יעביר פאלין וכוני פתנקא דין נקום
ונגח עמיה קרבא וית לאה וירבא ברתאן וית רחל וית יוסף ברתאן :
(ג) ואירע עבר לקמיהון כצלי ובעי רחמין מן קדם וי וקח על ארעא שבע
וקנין עד סיקרביה עד אחי : (ד) ודעם עשו לקרמיתא נפיש ליה ואקרבין
על צרייה ונשיק ליה וקבן עשו בבא על צערא דשיטי דאתמיוו ויעקב
קבא על צערא דצוניה : (ה) ונקף ית עשיו וקמא ית נשיא וית רביא
ואמר סאן אלין לך ואמר בני הנון דאתחיובו לי במיחוס מן קדם וי על
עקבה : (ו) וקרבין לחנתא היטין ובגיה וקנינן : (ז) וקריבת אוף לאה
ידגהא וקנינן וכתר בן קריב יוסף ואתעמד קמי רחל וכסיה בקוסתיה
וקנינן : (ח) ואמר בן לך כל משרי דין דארעית ואמר חרין הוארשרית
לאשקתא רחמין בעיני רבוי : (ט) ואמר עשו אית לי נכסן סניאן אתי
ותמסין לך סאן דאית לך : (י) ואמר יעקב לא תיקא בן כבש אית דין
אשקתית רחמין בעיני רחמין דהקבל דורני מן ידי ארום גנין בן חמית קבר
אפך ודפי לי וי במיחוס אפי מלאכא דידך דתא אתרעית לי : (יא) קביל
קרון ית חורן דאתמאי לך ארום אתעבד לי במיחוס מן קדם וי וארום
אית לי נכסן סניאן ודקס ביה נקבל : (יב) ואמר נפיל ונדך ואויל
למקדה עד דתמשי לבי משונה : (יג) ואמר ליה ריבוי רע ארום מלוא
חסין ונשא ותורי דמינינן עלי ואין דתיקא להם יוסף חר וימותון כל
ענא : (יד) ועבר קבש רבוי ושייל קדם עבריה ונאנא אידבר מיניקא
לבחרודו לנל עיבדקתא דאית קרבי וקנל אולפן שלא עד וזן דאיתי
לות ריבוי לנבלא : (טו) ואמר עשו אשבוך דרון עקף בן פולטרין דעשי
ואכר למא דגן אשפח רחמין קדם רבוי : (טז) ואתעביר ניקא לעקב ותב
בייקא דתא עשו לארעיה לנבלא : (יז) ויעקב נטל לסבות ואיתעבב חסין
קריב ירבי שקא וקנא ליה בי מרשא ולייתו עבר כשן גינון בן קרא
שקא דאתרא סובות : (יח) ואתא יעקב שלם בגל היליה לקרתא דשקם
דפאלעא דקנען כמימי כפרן ארום ושרא לקביל קרתא : (יט) וזבן ית
אתקנת וקל דקדם מן משקניה מן יד בני חבור אבי דשקם כבאח
כדעליון : (כ) ואתם מן כדקתא ותמן יוב משקתא דאפריש מן כל
דיליה קדם אל אלהא דישוראל :

לד (א) ונקפת הינה ברת לאה די גלית לעקב למיחוי בנימוס בנת עמי
ארעא

יונתן

פרשת וישלח

(1) דלא תעור לו כיון עלה הוא לון נפלא כי תגום נפלא בעל ליה ככו דוק : (1) שולמיתין
פי' משווי וכו' חילת : (2) דלא עסק סיקרא דלבו פי' של עסק ככורז אל וכן נפלא
ככוס פי' פ' : (3) לית אלה חמית סרום אינו כדאי לכל החסדים טובים חסיד אלה פי' קטן
אזי : (4) כחיקרא דלבו פי' ככורז אלו הוא טוב : (5) ויליג דין פי' ילדים רבים :
(6) דעיי ככו פירשו או כום פנמוס סאל לון רשוא פי' נפלא סרו ככורז : (7) ככו לון
רשוא ככו כרוס : (8) וחתכת ככ' ח נרסין לוי פ' פ' חילין וסול ענין סלרס : ותא
לענין כל או סעון ככורז דר' ופי' סכרסו ארבע ככורס ל' נשו לפי סכור קרום ככורס
ולין ככוס כמין ו נפלא חמית ורסין עס נמיני סיסוס משובת נמו ונמו ככוסין וזר
קי סחיל נמוס סכס פי' חמיתן עד לוי וכל חמיתן פי' לוי ונמו מיכל רכון דעלמא או
כורז וזכר לוי קום סעיו ל' : וירושלמי (9) וקת פי' ענין סיקרס חמיתן סריו וכן חמית

יונתן ונתן פ' (1) קדם ונתן עיני כרסי' ותו לשיאל פי' שלח חמיתן עד כי
תחיל לשייל : (2) פי' ויכא פי' כרוז סיקר : דעשרה ויחור כחילין ג' נוח בן נכסס
וחי : (3) כרוזית ככו פי' סאל חמיתן ככו סכורס ד' (4) וזכרין פי' נעם עליו וכן
פי' ליל סכור ותא רחול מעל סגול : דאתחשו פי' נהגדו ל' ג' פי' אל
סכוס ותחמו ככו וכן ככוס סק לנסו קו סעיו ועסם אלוו ס' וזו וכו' או ככו על
אלו וזו ככו על סעיו : וירושלמי סכוסת לוריס חמיתן על חלק נולדו ופי' סעס
נולדו כמן או סל יטל לרפוס נולדו סעיו חרוכ חלקו ככרסי' סכו סכורס כסכוס
עסק מן וסכוסת כדאי' כדקס : (5) דחשוי לבי חסורין פי' כסתיס לרסין סכוסתין :
(6) שולמיתן פי' חיליות וסול לון נפלא ככוס חמיתן : (7) חורס וזו לא סכו
ככרסי' דלא חמית ליה לרסין כ' סכוס אלל ס' וסכוס כרו י' וס' סכוסת דוק :
(8) חמיתין מן חמית ככוס פי' פ' : (9) מימוס כנת ופי' פי' סכור סכוסת
וחמיתין

בן קרא שמייה לוי : (לה) ואתעברת טוב וילדת בר ואמרת קרא
ומנא אורי קדם : (י) דמן כרי דין עתיד למיפק פלגין ומציה יופק
דור מלכא דעתיד לאורוי קדם : (יג) דמן בן קרת שמייה ויהיה וקבת
מלמולד :

ל (א) וקבת רחל ארום לא וילדת לעקב וקניאת רחל פאתה ואמרת
לעקב עלי קדם : (י) ויהב לי בנים ואין לא מי קמרינא אגא חשיבא :
(ב) ותקוף וינא ויעקב ברחל ואמר עד דאנת בעיא מיני בעי מן קדם
: (ג) דמן קדמיו דהוון קניא והוא קנע מציה פרי מציה : (ד) ואמרת קא
אמתי בלחה על לוחיה ותליר ואנא איכמי ואתבני איה אגא קנה :
(ה) ושתדרת ליה ית אקתה בלחה וקשרה ליה לאנתו ועל לוחיה יעקב :
(ו) ואעריצא בלחה וילדת לעקב בר : (ז) ואמרת רחל הן ותי :
ברחמי טבאי ולחוד שבע בקול צלותי ויהב לי בר ותיבין עתיד למיין
על יד שמישן בר קנע דמן ובעייתיה ולא קשר בריחה ית עמא דפלישתאי
דינן בן קרת שמייה הן : (י) ואתעברת טוב וילדת בלחה אקתא רחל
בר תנין לעקב : (יא) ואמרת רחל מתקא רחיקת קדם : (יג) בעלו ברם
קבל בעותי דיה לי בר פאתי איה יתב לי תרין ותיבין עתידו בני לאתקרא
מן יד בעלי דבבויסם ברחיקותהון בעלו קדם : (יד) וקרת שמייה נפתלי :
(ט) והבת לאה ארום קמת מלמולד ושתדרת ית ולפה אקתה וקבת
יתה לעקב לאנתו : (י) וילדת ולפה אקתא הלאה לעקב בר :
(יא) ואמרת לאה אהא כולא קרא ברם בני עתידין למירוח אוקמיהון
בקמרינא מעברה לירדנא וקרת שמייה הן : (יב) וילדת ולפה אקתא
הלאה בר תנין לעקב : (יג) ואמרת לאה הישפחתיא הוה לי ארום
שברו לי בנת ישראל ותיבין עתידין בני לשפחתיא קדם : (יד) על טב פירי
אעשהם וקרת ית שמייה אשר : (יד) ואלי ראובן בוישי סיון ביון חוד
חיסין ואשבת וברוחין בתקלא ואתי ותרום ללאה אמה ואמרת רחל
ללאה קבי דיון לי בן וברוחי דבריה : (ט) ואמרת לה השעיר הוא הנסיבת
ית בעלי ואנת בעיא למיכב איה ית וברוחי דברי ואמרת רחל בנין בן
ישכוב עקב בליליא דהון חולף ברוחי דבריה : (ט) ועל עקב ברקישא
וישעת לאה כל נהקיה דקמרא וידעה קרא יעקב אהא ונפקת לאה
לקדמיה ואמרת לתי מיעל ארום ביער אנתיה בברוחי דברי מן רחל
אתי ושכיב עמה בליליא דהוה : (י) וקבלי : (י) צלוחא דקאה ואתעברת
וילדת לעקב בר חמישיא : (י) ואמרת לאה יתב : (י) אגרי ויקבת אתי
לקבלי ותיבין עתידין בני לקבא אגד טב על דאינון עסקון באוריהא
וקרת ית שמייה וישקר : (י) ואתעברת טוב וילדת בר שמייתאי
לעקב : (ב) ואמרת לאה עבד יתי : (ג) ותיבין מדין בדין ומנא קרא יתי
מדיניה דבעלי עמי ארום וילדת ליה שמייה בנין ותיבין עתידין בני
לקבא חלק טב וקרת שמייה וברן : (כא) וכן בחר בנין וילדת ברת
וקרת ית שמייה דעה ארום אמרת דין הוא מן קדם : (י) דיהון בני בלחית
שבתאי ברם מן רחל אתי וקמן תרין שמישין ויקמא דקפא מן קרא מן
אמרתא ושמיש מן קדם : (י) צלוחא דקאה ואתחלפו עובריה בבעיהון ויהי
ויהי יוסף בבעיה רחל ויהי בבעיה הלאה : (כב) ועל דורבנא רחל
קדם : (י) ושמיש קדמיו קל צלוחה ואמר בביכריה לקמן לה בנין :

(כג) ואתעברת וילדת בר ואמרת קנע : (י) ית חסדי ותיבין עתיד ויושע
בריה דיוסף למקנעו ית חסדיא דמקנעו מעל בני ישראל ולקנעו ותרום
מעיקרא לירדנא : (כד) וקרת ית שמייה יוסף למיטר יוסף : (י) על דין
בר איתרן : (כה) ויהי כד וילדת רחל ית יוסף ואמר יעקב ברוח קדשא
דבית יוסף עתידין לקבוי בשלוחיהא לקמרא ית רבית עשו אמר מקנע
לית אגא מסתפי מן עשו ולגיטוי ואמר ללכן שלחני ואיקה לאתרי ולארגי :
(כו) הב לי ית נשי וית בניי דפלחית יתך בנינהון ואינון ארום אנת ידעת
פולחני די פלחתי : (כז) ואמר ליה לכן און ברון אשכחית רחמיין בעיקה
הא אמרית קוספין וברכני : (כח) וקנע : (כח) ואמר קנע איגרה עמי ואמן :
(כט) ואמר ליה אנת ידעת ית די פלחתי וית הנה בעיקה נסיר עמי :
(ל) ארום קליל דבחה לה עאן קדמי ותקוף לקמי ובריה : (י) ויהי ברגילי
דאחזית לה סקעלית בביחה וברון איבת אעביד איה אגא עבדיהא ואנא
דקיק לפרנא אינשי ביתי : (לא) ואמר מה אמן לה ואמר יעקב לא תמן
לי מצעם איתרן אין תעבידי לי פתקא דדין ארגי עקב אשר : (לב) אעביד
בכל עקב יוסף מן העדי מספן כל איבר נסור וקרוח וכל איבר לחוש
באמרי וקרוח ונסור בעווא ויהי אגרי : (לג) ותיסבד בי וקווי ליום
סקרא ארום תהוי על אגרי לקבד כל דליתיהו נסור וקרוח בעווא ולחוש
באמריא נניבא הוא לסקתי דילי : (לד) ואמר לכן יאות לואי דיהי
בפתקא : (לה) ואפריש בויסא דהוה ית ברתאי דסימנא ברגיליהון
וקרוחא וית כל עווא נמורתא וקרוחא כל די שוקא חוורא ביה וכל
דילחיש באמריא ויהב סקרא דבני : (לו) ושמי פתחא חלקא וימן בני
עניהו בני יעקב ויעקב רשי ית ענא דלכן סקנא ופרעאן דאשתארו :
(לז) ונסיב ליה יעקב חושר דפרח לכן ודלו וארדפו וקלף ברון קלישין
חוורין ללאה חוורא ועל חושראי : (לח) ונעין ית חושראי די קרוף
במורכיהא בשקויתא דמאי אהר דארגין ענא למשמי תמן שווינון
למקבליה דענא תמון מתתקן במותיהון למשמי : (לט) ואתרין ענא
לקבל חושראי וילדו ענא רגולין דסימנא ברגיליהון וקרוחין ותיבין
חוורין : (מ) ותיקיא אפריש יעקב ויהב בריש ענא משפוכתא כל ית
דרגול וכל דלחיש בענא דלכן ושמי ליה עתידין בלחודו ולא ערבבונן
עם ענא דלכן : (מא) ותיי בכל עידן דסתיהון ענא בבכורא וקישו יעקב ית
חושראי לעני ענא במורכיהא ליתמותהון קבל חושראי : (מב) ובלקיש
ענא לא מישו תמון למשמיא ללכן ובכוריא לעקב : (מג) ותקוף נברא
לחרא קווי ליה ענא סגיאן ואמן ויעבדו וימלון ותיבין :

לא (א) ושמעו ית פתקאי בני לכן דאמרון נסיב יעקב ית כל די לאבונא
וכפי לאבונא עבד ליה ית כל יקר נכסאי האלון : (ב) ורמא יעקב ית
סבר אפוי דלכן והא ליתגון שמיין לקבליה בראיתמלי ותי ברוקמיו :
(ג) ואמר : (ג) לעקב טוב לארבע אבההו וילדוהו ויהי מיכרי בסעדה :
(ד) ושרר יעקב ית נפתלי דהוה אגד קליל וקרא לרמל וקלאה ועלן לחקלא
לנת עניה : (ה) ואמר לחין רמי אגא ית סבר אפוי אבוכון והא ליתגון שמיין
עמי מי בראיתמלי ותי ברוקמיו ואלקא דאגא היה מיכריה בסעדי :
(ו) ואיתון דעתון ארום קבל חילי פלחית ית אבוכון : (ז) ואבוכון שקר
בי ושלחוף ית אגרי עשר ויקלון ולא יתב ליה : (ח) רשו לאבאשא עמי :

יונתן

נאום דלוק רחל עמי עמו למען טעם ה' את קל עמו וכן טעם : (ה) כתיבא אהא
כתיבא כתיב' נאום' דרומים ה'א ארכעס חסוים כתיבס וחד טעם מי סאין לו נשים :
(ד) ובחרת לים דקסא לים מלי ותקן וכל סבר אמרה סס אמתי וכו' אלה והא
סמכוס וולת או לא לקת יעקב : (ה) ברוקמיון כולו סרום בני נפתלי כתיבס
סוכא דתיב ויקת עקב עבת אלסום אים חמי נפתלי כסר סופסי ד' וסרס
כסיסו דרוק סס יקל סק'ס סלסם וילכו סויוסי : ירושלמי (ה) סמיוסן ה'י
לכרות יסוד סוכריס וכן דרסם כרסס סע'א דרסם נד לכן נרסס וכן כרס' : (ט) ושמע
קל וסוף דמנא ה' סמט' עקב סמור דיוק דמנ' וכל וסוכ' ידעס אלה מנח
סממור טעם וכל או כרסס סע'י יסמכר סמור נרסס וכן סע' ס' סמפל וכן דרס
סוה מי נרסס סמול וסמכר סמור דללו לא ה' סממור טעם לא סוס ידעס וס' :
(כא) דין סוה וכו' סרום סדין טקן סוכ' או כס לרסל מן כמקוס ואי מלס יסוס
סס וארסס מלססו וסל לא סול רחל לא סוס סלסס מן סספסות וכל או כרססות
סקן סרוס : (כג) חיסולא דמלסס כרססיו וילחך ויסעס סוס גלוה את דרסס מלסס

(ח) אם ברין היה אמיר קרוחין וכו' אנה וילידן כל ענא קרוחין ואם ברין
 וימר קאן דשקא ברין ליהונון וכו' אנה וילידן כל ענא קאן דשקא ברין ליהונון;
 (ט) וירוקן יי זית בירתא דאבובין ויבב לי : (י) ויהוה בעידן דאיתקא
 ענא וקפית עני וקפית בחלקא והא ברחמיא דסלקון על ענא שקא
 ברנליון וקרוחין גברתון חיוורין : (יא) ואמר לי מלאכא דין בחלקא
 יעקב ואכריתא נא : (יב) ואמר וקוף פדון עינך וחמי כל ברמיא דסלקון
 על ענא שקא ברנליון וקרוחין גברתון חיוורין ארום גלי קרמי ית כל
 אונקא דלבו עבד לך : (יג) אנה הוא אלהא דאגלילתי עלך בבית אל
 די רביה מן קמא דקרוחית קרמי מן ברין קום פוק מן ארעא דהא
 והב לארע דלודקה : (יד) ואתבת דחל באשכמיתא דלאה ואקרן ליה
 דאפשר דעד ברין אית לנא חלק ואחמא בבית אבונא : (טו) הלא
 טכריוס איתחשבנא ליה ארום ונגנא ואכל אוף כובל ית כפנא :
 (טז) ארום כל שתיא דרוקן יי מן אבונא די לנא הוא דהבנא וברין כל
 דאמר יי לך עבדי : (יז) וקם יעקב וסוכר ית בטי ית נשוי על גלגליא :
 (יח) ודבר ית כל בעירא וית כל נכסו די קא גיתו ונכסו די קא פטרן
 ארום לטימי לות יצחק אביו לארעא דקנען : (יט) ולבו אול לטימי עניה
 וגיבת דחל ית עלקמיתא דרוקן נכסין גברא בוקרא וחמין רישיה וכלחין
 ליה במילתא ובסמנין וכתבין קובבין בעיצא דהרבא וירבין תחות לשניה
 וקמיון ליה כביתלא ומכיל עמרון ואלין ויון דהה נחין לרום אבהא :
 (כ) ונגב יעקב ית דעמיה דלבו ארפאה על דלא תי ליה ארום אול הוא :
 (כא) ואול הוא עם כל דליה וקם ועבר ית פרת ושימי אפיו למיסוק
 למורא דגלעד ארום קמא פרוח קרשא דהמן עמיד למחוי שיובתא לבני
 ביזי ופתח דין גלעד : (כב) ובהר דאול יעקב קמו בעימי על בירא ולא
 אשבתו פיא ואמתיי מלחא יוסין דלקא תתי טויפא ולא קפת וקבו איתי
 ללבו בוימא מלחא וידע ארום ערק יעקב דבוטותיה הוה טויפא עשרין
 שנין : (כג) ודבר ית קרובי עמיה ורדף בחריו כהלה שובעא יוסין ועד
 תמיה דשני כמור גלעד מורי ומצלי קום אלהיה : (כד) והא מלאכא כטימר
 מן קום יי וישלח דרבא על לבן רבא בחילקא דליליא ואמר ליה טור לך
 דלקא תמיל על יעקב מן טכ עד ביש : (כה) וארביק לבן ית יעקב ויעקב
 פרס ית משכניה כמורא ולבו אשרי ית איתי כהדוא טורא דגלעד :
 (כו) ואמר לבן ליעקב מה עבדת ונגבת דעמי ודברת ית בנתי די כשבות
 דרבא : (כז) למה איסקרת לטיול ונגבת דעמי ולא תנית לי איולי תמיתא
 לי שלחתיק פון בחריו וברושפתן כרופין ובכרין : (כח) ולא איתתני
 לגשא לבני ברתי ולברתי ברין אבלקת מה דעברת : (כט) אית כפנא
 בורי למעבר עקבון פישא ואלהא דאבובין ברקשא אכר לי למימר אשהכר
 לך מלפלא עם יעקב כשב ועד ביש : (ל) וברין כובל אולתא ארום
 כחמקרא חפדתא לביתיה דאבוק למה גבת ית צלמי טעותי :
 (לא) ואתיב יעקב ואמר ללבו ארום אשהפתי ואקרית דלקא מיטום ית
 בנתך בני : (לב) עם כל כאן דמשבת ית צלמי טעווקה ימות בלא זכניה
 כל קבל אהנא אשתמועד לך כאן דעמי מן דילך וסב לך ולא ידע יעקב
 ארום רחל גברתו : (לג) ועל לבן במשכנא דיעקב ובמשכנא דלאה

ובמשכנא דרחל דתרתין לחינתא ולא אשבת ונפק משכנא דלאה ועל
 במשכנא דרחל : (לד) ורחל נסבת ית עלקמא ושתיטן בעביטא דמלא
 ותיבת עלוודום ופשפש ית כל משכנא ולא אשבת : (לה) ואמרת לא
 וחקוף בעיני רבוי ארום לית אפשר למקום מן קקף ארום אורח נשין לי
 ופשפש ורא אשבת ית עלקמא : (לו) וחקוף ורנא דיעקב וארדין עם
 לבן ואתיב יעקב ואמר ללבו מה ודברתי ומה סורחתי ארום אחית לטימי
 בקרי : (לז) ארום פשפשקא ית כל מנאי מה אשכמתא וקבל כמאי ביותך
 שיי ברין דיעקב קבל איתי וחקוף ורנא קשויט בין תרווקן : (לח) דגן עשרין
 שנין אנה גבר דחלוד וענייה לא איתקלו ואמר דיקרי ענה לא אכלית :
 (לט) דתבריא מן חיות ברא לא אימימי לוחך דאין אנה תטי בה מן ידי
 חיות תבע ותה מה דמתנגיב ברקמא כמני נשא עלי תה לאשלקה ומה
 דתה מתנגיב גלגליא מן חיות ברא עלי תה לאשלקא : (מ) ויתי בוימא
 בחלקא אכלני שריבא וקרשא בליליא ואתפרדת שנתא בני : (מא) דגן
 לי עשרין שנין בביתך פלחתי ארבעי שנין בגין תרמיין בנתך וישת
 שנין בגין ענה ושלחפתא ית אורי עישרתי חלקן : (מב) איולי פון
 אלהיה דאבא אלהיה דאברום דרחל ליה יצחק הוה כפניו ארום פדון
 ברקם שלחמני ית סיטפי וית ליאות דיי גלי קרמי יי בגין יי ארום פדון
 ברקשא : (מג) ואתיב לבן ואמר ליעקב בנתא יי נסבת לנשין ברתי
 דתינ וקניא וילידן די בכני חשיבין ונאן מן עניי הוה וכל דאנתי חמי מן
 דילי הוא ולברתי מה איכול לגעבר לאלין יופא דין או לבניין דילידן :
 (מד) וברין איתא ונגור קום אנה ואתני ותי לקחוי פיא ובינה : (מה) ונסב
 יעקב אנה וקפה לקא : (מו) ואמר יעקב לבני דהה קרי להם איתי
 לקיש אבנין ולקשו אבנין ועברו אמר ואכלו מן על אוגרא : (מז) וקרא
 ליה לבן אוגר סחוד ויעקב קרא ליה בלישן בית קרשא גלעד : (מח) ואמר
 לבן דגורא דתינ סחוד פיא ובינה יופא דין על מן קרא שמיא גלעד :
 (מט) וכבדתא איתקריית די אמר וקתבי יי פיא ובינה ארום נכמר גבר מן
 חקריה : (נ) אין מתניף ית ברתי למעבר לחן שלבנא ואם תיסב על ברתי
 לית אינש למינן ותי חבי מימרא דין סחוד פיא ובינה : (נא) ואמר לבן
 ליעקב הא אוגר דתינ והא קמא דאקסיית פיא ובינה : (נב) סחוד אוגר
 דתינ וסחודא קמא אין אנה לא אשיבר לוחך ית אוגר דתינ ואין אנה לא
 העיבר לוחי ית אוגר דתינ וית קמא דהא לאבאשא : (נג) אלהיה דאברום
 ואלהיה דעמור ורנא בגנא אלהיה דאברוון וקום יעקב באלהא דרחל ליה
 אביו וצחק : (נד) וקם יעקב וקמתא כמורא ופון לקרובי דאיתי עם לבן
 למסעוד להמא וכעדו וברו כמורא :

לב (א) ואקדים לבן בצפרא וישק לבני ויעקב ולבניה דליה וברך
 ויהיו ואלו ואלו ואלו לבן לארעיה : (ב) ויעקב אול לארעיה וארש ביה
 מלאכא דין : (ג) ואמר יעקב בגין דחמיטון לא משרוון דגשו היטן
 דאתין לקמיה ולא משרוון דלבו היטן דתדרו למרדף בתיי אלהן
 משרוון דמלאכא קרשיון דאשתלחו מן קום יי היטן בגין מן קרא
 שקתא דאתרא דהא גלישן בית קרשא כמנעם : פ פ פ
 וישלח

ינתן

דנלוו כתיב סה קס לה נכח דוקא כחורו עם אלה כדי שלא יגידו לו כי יעקב בוח וכו'
 ויגד וכו' על בני מנד לו לא קרי אכרית יעקב אלא טכר ונגזר יעקב כדי שלא יוכל למנד
 לו ואלו היו אלה סתמים היו מגידים לו וקל (כ) אלף חיים סימל : (כא) דתמן שחיד
 למחוי 'סוכות' פיוני דסתוכו דיוק מרסוכו וסם אה פיוו סר הנגלע לל וכו' איתי יודע
 סל סולגים מתין לזין כענן סמיו נלגלע אלה ודלי לנדפא וז קאמי : (כב) ארום אחית לטימי
 פירום כי מרת לנא כי תנעום ויסה אחתי וקל : (כג) וירושלמי (כג) דהוה ערף מן מניח וכו'
 פ' סתמה אה מן חמין וסתח סלון וכן פתח מלת סתם סתמס וקל : (כד) סתמס פ'
 חמס סתום לטון חל חמין וסם לבר : קרובא חוה קרית סתום קריתם סתור גדול :
 (כה) ית סתופי פ' נער ושוני וכן פ' לעיל פרת כחלית כסחוק ארסם סתוקן :
 (כז) חמין לקיטו לכן כמן פירס קרובי לכן כספס' דיוק מלחור וקרא וסם על כניו קרי
 קס סל קרואי ושמדים סם ככר ססס סחובלי סחובלי ועל פ' כניו כספס' ודיוק סע :
 וירושלמי (כ) דילמא משריון מן לכן וכו' דיוק סתי סתם סתרא סתום סתי סתום ולא
 סיס לקרא אלה חמס לכן סתום סם סתום אה סיס סל מוקס מליל ידע אה לא לניו
 סתם נללו לו כאלו סם סתי סתום וקל :

והוא אלו: (כ) ואמר ויהודו ואמר וקרא הוא חסר מני את עברת וברת קרא
 נפלת משמיה ואמרת דמן קדמי היה פתקא ואשתכחו מריוחם מן דינא
 ואמר בגין דלא יתבחה לשלה כרי ארבע ותי קרון ולא אוסף תוב למידעה
 במשקבא: (כז) ויהוה בעיון מלך יהוה הוימין במשקא: (כח) ויהוה במלכה
 ופשט יולדא ית דיהוה ונסבת תיורת וקמרת על ודיה חוט והורי למיטר בון
 נפק בקריתא: (כט) ויהוה כד אטיב יולדא ית דיהוה נפק אחוי ואמרת מה
 תקוף סני תקופתא ועלה אית למיתקוף דאנת עתיד למחסן מלכותא וקרת
 שמייה פרי: (ל) ובתר פרון נפק אחוי דעל ודיה קמיר היט והורי וקרת
 שמייה ורת:

למ (א) ויוסף איתחת למערים ונגויה פוטיפר על החמיה שפיר
 בגין למעבר עמיה משכבות דכורא וכן די אתגור עליו ובישו שעבדו
 ואיקתרו והוא רבאי הפרעה רב ספוקלפוריא גבר מעראי בערבטקא מן
 ערביא דאתרתייה לתמן: (ב) ויהוה מיטרא דיי בקערא דיוסף יהוה גבר
 מכלל יהוה בבית רבנויה מעראי: (ג) והקא רבנויה ארום מיטרא דיי יהוה
 בקערה וכל דהוא עבדו וי מכלל בדיה: (ד) ואשפח יוסף רחמינו בעיטו
 ושמש ומיה וקנויה אפטרופוס על ביותיה וכל דאית ליה חסר בדיה:
 (ה) ויהוה בעיון דמנויה אפטרופוס על ביותיה ועל די דאית ליה ובריה וי
 ית בית מעראי בגין ובמיה דיוסף ויהוה בידקתא דיי ככל מה דאית ליה
 בביתא ובחקרא: (ו) ושפק כל דאית ליה בידא דיוסף ולא ידע עמיה
 מדעם אלהין אתתיה דשכיב גבה ויהוה יוסף שפיר פריא ותי כחונא:
 (ז) ויהוה בתר פתגמא האלון וקפת אתת רבנויה ית עינה ביוסף ואמרת
 שכוך עמי: (ח) וקריב למפרכיא לנבת ואמר לאית רבנויה הא רבנו לא ידע
 עמי מדעם מה בביתא וכל דאית ליה חסר בדי: (ט) ליותיה רב בביתא
 דרון מני ולא קנע מני מדעם אלהין ויהוה מן בגלל דאנת אינתיה ואיכרון
 אעבדו בשמא רבתא דהא ואיחוב קדם וי: (י) ויהוה כדי מלילת עם יוסף
 יוסף דין ויום סתרא ולא קביל מנה למשכבו גבה למיחוי מתחייב עשה
 ביום דינא רבא דעלמא דאמי: (יא) ויהוה ביומא דרון ועל לביתא למיכתיש
 בפקסיו חושבניה ולית אנש מאינש ביתא תמן בביתא: (יב) ואחדמיה
 בלבושה למיטר שכוך עמי ושקביה ללבושה בידה ואפק לשוקא:
 (יג) ויהוה כדי חמת ארום שקב בלבושה בידה ואפק לשוקא: (יד) וקמת
 חלבוניא דביעתא בדרגשא וקרת לאנש ביתה ואמרת חמון שקבת ודעא
 דאשיל בון דאיותי ריבונבון לא גבר עבראי למתקב גנא על לותי למשכבו
 עמי וקרת בקלא קמא: (טו) ויהוה כד שבע ארום ארימת קלי וקרת ושקב
 ית לבושה לותי ואפק לשוקא: (טז) ואמרת לבושה גבה עד דעל
 רבנויה לביותיה: (יז) ומלילת ליה בפתגמא האלון למיטר על לותי
 עקבא עבראי דאיתתא לנא למתקב ביי: (יח) ויהוה כד ארימת קלי וקרת
 ושקביה ללבושה לותי ועקב לשוקא: (יט) ויהוה כדי שבע רבנויה ית
 פתגמי אינתיה דמלילת עמיה למיטר בפתגמא האלון עבד לי עבדך
 ותקוף רגויה: (כ) ונסוב עשתא רבנויה דיוסף מן בוסרנא דברקן
 דחלבונא הוא ולא קמל ותי ותבית בבי אסירי אתר דאסירי מלכא
 אסירי ויהוה תמן בבית אסירי: (כא) ויהוה מיטרא דיי בקערה
 דיוסף וגור עליה חיקרא ויהב רחמייה בעיני רב בית אסירי:

(כב) ומני רב בית אסירי כדי יוסף ית כל אסיריא דבבית אסירי
 וית כל דגברין תמן הוא מפקד למעבר: (כג) לית צורה לרב
 בית אסירי למנוט ית יוסף כאורח כל אסיריא ארום לא חמי ית
 כל סירתי בניה בגין דמיטר דיי יהוה בקערה ויהוה עבד וי
 מעלה:

מ (א) ויהוה בתר פתגמא האלון ואתרנא למיטר סתרו רב מונויא
 דמלכא דמערים ורב נתימטייא ואתעשו למרמי סמא דכותא במלכה
 ובמשקניה למיקמל לריבונתים למלכא דמערים: (ב) וכנס פרעה כרי
 שמע על תרון דברכטי על רב שפן ועל רב נתימטי: (ג) ורתב יתרום
 במקרא ביי רב ספוקלפוריא לבית אסירי אקרא דיוסף אסיר תמן:
 (ד) ומני רב ספוקלפוריא ית יוסף עמיה ושמש יתרום והווי וימין בבית
 מטרא: (ה) והכרו חילמא תריוהן גבר חלמיה כלילא חד גבר
 חלמיה ופישרן חילמא דתבריה מונא ונתחמבא דיי למלכא דמערים
 דאסירין בבית אסירי: (ו) ואתא לוותרון יוסף בעפרא וקמא יתרום
 והא אינו כניסין: (ז) ושאל ית רבכרי פרעה דעמיה במסרת בותא
 דרבנויה למיטר כדין קבר אפיון ביש יוסף דין ככל יוסף דתצותן
 הקא: (ח) ואמרו ליה חילמא תליכא ופשר לית ליה ואמר לרון יוסף
 הקא בן קדם וי פישרן חלמיה אשתעו פרון לי: (ט) ואשתעו רב מונויא
 ית חלמיה ליוסף ואמר ליה חמי תוית בחלמי והא טפנא קדמי: (י) ובטפנא
 תלמי מונויא והיא כדי אפסתא אפסת לבלבדקא ומן די גשילו סגולתא
 הווי ענבין: (יא) חמי תוית עד דתבין כסא הפרעה בדי ונסבות ית
 ענבייא וצערות יתרון לכסא הפרעה וקמת ית כסא על ודא הפרעה:
 (יב) ואמר ליה יוסף דין סוף פושרנא חלמא תלמי מונויא תלמי אבת
 עלמא אינו אברהם יצחק ויעקב תמן בני גצרון עתידין למישתעבדא
 למערים כסניא ובלבנא וכל פולחמא פאנפי גרא ומן בתר פרון
 מתפרקין על די תלת העין ודי אברת נסבות ית ענבייא וצערות יתרום
 לכסא הפרעה ודבית ית כסא לרא הפרעה היא פילא דרונוא העתיד
 פרעה שמי בעקבא ואת רב מונויא תקבל אגר טב על חלמא טב
 דחלמא ופישרניה דין הוא לך תלמא מונויא תלמא וימין חוטן לפורקמא:
 (יג) בסוף תלמי יומין ייעול קדם פרעה ויכרנה ורום ית בישך ביקר
 וימיבנה על שמושך ותמן כסא הפרעה בדיה חלמא קדמא דרצית
 מונויה: (יד) שקב יוסף ית רוחצניה דלעיל וקמא רוחצניה דבר נש ואמר
 לרב מונויא אלהן תדרגני עשה כד יושב לך ותעבד פרון עמי שבו
 ותדרב עלי קדם פרעה ותתקמני מן בית אסירי דרון: (טו) ארום
 מנב איתגניבת מן ארעא דעבראי ואף הקא לא עבדית מדעם ביש
 ארום שריא יתי בבית אסירי: (טז) והקא רב נתימטי ארום יאות פשר
 דהוא חקא פישרן חילמא דתבריה ושרי למללא פלשון רגנא ואמר ליוסף
 אף אנת תוית חמי בחלמי והא תלמא סלון דפיתא נקא על רישי:
 (יז) ובקלא עלאה מכל תפנקי מיכל פרעה עובר נתימטי ועפא אביל
 יתרום מן סלא בעילוי רישי: (יח) ואתיב יוסף ואמר דין הוא פושרניה
 תלמא סלא תתרי שעבדתיא חוטן דעתידין לבית ישראל למישתעבדא
 ואנת רב נתימטי תקביל אגר ביש עד חלמא ביש דחלמא דפשר ליה יוסף

יונתן

לון כנסה מלכיה סכנת וז: כדכח כנסה דיון דכתיב ראו חס: (ב) עתה
 מן סכנתא סירוב לקח עלה מסכמיס דריל להם לא סתנו עיד: וברקן דחבונא סוף
 דים לו כדקיס ס' דוחס מן סאר וטון נילס סולר מסאר כדאית סכנתן: (ג) סוכתן
 סורסס לני דרדיק סומלל עון נלסן סוכתן כדורל וכן כחל לא מלא סו סוס עון
 וסח דיוק מלון רוחס חל כל סלמס בירו אלל סלסו אס אמיו לכן לא ליקן לסרו
 וקל: (ד) סילול דמוס כס סוס סרעלס מלניס כחוס סל ס' וסר' מלניס מנס
 מנוס כנון ס' חלס קניס וכן סול כעור: סל יד סלל רשין עורכתי לנ ס
 על מנס וסרן ומנס: (ה) ריבן סר' ס' סוסל רלכן ככסור גדול: כסיקל סכוף:
 (ו) סקן ית רוחמיס ס' סיה כסחטו סל מנס וכן כדס עליו ודס סרסס חל
 נסחור: (ז) וס' מללל כסון רוחס דיוק מלסניס חל לכן מנו סול וכן סול ס' ס'
 סרסס ג' סחור כלי וכן סרסס כוסר: (ח) חללס ססטייל ס' ג' סטות ססססו
 סססיס כסור וולגסיס וכל ססס ססס: (ט) יוס נוסל ס' יוס סיסוס סלו וסל

סכנות כן קול סלי: (א) סוסן כן סכנת וכו' סירוס כסלן כן מנס כנגד מנס סוכתו
 לסחטו ככד לני סוכות וכו' וס' וס' וס' כסלן סססו סססו סססו וסססו סססו סססו
 וססו סס ס' ססס וססס כן ססס וססו וס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 ס' ס' (ב) וסססו סססו מן סססו סלו לא סוסל יסוס סיה סר ססס סססו ככד
 כסס' וסוסל סססו לס מלל סוס סוס לו עוס ס' וסס' וסס' סססו סססו סססו
 סססו ו סססו סס'
 וכן סוס כוסס ס'
 ססססססו וסל סססו סססו סססו ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 סוס ענד מלסוס יוס סל לכן סוס' לסססו סססו סססו סל יסססו סוס סוס וכן סוס כוסס
 ס' ס' (ד) וסססו סססו סססו סססו סססו סססו סססו סססו סססו סססו סססו
 לסס סססו ס'
 יוס סססו סססו לכן סססו סססו סססו סססו סססו סססו סססו סססו סססו סססו

ית מה דשפר בעניו ואמר ליה דין לך פושטתיה תלתא תלתא סליא תלת יומין
 היטן לקמך : (ט) בסוף תלתא יומין ועדי פרעה בסופא ית רישך
 מעלוי נפק ויצלוב ותק על קמא ויכול עופא ית בישרך מנה : (כ) ותק
 ביום תליתאי יום נוסא פרעה ועבר שירו לכל עברו ורוכס ית ריש
 רב מווגא ית ריש נתיטמא בנו עברו : (כא) ואתיב ית רב מווגא
 על סוגיא ראשמתב דלא תהו בעיטה תהו ויתב בשא על ידא דפרעה :
 (כב) ויהי רב נתיטמי צלב היעט למקטליה חיקמא דשפר להום יוסף :
 (כג) ובגין השבס יוסף הדרא דלעיל ואתחריין ברב מווגא בבשר עביר
 בגין בן לא אדבר רב מווגא ית יוסף ואנשיה עד זמן די קמא קוצאמן
 קרם : למתפרקא : פ פ פ

פרישת מוקן

מא (א) ויהי הנה מסוף תרמין שנין עאל דוכרנא דיוסף קרם מיקרא
 דיי ופרעה תה חלים והא קאי על נקרא : (ב) והא בן
 נקרא סלקו שבע תורתי שפירן למיתמי ופטמן בשרא ובעין בנו נטיא :
 (ג) והא שבע תורתי תורמין סלקו בן נקרא בישן למיתמי וחסקו
 בבשרהו וקנו לקובליהום דתורתי על בוף נקרא : (ד) ואבלא תורתי
 דבישן למיתמי וחסקו בבשרהו ית שבע תורתי דשפירן למיתמי
 ופטמא ואיתער פרעה מרמביה : (ה) דכיד נחמא חלמא תגינא והא
 שבע תובלי סלקו בקנא תד פטמן וסבן : (ו) והא שבעה תובלי
 לקנו ושקמן קידום צמון בתרין : (ז) ובלעו תובליא לקויתא ית
 שבע תובליא פטימא ומליהא ואיתער פרעה והא תה חלקא : (ח) ותה
 בצפרא ומטרפא רותיה ועבר וקרא ית כל תרשי מערוא ות כל תמימא
 ואישתעי פרעה להום ית חלמא ולא תה אפשר לבר די ופטר ומה
 ארום בן קרם : (ט) אסתק בן בגלל די קמא זמניה דיוסף לפיפן בן
 בית אסרי : (טא) וטליל רב מווגא קרם פרעה למימר ית סורתי
 אגא מלכר יוסא דין : (י) בן קרם : (יא) אסתק דפרעה רגיו על עברו
 ויהב ותי במטרא פי רב סוקלמטרויא ותי ותי רב נתיטמא : (יב) ותלקמא
 חלקא בליליא תד אגא והוא נבר חלקיה ופושין חלקא דתבריה
 חלקמא : (יג) ותמן עמא סליא עיברא עברא לרב סוקלמטרויא
 ואישתעינא ליה ופטר לנא ית חלקמא נבר די כפושין חלקיה פטר :
 (יד) ותה חיקמא דשפר לנא בדין תה ותי אתיב במליה על סר
 שימשי ומה צלב : (טו) ופטר פרעה וקרא ית יוסף ודילוגיה בן
 בית אסרי וספר ושני כסותיה ועל לות פרעה : (טז) ואמר פרעה
 ליוסף חלקא חלמית וכפטר בית ומה ואנא שקעית עלך למימר אין
 אנת שמע חלקא אנת פטר ליה : (טז) ואתיב יוסף ית פרעה למימר
 בר מגי לא אית גבר דשפר חלמין ברם בן קרם : (יז) ויתובת שלמא
 דפרעה : (יח) ועליל פרעה עם יוסף למימר חמי הוית בחלמי הא
 אגא קאי על בוף נקרא : (יח) ותה בן נקרא סלקו שבע תורתי
 פטמן בשר ושפירן למיתמי ובעין בנו נטיא : (יט) והא שבע תורתי
 תורמין סלקו בתרין חשבו ובישן למיתמי לתרא וחסקו בבשריהו
 לא חמית דתותהו בקל ארעא דמערום לבישו : (כ) ואבילן תורתי
 חשבתא ובישתא ית שבע תורתי קמיתא ופטמא : (כא) ועלא
 למעון ולא אשתמדע ארום עלן למעון ומחמיהו ביש היא דברקמיתא

ואיתעריה : (כב) ותמית בחלמי והא שבע תובלין סלקו בקנא תד
 סלקו וסבן : (כג) והא שבע תובלי וצו לקמו שקיפן קידום צמון
 בתרין : (כד) ובלעו תובליא לקויתא ית שבע תובליא מבתא
 ואכרית לחרשא ולית דמיתגי לי : (כה) ואמר יוסף לפרעה חלמא
 דפרעה תד הוא מה דיי עתיד למעבר תני לפרעה : (כו) שבע תורמין
 סבן שבע שניא איטן מבשרן ושבע שובליא מבתא שבע שניא
 האבין איטן מבשרן חלמא תד הוא : (כז) ושבע תורמא כחישתא
 ובשתא דסקנ בתרין שבע שניא תורמיתא איטן מבשרן ושבע
 שובליא לקויתא שקמן קידום הם דכי מבשרן דתורין שבע שני כפנא :
 (כח) והא פתקמא דמלילית עם פרעה מה דיי עתיד למעבר אחמי
 ית פרעה : (כט) והא שבע שניא איתן שובעא דקא בקל ארעא
 דמערום : (ל) ויקמון שבע שני כפנא בן בתרין ויתגיש בל
 שובעא דתה בארעא דמערום וישעי כפנא ית דירי ארעא :
 (לא) ולא יתודע שובעא דתה בארעא בן כפנא תהו דירי בן
 בתר בן ארום תקופ והא לתרא : (לב) וכן בגלל דאיתני חלקא
 לפרעה תרמין זמין ארום תקופ פתקמא בן קרם : (לג) ויסודי :
 לקעבריה : (לד) וקרון ומה פרעה נבר סבלתן ותמין ויקנעיה
 על ארעא דמערום : (לה) ועבר פרעה וימי אפטרופין על ארעא
 ונפקן תד בן תמישא בן כל עיבורא דארעא דמערום בשבע שני
 שובעא : (לו) ויקשון ית כל עיבור שניא מבתא דאיתן אלן
 ויעברו עיבורא תחות אפטרופין דפרעה וישון עבורא דמרויא
 ונמרון : (לז) ויהי עיבורא גזו במערתא בארעא למון מציה בשבע
 שני כפנא דיתרתין בארעא דמערום ולא ישמעי עמא דארעא
 דכפנא : (לח) ושפר פתקמא קרם פרעה וקרם כל עברו : (לט) ואמר
 לעברו השכח בדין גבר די רוח נבואה בן קרם : (מ) ביה :
 (מא) ואמר פרעה ליוסף בתר דארעא : (מא) ותק ית בל דא לית
 סבלתן ותמין פותק : (מב) אנת תהי אפטרופוס על ביתי ועל
 גינת מימר פותק ותזמן כל עמי לחוד ברתך מבתא אהא רב
 מנה : (מג) ואמר פרעה ליוסף חמי דמנית ותק סרבו על כל ארעא
 דמערום : (מד) ואערי פרעה ית עוקמיה בעל דיה ויהי ותה על דא
 דיוסף ואבליש ומה לבושין דבוין ושו מניכא דהקבא על צוניה :
 (מז) ואיביב ומה ברתמא תגינא דפרעה והו דמלקסן לקרמי
 בן אפא למלכא רב בתקמא ורבה בשניא זמני ומה סרבו על
 כל ארעא דמערום : (מז) ואמר פרעה ליוסף אגא פרעה חלמא ואנת
 אלקפטע ובר משימך לא ירום גבר דיה לפיכוד ויני ות רגליה
 למרוב על סוסא בקל ארעא דמערום : (מח) וקרא פרעה שמה
 דיוסף נקרא חמרון כפרסם ויהב ליה ית אגנת דילית דנה לשבם
 ורבייה אית פוטפרע דקא דטנים לאנתו ונפק יוסף שחט על
 ארעא דמערום : (מט) ויוסף בר תלתין שנין בן קרם פרעה
 חלמא דמערום ונפק יוסף חלות פרעה ועבר רב ושליט בקל ארעא
 דמערום : (נא) ואצלחת ארעא דכל תובליא עבר קלי חסון קומצין
 בשבע שני שובעא עד דיקלון כל ארעא : (נב) וקנש ית כל
 עבור שבע שני שובעא דהו בארעא דמערום ויהב עיבורא דקרויא
 עבור חקלי קרתא דקרויא גנש כנעה : (נב) כאן פסוק מ"ט וע'
 ויוסף

יונתן

מנה כו לא נכח נלך כו כיום : ירושלמי (ט) דריפא קמטון פי' כמחך לתם סחא חס
 סריל לתם ככל סאליס ארום חמורם סמם סמורם : (ג) דסקנ ופי' פי' סית סחמ
 סלמחל סחמד סל מסק וכו' : ככר סמור פי' ככר נכח : וככר סמם סכא פי' סל
 מיהא ור"ל כן ארם או סים גורסין ככר סמור פי' ארם סחא ככר סמור וכו' נכח :
 פ ר ש ת מ ק י
 (ג) ובעין בנו נטיא פי' סרו דעום כחוק קים וסך פי' סל קים וסך גמי
 ויהי סים בן לית כמו אמאי : (ג) וחסקו ככרסו ית נוכסו סרין וכו' וכו'
 סמט וחסק וכן ת"א נ"ו : (ח) אסתק דקס לים למחלת לא סרו ופי' לא
 סים חמב (סרו או לים לא נכחו דמיהם כחמי כעס אלל מ' סים כעל יוסף
 דלינד

(ג) וליספ אהלידו תבין קנין עד לא עלת שתא דקפא דלידת
 ליה אסת דרובת בבית פושפרע רבא דקנים : (גא) וקרא יוספ
 ית שום בוקרא מנשה ארום אנשני יי ית כל לאותי וית כל בית
 אבא : (גב) וית שום תבין קרא אפרים ארום מקופ יתי יי בארע
 סינפי ותבין עזרי למתקופ בית אבא וקא בסינפיהום : (גג) וישליקו
 שבע שני שבקא התואה בארעא דמערים : (גד) ושריאן שבע שני
 ספא למיני דיקמא האמר יוספ ויהי קפא דכל ארעא וכל
 ארעא דמערים יהי לקמא : (נה) וקפינת כל ארעא דמערים הלא
 הוית מקמא בר ארעא וצוח עמא קדם פרעה קנין לקמא ואמר
 פרעה לכל מקראי איילו לות יוספ דעמר למון תעבדון : (נו) וקפא
 הות על כל אגפי ארעא ופתח יוספ ית כל אוצרין דברון עבדא
 ונפין למערעא ותקף ספא בארעא דמערים : (נד) וכל דירי
 ארעא עלו למערים למיזון עבדא בן יוספ ארום תקף ספא דכל
 ארעא :

מב (א) ותקא יעקב ארום עלליא זבגין ופיתון עבדא ממצרים ואמר
 יעקב לבניו למה בין אתון דחילו למיחות למערים : (ב) ואמר הא
 שפיעית ארום אית עבדא מודון במערים חותו תקן ובוט לא מן תקן
 ונתי ולא נמות : (ג) ונחתי אמי יוספ עשרה למיזון עבדא ממצרים :
 (ד) וית בנמיני אחוי דיוסף לא שדר יעקב עם אחוי ארום אמר הא הוא
 סליא ובקמפיא דלקא וארעיניה מותא : (ה) ואתו בני ישראל
 כל חד בתרעא חד דלא ישלוט בהון עינא בישא פד ייעלון
 בקרא למיזון בניו בננעאי דעלון למיזון ארום הוה ספא בארעא דקנען :
 (ו) ויוסף הוא הוה שליט על ארעא וידע דאחי עלון למיזון בני
 נגורין בתרעי קרתא למכתוב כל העליל ביקמא דהוא שפיה ושם
 אביו והוא הוה מיזון עבדא לכל עמא דארעא ואתו אחי יוספ
 וכלשו בקרסיותא ובפלטייתא ובבתי פונקתא ולא אשקחיהו ועלו
 לביתיה וקנדו ליה על אפיהם על ארעא : (ז) ותקא יוספ ית
 אחוי ואשקמדיעטן ואקעביד בעיניהם בתלוגא ומליל עמון מילין
 קשיו ואמר להום קנן אתרונ ואקרו מארעא דקנען למיזון עבדא :
 (ח) ואשקמדיעטן יוספ ית אחוי דנד אתפרש מדרום הוה להום רושם דקן
 ואינו לא אשקמדיעטן הלא הוה ליה רושם דקן והוא שעתא אית ליה :
 (ט) ודכיד יוספ ית חלמיא דהלם עליהום ואמר להום אלילי אתון למחמי
 ית ערית משעיתא דארעא אתרונ למחמי : (י) ואקרו ליה לא רבני ועבדו
 אתון למיזון עבדא : (יא) קלנא בני נבדא חד נקמא סקמי אנהא לא הו
 עבדו אלילי : (יב) ואמר לדון לא אלון ערית משעיתא ארעא אתרונ
 למחמי : (יג) ואקרו תריסר עבדו אתון אנהא בני נבדא חד בארעא
 דקנען והא וערא עם אבונא ויקא דין וחד נקם מלוותו ולית אנהא דעין
 מה הוה דסיפיה : (יד) ואמר להום יוספ הוא דמלילית עמון למימר אלילי
 אתון : (טו) בנדא מילא תהבדורין חיי דפרעה אין תסקון מיקא אלון בדותי
 אוטבון קלילא תקא : (טז) פטרומיבון חד ודפר ית אוטבון ואתון תתקטרון
 ותתבדורין פתגמטבון אין קוששא עמבון ואין לא חיי דפרעה ארום
 אלילי אתון : (יז) וכנס יתרום לבי מטרקא תלתא יומין : (יח) ואמר
 להום יוספ ביקמא תליתאך דא עבידו ואיתקומו מן קדם יי אנה
 דחיל : (יט) אם סקמנין אתון אוטבון חד ותאמר בבית מטרבון
 ואתון איילו אוכילו עבדא דוננתון ולקפיני בתמבון : (כ) וית

אחובון קלילא תינתן לוותי ונתחסיטען פתגמטבון ולא תמותון ועבדו
 בן : (כא) ואקרו נבד לאחי בקוששא תיבין אנהא על ארעא דמימא אמי
 דנפשיה פד הוה קפיים לא ולא קבילנא מניה קנין בן אתת לא
 עקתא דרא : (כב) ענה יתרום ראובן ואמר הלא אמרית לבון
 למימר לא תיחטון סמליא ולא קבילתון מיני ואף ארמיה הא סתבע
 מני : (כג) ואינון לא הו ידעין ארום שבע הוה יוספ בלישן בית
 קדשא ארום הוה מנשה לכוותרין ביעהום : (כד) ותו מלוותרין ובקא ותב
 לוותרום ומליל עמרון ודבר מלוותרין ית שבעין העש למקטליה וכפת ותיח
 קמיוון : (כה) ופקיד יוספ לעבדוי ומלן ית עמרון עבדא ולא תבא בקפיהון
 דנבד לט עקיה ולמיתן לדון וודין לארעא ועבד להום בן : (כו) וקטלו
 ית עבדירון על חמירון ואולו מתמן : (כז) ופתח לוי דאשתאר
 לחויה משמעון חבריה ית עקיה למיתן אקפסתא לחבריה דבי
 סכתוקא ותקא ית בספיה וקא הוא בפום טוניה : (כח) ואמר
 לאחוי איתותב ספיי ואף הא במוני נקם מעדע לברון ותוודו נבד
 לאחוי למימר מה דא עבד יי ולא בתוקא דילנא : (כט) ואתו לות יעקב
 אבדורן לארעא דקנען ותניא ליה ית כל דארעא יתרום למימר :
 (ל) כליל נבדא רבונא דארעא עמנא מלון קשיו ובין ויתו סמלילי
 ארעא : (לא) ואמרנא ליה סחיקני אגן לא נתינא אלילי : (לב) תריסר
 אנהא אחין בני אבונא חד לית אגן ודעין מה הוה דסיפיה וקלילא
 ויקא דין עם אבונא בארעא דקנען : (לג) ואמר לא נבדא ריבוי
 ארעא דרא אגרע ארום סחיקני אתון אחובון חד שבוקי עמי וית
 דצרוף לקפיני בתמבון סיבו וטילו : (לד) ואיתניא ית אחובון
 קלילא לותי ואגרע ארום לא אלילי אתון אלא סחיקני אתון ית
 אחובון אתון רבון וית ארעא תתגרונ פתגמטא : (לה) והוה
 פד אינון מריקין דיקמירון והא נבד קטר ספיה דרסקניה ותבון
 ית קמיר בספיהון הינון ואבדורן ודחילו על שמעון דשבוקי תקן :
 (לו) ואמר להום יעקב אבדורן ותי אתבלתון יוספ אפרתון חותנא
 בישתא אבליה ושמעון אפרתון סלמא דארעא פתיה וית בנמיני
 בעיון אתון למיסב עלי הוה אנהא דבולדון : (לז) ואמר ראובן
 לאביו למימר ית תרין בניי הקטול בשמקא אין לא איתנייה לותך
 דב ותיה על ידי ואנא איתניניה לה : (לח) ואמר לא יחיות פרי עמון
 ארי אחוי סית והא בלחורוי אשתירי מן אמה ווארעיניה מותא בארעא
 דתתבון בה ותחטון ית סכתי קדו לבי קבורתא :

מג (א) ובפנא תקופ בארעא : (ב) והוה פד ספק למימל ית
 עבדא דאיתו ממצרים ואמר לדון אבדורן טובו וביע לא
 קלילו עבדא : (ג) ואמר ליה יהודה קמימר סבדא אשדור בנא
 נבדא למימר לא תיחטון סבר אפי פלית אחובון וערא עמבון :
 (ד) אין איתך משכר ית אחנא עמנא גירות ונפון לה עבדא :
 (ה) ואין ליתך משכר לא גירות ארום נבדא אמר לא לא תיחבון
 סבר אפי פלית אחובון עמבון : (ו) ואמר ישראל למא אבאישתון
 לי לתואה לנבדא העד דרון אית לבון אהא : (ז) ואקרו מישאל
 שאיל נבדא למא ולידקמא למימר קעד דרון אבובון קנים האית
 לבון אהא ותנינא ליה על מימר פתגמיא האלון המידע הוינא דעין
 דיימר אחיות ית אחובון : (ח) ואמר יהודה לישראל אבוי שד
 מליא עמי וניקום וניזיל ונתי ולא נמות אף אגן אף אנה אף
 טפרנא

יונתן

י' וזוט סלך שחטטו בוק של וזוט : (ג) מנה למתוונן כדכתיב וזלה שדוק
 דכתיב משה וזוט מן אלו סוף כדור . וכן א"ש סלין סוף סודע : (כ) וזוט .
 ס' מונות לבן נחל וזין קלין : (כ) חסחח ס' מאלל כמות : (ג) כדמכיל
 ל' נחל כדמות וכמה דוכי ס' כדור וכן ס' כ' סוכר לסוכר ע"ס : (ה) דיסיוס
 נס סוף לבן כדמל דכר' : (ו) נחל מל' ע"ס וזוק : (ז) הקול כדמל דייק
 דללו ס' מיה ממש אך יחד רלון דבר שזינו סתק סוכע להית סודס חת בני בני
 לכן מתגס כדמל סתן ס' מנה דלמוס לעס סודו כדמסרס סן כדד' : (ח) מליא

דלית דים וכו' וכו' סוכר רשוי יוספ לקח' לו לאס וק' : (מ) כדמכרס תרגום
 סל סכיוס : (נ) סכיוס מנחן סמט סוכר סירטו כ"ס וסוף סמט : (ס) דלל סיה
 סחף כד זרעל . דייק זכ דסל ענה ותלויס ותקפ סכתלת סרע סדוע לא סיה לסס
 סחטול סיס אלל סירטו ולא סולל אפילו סרע : (ה) עלילל ככר סכמט דתרגום סל
 סמלל סוף עלילל : דהלן סוף סמט סרעל לבון מורל כמז א"ס אלסין סיהל :
 (ו) מני סגורין וכו' ס' סוכי סודיס סכמט סיר . וכלו . תרגום סל סמט וכלו :
 סכרסיהל . ס' כדמכרס וסוקס סל עיר : (ז) כדמלל ס' כללס ז' תרגום סל ככר סילונל
 וכן נמלל ככר ס' קדוסי : (ח) דכס דין ס' סתיו זון וכו' ככ"ס ס' סמקיד : (ט) סמטילל

טפלא : (ט) אגא בערנא ביה כן ודי תבעיגה אין לא איתגיה לוחה ואיתגיה לקח ונתתיב קח קל יוסא : (י) ארום אילולמן שהיא ארום גדון מבנה דגן תרחין זכנין : (יא) ואמר להום ישראל אבורום אין גדון הוא דא עבירו סבו משה דמשיבא בארעא והבו בענינות ואחריו זבגרא דחונא קליל שרף קח וקליל דבש שענה ולטום קשה דבוסגון וקשה הלויין : (יב) ובקפא על חד תרין סבו בידון ורת בקפא דאתותב בפום טועעכוו התובון בידיון הקא בשלו וזה : (יג) וית אחוכון דברו וקיסו תוכו לוח גברא : (יד) ואל שדי ומן לבון תרמין קרם גברא וקפאור לבון ית אחוכון חונא וית בגיטין ואגא הא דבר אתבשירות ברוח קודשא ארום אין איתגלות על יוסא איתבל על שמעון ועל גגין : (טו) וקיסבו טבריא ית דחונא קרא ועל חד תרין בקפא נסיבו ביחדון דברו ית בגיטין ותרע למערס ואיתגטורו קרם יוסא : (טז) ותקא יוסא עמדון ית בגיטין ואמר למעשה רמקא אפטרופוס על ביתיה אעיל ית טבריא לביתא ופרע בית ניקסתא וסב גירא נישא ואחקון תבשילא באפרון ארום עמי ויקלון טבריא באישון שירותא הטיקרא : (יז) ועבר גברא היקא דאמר יוסא ואעיל גברא ית טבריא לבית יוסא : (יח) ורחילו טבריא ארום איתעלו לבית יוסא ואמרו על עיסק בקפא דתב למונגא בקרמיתא אנומתעלון למתקפא עלן דלכדינוא עלן ולמקני ורת לעברין ולמיסב ית הקרא : (יט) וקריבו לוח גברא דיקמא אפטרופוס על בית יוסא ואלילו עמיה בתרע ביתיה : (כ) ואמרו בקשו סגך רבוני מינת נתיחנא בקרמיתא למזון עבורא : (כא) ונהה בד קטינא לבית מתותא ופתחנא ית טונגא ודא קספ גבר בפום טונגה בקפא במתקליה ואיתבנא ויתיה בידנא : (כב) ובקפא חונא איתחנא בידנא למזון עבורא לא ידענא כן שוי בקפא בטונגא : (כג) ואמר שלם לבון כן רבוני לא תדחילון אלתיוכן ואלקא דאבוכון ורב לבון סימא בטוניכין בספיכון אקא לוחי ואפיס לוחתרון ית שמעון : (כד) ואעיל גברא ית טבריא לבית יוסא ויתב מוי ושויט דבגידון ויתב אקפיקא לתכמורין : (כה) ואיתקנין ית חונא עד מעל יוסא בשורתא דשירא ארום שמעו מניה ומן יסערון לחקא : (כו) ועל יוסא לביתא ואעילו ליה ית חונא דבגידון לביתא וכנידו ליה על ארעא : (כז) ושאיל להום ולשלם ואמר השלם לאבוכון קבא דאמתרתן לי השור גדון קים : (כח) ואמרו שלם לעקד לאבוכא עד גדון ודא קים וגתט וכנידו : (כט) וקפא ית עמי ותקא ית בגיטין אחי בר אמה ואמר גדון אחוכון ועירא דאמתרתן לי ואמר כן קרם ו ויתרסם עלך כרי : (ל) ואחי יוסא ארום קחשו רחמי על אחי ובנעא למכבי ועל למטונא דבי דקדקא ובנא ממן : (לא) ושננ אפו כן דפעון ונפס ואנדו ואמר שו לחקא : (לב) ושנן ליה בלחודי ורתון בלחודיון ולמקרא דאבלק עמיה בלחודיון ארום לא בשרון מקרא למיטל עם ודודא לחקא ארום בעירא דמקרא דהקל ליה

ודא יאקלן : (לג) ואחרו קרמיו רבא תחלת דעטותיה ועירא תחלת ועירותיה וזה קיט פסא דקפא בדיה ומקשקש פמנול גנא דלקא סר מעיקרא קרא ובנא דילקח מעיקרא קרא ובנא דבלדה מעיקרא קרא ובגיטין בר רחל סר לעיקרית ומקרא גבריא אינש בחבריה : (לד) ושל חלקון מעל פטרניה ושדרינון כן קרמיו לקדמון וקא חלקא דבגיטין כן חלקי קלדון חקשא חלקון חלק חד חלקיה וחילק חד כן דליה וחלק חד כן איתמיה ותרין חלקון כן תרין כני ושתי ורוי עמיה דכן יוסא דאיתפרשו מציה לא שרו חקרא לא הוא קלא היטן עד יוסא חרוא :

מד (א) וקדד ית קנשה דקמא אפטרופוס על ביתיה למיור גלו ית דיקמו טבריא עבורא היקא דאיתו וקלון לזכרא נשיי דקפ גבר בפום טונגה : (ב) וית אוגיני אוגינן דבקפא שוי בפום טונא דוערא וית דקפ וביטי ועבר דפתקא דיוסא דמליל : (ג) צפרא נזור וגבריא איתפטרו היטון וקדמיון : (ד) היטון נקפו כן גרתא לא ארתיקו ויוסא אבר למעשה די קמא אפטרופוס על ביתיה קום דרף ברר טבריא ותדפיקטן ומימר להום לקא שלימתן בישתא חילף טברא : (ה) קלא דן דנהה שתי רבוני ביה והיא כשיקרא וזה כשייר ביה אבאשתון מה בעברתון : (ו) וארביקטן ומליל עמיה ית כל פתקמא האלון : (ז) ואמרו ליה לקא ומליל רבוני כפתקמא האלון חס לעקד כלמעבר דפתקמא תרין : (ח) הא כקפא דאשתקנא בפום טונגא איתבניה דך מאקא דקנען ותקרון גיטב כבית רביבוק גנן דקפ או קנן ויהב : (ט) די ושתב עמיה בעקד ויה חייב קטול ואף אגן קדי דרבוני לעקד : (י) ואמר אף גדון הי כפתקמון כן ויה דאשתב עמיה ויה לי עברא ואתון תרון זכאן : (יא) ואחוריא ואתו גבר טונגה לאקרא ופטרנז גבר טונגה : (יב) וספש כראובן שרי ובגטיטין פסק ואישתב אוגינן בטונא דבגיטין : (יג) וקשו לבושיהון ואיתדיב לרון כח גבורתא וקענו גבר על חכרית והבו לקרמא : (יד) ועל דודה ואחיו לבית יוסא והיא עד גדון ממן וקלא קרמיו על ארעא : (טו) ואמר להום יוסא פת שברא קרא דעברתון קלא דקמתן ארום כשיקרא ושייר גבר דקנתי : (טז) ואמר ודודה מה צמר לרבוני על בקפא כקמא ויה גמולי על בקפא בתראא ומה קדמי על אוגינן כן קרם ו אשתב חקא על עקד הא נקא עקרון לרבוני אף אגן אף כאן דאשתב בלידא בדיה : (יז) ואמר חס לי כלמעבר דא גברא דאשתב בלידא בדיה הוא ויה לי עברא ואתון סוכו לשלם לוח אבוכון : ׀ ׀ ׀

פרשת יוגש

(יח) ויגש וקריב לוחיה ודודה ואמר בקשו רבוני ומליל בקשו עקד פתקא במשקעיה דרבוני קלא יחוקר וקנען בעקד ארום כן שעתא דאמינן לוחה וות אמר לו כן קרם ו אגא דחיל וכרון חורן דיעוד למקני דקמתן לרבוני דפרעה : (יט) רבוני שאיל ית עבדי למימר האית

יונתן

פרשת יוגש
 (יח) ירושלמי סוף כן זמלא קרמיה דמתקן לוח וכויל כל זכ כרס וילקוט ומדוע לפי זכ ככלח מטית ואינו עומט חס כמו סכסכת ואמר לשמש עמי עילוי ולא כלח לקיס קי נזר ואינו מקיים סוכ מטית כיוסכ לכן מתרגס שמות קרום אחר וגור על עמלו להיות ירח אלכיס באלח את סלכיס חלי ירח וחור כו להיות כפרעה . יקרי אלח כיוסכ ואלח יקרי כות כפרע רבן וכויל פירסם לאזי כו כחוקי אל ואינו כפרעם וגם סלח מטית זכ סכיס ישקן מלך סכונס סחא נכד מלך דכריו ומתמש כי ידעו סלכיס עמו וכן ז' הנחת'כס סלחם ופרעס גדולי כפתוונס כן חלי ואינו גדולי כפתוונס : לדון ולו סי' חכיס מלון יוסב : מין קרמיו אלח חכרי פירסם מין חלי מחול : מחולל מסיס וחו כי כחון כפרעס לסכונס : דעריס לבית כדכתיב לקמן כי בעקד ערב את השער . לדלח דלח אשתמו עך ולא חתיו עך אלח סלכון וכילי פירסם ובי לא סוכר עך סחכיס און ולכן סחולותיו על סחני מדבר כחיון כלי מלון כי ירח למלך מדיון עם מלך וחו כי כחון חלי וקל : (יט) ירושלמי כד חמל יוספ כילי קסס לים שעתה סיס כחוקי חרון וכניס קסס דיכרי לו כחון כפרעס וכויל וזמנר לו מלון חרוני אלח דכיסם טירסם

לכונ אבא או אחא : (כ) ואפיקא לרבוני אית לן אבא סבא ובר סוקתין קליל ואחריו מית ואשתא רוא בלחודו כן אפיקא ואבוי קנין כן רחמי ליה :
 (כא) ואמרית לעברך אחתיה ליתי ואשו עניו לטבתא עליו : (כב) ואמרית לרבוני לית אפשר לשליא למשבוק ות אבוי דאין שבוק ות אבוי מיית רוא : (כג) ואמרית לעברך אין לא יחזית אחוכון ועיקרא עמכון לא תוספון למיחמי סבר אפי : (כד) ויהי כד סליקתא לעברך אבא ותגיעי ליה ות פתגמי רבוני : (כה) ואמר אבונא תוכו ובגטו לנא קליל עיבורא : (כו) ואמרית לית אפשר לנא למיחזית אין אית אבונא ועיקרא עמכא וניחית ארום לית אפשר לנא למיחמי סבר אפי גברא ואבונא ועיקרא ליתו עמכא : (כז) ואמר עברך אבא לנא אתון ודעתון ארום הרין קנין גידיה לי אנתתי : (כח) ופקס חד מלותי ואמרית ברם מיטקל קטיל ולא חסימיה עד דרון : (כט) ותדרבון אפי ות דין כן קרמי ונארעניה מותא ותחרתון ות סבתי בדווי לבי קבורתא : (ל) וקען כמיתו לית עברך אבא וטליא ליתויה עמכא ונפשיה חביבא ליה כנפשיה : (לא) ויהי כד נחוי אבי לית מליא ויחזיתון עברך ות סיבת עברך אבונא בדווי לבי קבורתא : (לב) ארום עברך מערב כמליא כן אבא למימר אין לא איתניעיה לותה ונתחייב ברם אבא כל יומיא : (לג) ודרון ותיב בקש עברך חולף מליא עברך לרבוני וטליא יסק עם אחויה : (לד) ארום ודרבון אסק לית אבא וטליא ליתו עפי דלקא אחמי כבישתא דרבון ות אבא :

מוד (א) ולא יביל יוסף לסקבא דלא למבדי כן בגלל כל כן הקוסיין קרמי ואמר תקסיקו כל אינש כן קרמי ולא קם אינש עמיה כד אשתמוע יוסף לאחוי : (ב) וארום ות קליה בכבוהא ושקש מעראי ושקע אינש בית פרעה : (ג) ואמר יוסף לאחוי אנא הוא יוסף העוד כרון אבא מיס ולא יבילו אחוי לאקבא ליה פתגם ארום אתהוילו כן קרמי : (ד) ואמר יוסף לאחוי קריבו בקש לותי ותסון גוירת מדולתי וקריו ואמר אנא יוסף אתוכון די ובינתון ותי למערום : (ה) ודרון לא תתקסון ולא תקסו כעניכון ארום ובינתון ותי הלכא ארום למיקמא ותוכון שדרתי יי קרמיכון : (ו) ארום דין תרתין שנין כפנא כנא ארעא ועוד רביש שנין דלא רדון ולא תצרו : (ז) ושקרני יי קרמיכון לשואה לכון שיעורא בארעא ולקיימא לכון לשוקא רבא : (ח) ודרון לא ארתון שדרתיו ותי הלכא אליה ברם יי אסתקם פתגמא ושוינוי לרב לפרעה ולרב על כל ביתיה ושליש בכל ארעא דמצרים : (ט) ארום וסקר לית אבא ותמרונ ליה כדנן אמר כד יוסף שוינוי יי לרב לכל מעראי חות לותי לא תתעבב : (י) ותתיב בארעא דישן ותתי קריב לותי אנף ונגנן ובני כנן ועגנן ותורח וכל דיליך : (יא) ואיזון ותך תפון ארום עד דרון רביש שנין כפנא דלקא תתמסכן אנף ואנש ביתך וכל דיליך : (יב) והא עניכון חסין ועני אחי כגוסין ארום פומי כלישון בית קדשא כסליל עמכון : (יג) ותחזון לאבא ות כל איקר דאית לי כמצרים ות כל רבותי דחפיתון ותחתין ות אבא הלכא : (יד) ואנתרבון על פרבת צורוי דכגוסין אחוי וכבא דעתיד בית מיכדשא למיגו חתבני בחולקיה דכגוסין ונתיד למחרוב תרתין וקען וכגוסין כבא על פרבת צוריה דיוסף דקמא משקנא דשילה דעתיד למיחי

יוקים רחם וזכיר כו וקל : וסמ ובעט בתנן . אלע תרגום של אלע סבר פירשנו : (כז) חתום מלכ ו חתומת לחי אפיס א' לשון חס ומניס כלומר ליתם ולתון עניו וחדל לשון חירות כדלחיל כסתיס דעולין חסא וחוסת מלי חסא וכוילן וכסן סתיסם ע"י סמורס כספ סמיות עין למיות עין וקל : (כח) דמכרו י"ט שיקב לוחו וסוף לשון ה"ל דמסודין ס"ד מיתות ויחמא דמכרו כרוי ס' לשון דקוס ובעלס ומסר"ד חסל לסיני כמיו אפוסס תהנון ופי' סוף נידין כי או דתחורו לשון חחרות כל דמי ס"ט וכלפון ספי' ל"ל עיקר : (כט) ותחת גוירת מסלתי וכן פירש"י ודיווקי מתלך גשו וק"ל וכל איתא כדמכס שולח מסול ופי' א"כ מס סימן חס או ומסל י"ל מיכריס דכרי למח ססיס מתיב כלשון סקוס : (ל) ודין ותדוין . פירוש תרגום של חויסס דרוא וכו' . כמלח כב"ק דוכן לרוא וסיפ"י לתוסס : (יא) ארום פומי מלכין בית קודשא . סיקר כמיו סכנתי שם חס ס' מוככ סכנתי לא חוס חלוס כמניס : (יב) וככא וכו' ועוד לתרבי תרתין ומנין וכן פירש"י ועין כמנתי מ"ס חסין דיווקי של רש"י ופי' וכיו רייסוס למיגו וכמנין כס על טלרו ויחמל כעני דלא נחמל ככל ס"ס כסנולס וניחל דדיווקי וס סכתי רש"י שאין כלל מוס סכניס וכסניס על טלרו כי מיד כסנולס

לסם ואמר אל תעלבו וגו' או קוס מ"ל כדך סקרוסס סמללס לסיס דמוקס וכ סיס שיטק ושסו וכוספ ישיק ולא פסח אחי סטורק כסודרת אכיו למרוס וגו' לכן פירש סענין כניס סיס על חונכ כ"ס וסיס או כלין לפי ססופר יודחס כמרוס וכמחנתס כסוק סלחיו דחמל דמסענדו כמרוס כי יודחס דמו לללותיו סלרן ע"כ כססוסר על יודחס בית אכיו למרוס וכר סגלות חג' וסס על עני חוריכנות סלכ ג"כ כניסין כסס נגדו ודפי' כסניסס כתיב טלרו לשון רכוס כל הרשו כתי' מלחתי כססר יוס טלרו : (כד) לא תחזון כו' סוף תפס לפי פסוק דכמיו רש"י ופי' סל סכנסו לסס רוגו כדך דסייו דלחי לנלויו וקל' : ירושלמי (כז) סגיון סכין וחתן סכית ליתמו פירוס סכיס נחמות לחיו וקויות לרלות כי תרגוס קויות סכיות : (ג) שיסכ סענדל י"ל דדיווק מלח מרדס ל' רדו כדנת סיס ופירוס כניס וסענד . די ססקות עס אכנסס כלמתי כי כך יסוס ודכ כלין לא לסס . אלע י"ל דיווק מדלמר אלסו אינן אל חילא ממשע דסיכרס סוף מתחת סכנתת אכיו אכנסס על סענד וקל' . (ו) וכל סוף סמיי ותוסמ מניל כס ארך סלרין יוסס כל כך ועין כמסודרין ספי' חמד ר"י ס' סמת וכו' וכן כרסי' כלן : (יג) וכני דישכסר חמיסין ק"ל דכסן סכיס יוכ וכל' פתח סכיס יוכ אלל' מוסס יוסוס כלמך תורס סלמך ומנין

מן בגלל רחמיו היה וכוונתו בן דקא רבוגיה למקטליה ושיובורו בן
 דין קטול וברם ארום ודלקא אטר למתקבא דהום מלות פרעה ואקלון ית
 חולקדון דיבב להון פרעה בגין בן לא וכוני ית ארעהון : (כג) ואמר יוסף
 לעמא הא קניתי ויכוני וימא דיונות ארעהון לפרעה הא לכובר וימא ותולעון
 ית ארעה : (כד) ויהי באישוניה במקנשו עללמא ותיתגון חוקשא לפרעה
 וארבע חולקון יהי לכוני לבר ורעה דארעה ולמילוכון ולפרטם פתיכוני
 ולמיטול למסלכון : (כה) ואמר קייממא נשבר רחמין בעני רבוגי וגמי
 עברון לפרעה : (כו) ושוי יוסף לגוריא עד יומא דבין על ארעה המערים
 לפרעה למיטב חוקשא כון עללמא לחור ארעה דכוברמא בלחודיהון לא
 הוות לפרעה : (כז) ויהיב ישראל בארעה המערים ובני להון בתי כדלשון
 ופלטין בארעה דגשון ואחסינו בה ארעהת תקלון וברמין ופגישו וכוני
 לתרא : ס ס ס

פרשת ויהי

(כח) ויהי ותיא יעקב בארעה המערים שקברי שגין ותיז יומי יעקב סבום
 וימי חיוי קאה ויאבעון ושבע שגין : (כט) וקרבו יומי ישראל
 למסת וקרא לבריה ליוסף ואמר ליה אין ברון אשכחית רחמין קדקד שוי
 ברון ויה בקינות מדלתי ותעביד ברון עמי מיבו וקשוט לא ברון תקבריני
 במקרים : (ל) ואשכח עם אבתתי ותמליני ספצרים ותקבריני בקבורתהון
 וכן בגלל הווא בריה לא שוי יריה אלהו אפר אגא אעביד פתרתה :
 (לא) ואמר קניס לי וקניס ליה וכן יד אלהי עלי וקר שקבתא דיי וקניד
 ישראל על ריש דרנשא :

מזח (א) ויהי בטר פתקמא האלון ואתאמר ליוסף למיטר אבדו שכיב
 מדע ודבר ית תרין בגני עפשה ית מנשה וית אפרים : (ב) ותמלי לעקב
 למיטר הא ברך יוסף אמי לתרא ואתקא ישראל ותיב על פתקמא : (ג) ואמר
 יעקב ליוסף אל שוי אלהי לי בלו בארעה דגגן ובריה ימי : (ד) ואמר
 לי הא נא כפיש לה וסגיי לה ואתינינה לבגשת שבטין ואמא ית ארעה
 תרא לברך בתרה ארעהת עלם : (ה) וברון תרין בגני דאתתו יודו לה
 בארעה המערים עד דאתית לתרה למצרים חילי אינן אפרים ומנשה פראובן
 ושקיעו סתחשכוני לי : (ו) וקנה די תוליד בבתיהון דילה ורון על שום
 אשתיו יתקרון בארעהתיהון : (ז) ואנא דבעיתי כנה למקבר עם אבתתי
 מימת עלי רחל בתקופ בארעה דגגן בארעהת בעד סוגיי ארעה למיעול
 לאפרת ולא ויבילית לסבורתה למקברה בקערת פתלמא וקברתה סגין
 בארעה אפרת היא בית לחם : (ח) ותקא ישראל ית בגני דיוסף ואמר כון
 סאן אלהי יודו לה אלון : (ט) ואמר יוסף לאבוי בני היטן דיבב לי מיטרא
 בני ברין בתבא העלה נסיבות ית אשנת ברית הינה ברקת לאיניתי ואמר

ברכיתון ברון להמי ואיבריתני : (י) ועניו ישראל וקרו כון סיבו ותיא
 כיל לפיחוי וקרבי יהוהון ויתיה וגישק להון ובפח להון : (יא) ואמר
 ישראל ליוסף מיחמי סבר אפח לא חשיבית ותיא אפח יתי ון אפח ית
 בגני : (יב) ואפיק יוסף יהוהון מלות רבוביו וכוני על אפוי על ארעה :
 (יג) ודבר יוסף ית תרניהם וית אפרים כון צטר ימיניה דרעה שקמליה
 דישראל וית מנשה כון צטר שקמליה דרעה וימא דישראל וקרבי לתיה :
 (יד) ואושיט ישראל ית ימיניה ושוי על רישא דאפרים ותיא וקרא ית
 שקמליה על רישא דמנשה כרני ית יהו ארום מנשה בוכרא : (טו) וברך
 ית יוסף ואמר ון די פלרו אבתתי קרבו אברום ויצחק ון דאין יתי
 מדאיתני עד יומא דבין : (טז) יהי רעה ברקת דמלאך דמינת לי
 למשרק יתי מכל בישא וברך ית פלריא ויתקרי ברון שמי ושמי אבתתי
 אברום ויצחק ותיקמא דכוניי ימא בני סתני כמא ברין בני דיוסף
 ויקפי לטי בני ארעה : (יז) ותקא יוסף ארום משני אבוי ית ד ימיניה על
 רישא דאפרים ובאיש קרמי וקערא לרעה דאבוי לאעקאה ותיא פגל
 רישא דאפרים על רישא דמנשה : (יח) ואמר יוסף לאבוי לא ברין אפא
 ארום בין בוכרא שוי יד וימנה על רישיה : (יט) וברב אבוי ואמר
 דענא הווא בוכרא אפ תמימא דאפ הווא יהי לעם רב ואפ הווא יסני
 וברם אחוי קלילא יסני ימיר מניה ובני ורין סגיאן בעקמא : (כ) וברכיתון
 ביומא הווא למיטר בה יוסף כרי וברכו בות ישראל ית וקא ביומא
 דמדולתא למיטר ושוינה ון באפרים ומנשה ובמגן שקמליה ויתקני רבא
 דאפרים קרם רבא דמנשה וכני ית אפרים דידי קרם מנשה : (כא) ואמר
 ישראל ליוסף הא אגא סקא סופי למסת יהי מיטרא דיי בפעקטון ותיב
 יתכון לארעה דאבתהון : (כב) ואנא הא הקיית לה ית קרמא דשכס
 חולק חד למתא יתיר על אפח די נסיבות סתיהון דאמריא בגניו די
 עלתון לגויה וקמית וסייעת יתכון בסמיי ובקשתי :

ממ (א) וקרא יעקב לבניו ואמר להום אפרים ספאונא ואתמי לכוני
 קוויא סתמימיא חרמיא וגיזיא ופתו ארעהון דעמימא ופתקעטרתון
 דרשיעא ופלטתא דעון מה היא ברתא סתקלשון סתסר שקמי ישראל
 סקפין דרנשא דרבא דרביע עלה וכן דאתהלי אית שקמא דיי קניא
 דעמיד מלאך כשיקא למימי איהקפו מניה וכוני אפר אידו ואתמי לכוני
 מה הארע יתכון בסוף ימאי : (ב) איתגשו ושקיע בני יעקב וקבילו
 אלהן כון ישראל אבובן : (ג) ראובן כוירי אנת ריש חיל שמושי ושדתי
 קריות דרדתיי חכי היה לה בברתא ורבות דעמימא ופלטתא ועל די
 חסות כרי אתהרבת דבריחא ליוסף ופלטתא ליהודה וברתא ללוי :
 (ד) כדמינא לה גניא קלילא העלון לגויהתלון ביתן סתקלשון ולא ויבילית
 למיטרא ורין ואיסקתופת כון איתבעת ראובן כרי די חסות לא תוסף ועל

יונתן

מאלו לו זכות האלו' טלון כלה סתם ונדקו סגולת מן האור ולקח חם על סתומים :
 (ב) כתי מרשין י' דרם מלת ויבב מלאן ויפס סגנו כתי מרשית ופלטון לחתוי ויבב .
 אחנת תקלון וכו' דיק מלאן אחוה ולינו טיק אלף גמי מרתם וק'ל :
 (ג) וירושלמי דלא יסודן מונין ס' מלא יוני אחת כדכריס לכוני אונתה דכריס וכן ס'ס'
 כס חקת כריס סיו מונין את ישראל חוה ג'כ מלאן כג לא חוה :
 פ ר ש ת י ו ח י
 (ג) בגלל הווא כריס . ס' כעיל סהא כנו וי'ל אכרי לכנס אל מרתן עס אנו כדכריס
 סה'ג' כל'ס מוה קי' ומכ'ס סח'י סעמא לוס יוד חתה וד' אנו וי'ג'ע כתיבת
 אנו לא ליה יוסף . ודיק סני מלת כתיב ויסע כדכריס גמי אלימור וארסה . ועוד למס
 לו לישנה אנוי אעס כדכריס ינחא כן אעס ועוד למס ליעקב לחור ולומר
 סתכנס לו וכו' כר מלא מוה סתכנסה אלף ודלי סוסף מרתת מרה וכוניד
 אל מילא לוס יוד חתה ויודו ולק דיקא כומר אנוי אעס כדכריס כק' סתמוני
 סני סתכנסה אלף סוסף כדכריס סהא כוית יד אלף ככע יעמלת אנוי כומר אנוי
 ולק סתיו אנוי סתכלה לסתכנס כסוכס בני כוית יודו וכו' דכתיב ויאמר סתכנסה לי ולא
 סני יודו ויסע לו לכד ספרס כפיו סתכנס כמות מילא דוק . ואל סתיכני מתי' סתכרטי
 סק מוס סתכו סני סת סוכת סמאס דחא סוס ס'לסור . וכ'ס כדון דיקן לחתו כתיבת
 אנוי וק'ל : (ג) סוכני אעס . ככר סתכו ס' ויבול ועיין כ'ל כר'ס' : לסוכותה .
 ס' מלת חוה ס' ח' ס' יח סוכר וכו' סוס' : (ט) כדון סתכלה דעוה נסיבות וכו'
 כדכריס' דיק מרש'ל מן אלף סתכנס סני יעקב סוסק סח' לקח יוסף מרית וכו'לד כניס סח'
 מי סוכין כון סני וס מרע יעקב : (ג) לטר כ' כון ססר : (יד) סר ית יודו ארום
 משה . סתנס סל לא ימיר לא יסר וכן כ'לן ס' סתקלשון את יודו וספ' ס' ארום ולא

משה . סתנס סל לא ימיר לא יסר וכן כ'לן ס' סתקלשון את יודו וספ' ס' ארום ולא

משה . סתנס סל לא ימיר לא יסר וכן כ'לן ס' סתקלשון את יודו וספ' ס' ארום ולא

נ (א) וארבע יוסף ית אביו געסן דשגדפין מחפא דהב טב מקבא
אגנן שבין ויחזקא באטוני דברין תמן הוה שדנין חסרין רתיחין
ומתן מוקדן רישו בוס גנין תמן הוה מקנין גברין פון דבית עשו וגברין פון
דבית ישראל תמן הוה קאים אראי יהודה גבריהון דאחוי ענא ואמר לאחוי
אתון וגבני על אבונן אראו קאא דרשיה קשי עד צית שכיאי פדס ענפון
מסלון על גל היירי ארעא וששוי מטיין עד ארעא תדומא מציה קמו תריסר
שבתין מציה עתיד למיסקום סלכין ושלטינן ובעניי בפלוגתהון למקרא
סודגנין ומציה לואי במחלוקתהון למקרא הא בגן אתרבינן יוסף על אנפי
אביו ובקא עלוי ונשיק ליה : (ב) ופקד יוסף ית עבדו ית אסותא לבסמא
ית אביו ובסמא אסותא ית ישראל : (ג) ושלטינן ליה פון דאתבסם ארבעין
יומין ארום גברין שלטין יוסף בסמא ובבון ומיה מצרעא שובעין יומין ארבעין
אלן לאלין איתון נבדי על עקב חסדא דבכותיה עדה בפנא פון ארעא
דמצרים דרעה גזירא למצרי סמא ארבעין ותרמין שנין ובכותיה דעקב
אתמנען ארבעין שנין פון מצרים ולא היה סמא אלהן תרמין שנין
בלוחיהון : (ד) ועברו יוסף בכימיה ומליל יוסף עם רבועי בית פרעה
למיטר אין קבש אשבתא רחמין בענייכו מלילו פרון במשקעיה דפרעה
למיטר : (ה) אבא קוים עלי למיטר הא אגא מיהת קבברי דתפריה לי
בארעא דגנען תמן תקפרינני ובדון איסק ברון ואיקבור ית אבא ואיתוב :
(ו) ואמר פרעה סק וקבור ית אבוק דיקמא דמניס עליה : (ז) וסליק יוסף
למקבור ית אביו וסליקו עמיה כל עבדו דפרעה סבי ביתיה וכל סבי
ארעא דמצרים : (ח) וכל אנש ביתא דיוסף ואחוי ובית אביו לחוד
טפלוון וענהון ותוריהון שבעו בארעא דגשן : (ט) וסליקו עמיה ארע
ארבעין ארע פלשין וצת משרותיקא סניא לחדא : (י) ואחר עד בית
אידבי דאמד די בעשקרא דיוודנא וספרו תמן מספר רב ותקפו לחדא
ועבר לאביו איבא שבעא יומין : (יא) ותמא ותיבי ארעא בענענא אובלא
דבית אדבי דאמד ושדנין קטורי תרעהון גנין אימר דעקב והוה מיתון
בידיהון ואמרין אבל מקפו למצרים גנין פון קרא שמיא דאמר אבל מצרים
די בעשקרא דיוודנא : (יב) ועברו בניו יתא ליה תרברין כקא דפקרעין :
(יג) ונטלו ותייה בניו לארעא דגנען וישמע פהקמא לעשו רשיעא ונטל
פון טורא דגבלא בלגיונין סניאין וארא לחרבון ולא היה שביק ליוסף
למיקבור ית אביו בעערת בפילתא פון יד אול גפתי ודחש ונחת למצרים

ואתא בחדא יוסף ואחוי אניתא דכתב עשו לעקב אחוי על פלגות
מערת בפילתא ופון יד רבו לחישים פון דן ונטל סניא וקטע רשיעה
דעשו רשיעא ותייה רשיעה דעשו מתגלגל עד דעל לנו מערתא ואיתנה בנו
עישפיה דיצחק אביו ונשיה קברו בניו דעשו בחקל בפילתא ובתר פון
קברו ותייה בניו לעקב בעערת חקל בפילתא דיוכון אברקם ית חקלא
לאחשתת קבורתא פון עפרון חיקאא על אנפי סכרא : (יד) ותב יוסף
למצרים ויא ואחוי וכל דסליקו עמיה למקבור ית אביו בתר דקבר
ית אביו : (טו) וקמו אמי יוסף ארום מיהת אבדהון ולא היה מסתמר עמיהון
בחדא למיכול לחדא ואמר מה דילקא גמר לנא סמא יוסף ואתבה ותיב
לנא ית כל בישא דגמלנא ותייה : (טז) ופקדו ית בלגיה למיטר ליוסף
אבוק פקדו סמא מותיה למיטר לה : (יז) בנדא מיתרון ליוסף בקטו
שבוק פרון לחובי אתה וחסאיהון ארום בישא נקלו ויהו וקדון שבוק
בקטו לחובי עברי אלהא דאבוק ובקא יוסף במלוחיהון עמיה : (יח) ואילו
ארע אחוי ואתרבינן קרמו ואמר הא אגן לה לעבדן : (יט) ואמר
לרום יוסף לא תיחלון ארום לא נגיכול לבון בישאא אלהן סבתא
ארום החל וקתבר פון קרם ו אגא : (כ) ואחרן חשבתון עלי כחשבינן
בישין דמה דלא וניאן מסתמר עמכו למיכול פון בגלל דנשיקנא לבון
קבו הא ומיקרא די חשבא עלי לטבתא דאבא יהוה כותיב לי ברישא
ומן קרם וקריה וניאן מקבל וקדון לית אגא גנין מקבל דאחוי למתעבדא
לן שובקא ביוקא דבין למקרא עם סני מדבית עקב : (כא) וקדון לא
תדחלון אגא איזון ותבון וית טפלכון ונחום יהתון ומליל תגדמינן על
לבהון : (כב) ותיב יוסף במצרים הוא ובית אביו ותא יוסף מאה ועשרי
שנין : (כג) ותמא יוסף לאפרים גנין דרון תליתאין ארע גני קביר
בר מנשה פד אתילידו גזריעין יוסף : (כד) ואמר יוסף לאחוי הא אגא
קייית ווי סכר ידבר ותבון ויסק ותבון פון ארעא דרא למרעא דמניס
לאברקם וליצחק ולעקב : (כה) ואמי יוסף ית בני ישראל למיטר לבנייהון
הא אתון משמעבדן במצרים ולא תיודון למיסקו במצרים עד זמן
דייתון דרון ופרוקן וייקרון לבון סכר דביר וייתבון ובעערן דאתון
סלקון מסקון ית גרמי סכא : (כו) ומיהת יוסף פון קאח ועשר שנין
ובסמא ותייה ועשרון ותייה ושון ותייה בגלוקקמא ושקעון ותייה פגו גילום
דמצרים :

חוק

יונתן

אחין לא מחסרתי מחסרתיכם כי אחין חסנתון עלי מה שאינו מקרי אחים לאכול עמי
במקדמת דלא כתיי אבי הוא העשם לכם שאני נוסד שיהא וסודע מחסבות חסד עלי לטבתא
ובי : (ג) גזריעין יוסף יכול להיות סחא דעשו כי מל אחים על כרבי הסנדק אז יל
שיוסף סיס הסנדק וכו' על כרבי יוסף סיו נשלים : (כ) ולא תודון וכולי מיהן סרוקין
כ"ס במדע סייק מחר להס יוסף כל גולא סתא כשנן סיס סיו גולא אמת שנתאר סקוד וספר
ובן נאמר וילך ססה ואחרן פון חרין סרוקים ואחרן פון אחר סק' סק סקדי וכו' :
(ט) גנו נילום דמניס סבי איתא סק' דסוסיס ומניין סיס מסה יודע סיקן יוסף קבור
אל אחין כל מרתת עשו לו מניס ומכטו כילום כדי סיתכרסו מניו . ויס נומר סדיוקו מדכתיב
ויובס סלרון סחא לנחת דמסתחא סוסס סלרון כסוקר כמלריס סיסס סטרוס וכר סלס
אלא סורס לנו כי סוויה כלאסן סלא גישו סוויס אליו כסון סלרון וכדי סלא ידעו סלרוסיס
וישבו ממנו סבורת גלויס סקוויה כילום נס אסבר נומר סדרס מלח כמלריס מיוחר וסוטריקון
מלריס סול נילום וק'ל :

אולי יל וסוק

